Η Καθημερινή 5-6-31
" 6-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1956

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ.ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
3
ΙΟΥΝΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.6'. Δύσις ἡλ. 7.40'.
ΔΟΥΚΙΛΛΙΑΝΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 28.9, ἐλαχ. 19.4. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι : ἀσθενεῖς. Θάλασσα : Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.9

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΒΕΡΣΑΛΛΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Τοῦ ἀντ)τοῦ μας). Ἡ συζήτησις τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα. Κατ' αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπριάν, ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐναντίον του ἐπιθέσεις διὰ τὴν ἐξωτερικήν του πολιτικήν, εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφωνήσῃ μακρὸν πολιτικὸν λόγον καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ δι' αὐτοῦ τὴν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Σώματος.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐγένετο λόγος καὶ διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. Μπριὰν εἰς τὴν προεδρικὴν ἐκλογήν, τὴν ὁποίαν ἀποτυχίαν ὁ ἐπερωτῶν βουλευτὴς κ. Φραγκλὲν Μπουγιὸν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀποδοκιμασίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν «δι' ὡρισμένην μέθοδον μὲ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπιδιώκει τὴν ἐξωτερικήν του πολιτικήν».

Ὁ κ. Μπριάν, ἀπαντῶν, ἀνέφερε κατὰ πρῶτον τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐδέχθη νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῇ ἐπιμονῇ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λαβάλ. Καὶ ἀμέσως κατόπιν ἤρχισεν ὑπεραμυνόμενος τῆς ἐξωτερικῆς του πολιτικῆς.

* * *

Ὁ κ. Μπριὰν ὡμίλησεν ἐν ἀρχῇ διὰ τὴν στάσιν του ἐν Γενεύῃ ἔναντι τῆς αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας.

«Ἡ γαλλικὴ ἄποψις, εἶπεν, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ἄρα, ἡ ἐν προκειμένῳ πολιτική μου δὲν διέλυσε τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀλληλεγγύην, ὡς ὑπεστηρίχθη, δύναμαι δὲ νὰ διαβεβαιώσω ὅτι εἰς τὴν Γενεύην οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἠσθάνθην μειωμένον τὸ ἠθικόν μου κῦρος ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς τὴν Γενεύην ὑπεστηρίξαμεν, καὶ διὰ τοῦ ὑπομνήματος μας καὶ διὰ τῶν λόγων μας, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς αὐστρογερμανικῆς ἑνώσεως ἀπετέλει ἄρνησιν τῶν διεθνῶν ὑποχρεώσεων, προσβολὴν κατὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αὐστρίας καὶ κίνδυνον διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἐθέσαμεν οὕτω τὸ πρόβλημα εἰς τὸ τριπλοῦν αὐτοῦ πλαίσιον, τὸ νομικόν, τὰ οἰκονομικὸν καὶ τὸ πολιτικόν. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ ἐγκατάλειψις τῆς γαλλικῆς θέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν μᾶς κατηγοροῦν;

»Τὸ ζήτημα, ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, παρεπέμφθη πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ διεθνὲς δικαστήριον τῆς Χάγης. Ἀλλὰ ἡ παραπομπὴ αὐτὴ εἶνε σύμφωνος πρὸς ὅλα τὰ προηγούμενα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἶχα δὲ προαναγγείλει τὴν τοιαύτην διαδικασίαν πρὸς τὴν Βουλήν. Θὰ ὑπῆρχε προδοσία πρὸς τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν τότε ἡ Βουλὴ μοῦ εἶχε δώσει, ἂν ἀπηρνούμην τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε., νὰ ἑρμηνεύσω ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως τὸ σχέδιον τῆς αὐστρογερμανικῆς ἑνώσεως, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς Χάγης. Ἀλλ' ἐγώ, ἀντιθέτως, ὑπεστήριξα ζωηρῶς ὅτι ἐνώπιον μιᾶς πράξεως, ἔστω καὶ νομίμου, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ διαταραχὴν τῶν πνευμάτων καὶ νὰ δημιουργήσῃ κίνδυνον πολέμου, παρέμενεν ἀκέραιον πάντοτε τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐξετάσῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην εἰς τὴν πολιτικήν της ἄποψιν. Κατὰ συνέπειαν, δικαιοῦμαι νὰ διαβεβαιώσω ὅτι κανὲν ἀπὸ τὰ δίκαια τῆς Γαλλίας δὲν παρωράθη εἰς τὴν Γενεύην.

»Εἰς τὴν Γενεύην, ἄλλως τε, — ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπριάν— τὸ περιβάλλον εἶνε ἰδιότυπον, ὅπου χρειάζεται ὁμοφωνία διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἀποτέλεσμα. Πρέπει νὰ μεταχειρίζεταί τις γλῶσσαν λογικὴν καὶ νὰ μὴ ταράσσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν ἠρεμίας, εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν συνήθως ὅλοι ἐκεῖ. Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐτηρήθη καὶ δὲν ἀπέδωκεν ἀποτελέσματα κακά.

»...Ποτὲ ἄλλοτε ἡ Γαλλία δὲν εὗρε μεγαλυτέραν συμπάθειαν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν συνδρομὴν ἀπὸ μέρους τῶν φίλων καὶ συμμάχων της, ἂν δὲ ἡ Διάσκεψις αὐτὴ τῆς Γενεύης ἀπέβαινεν ἡ τελευταία τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου, θὰ εἶχα τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι πάντοτε μὲ κάποιαν ὑπερηφάνειαν καὶ ἱκανοποίησιν.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν — ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπριάν— ὑπεστηρίχθη ὅτι τάχα θὰ μᾶς ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐστρογερμανικῆς. Εὐτυχῶς ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν ἔφθασε καὶ μέχρι τῆς Βουλῆς, ἀντιθέτως διεπιστώθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνεργασία ὑπῆρξεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγκαρδία. Ἡ Ἰταλία, ἂν καὶ εἶχε τὴν ἰδιαιτέραν της ἄποψιν ὡς ἕνα ἔθνος μέγα, ἐπεζήτησεν ἐν τούτοις πᾶσαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ προσεγγίσῃ τὴν ἄποψιν ταύτην πρὸς τὴν γαλλικήν, ἐντὸς τοῦ δικαίου πάντοτε. Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ σχέσεις μας ἐξελίσσονται πρὸς πλήρη συνεννόησιν.

Αἱ δυσχέρειαι ἑρμηνείας, αἵτινες ἀνέκυψαν ἐξ ἀφορμῆς ἄλλου συμφώνου (τῆς τριμεροῦς ναυτικῆς συμφωνίας), εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θὰ παρακαμφθοῦν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, μὲ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐπιδεικνυομένην καλὴν θέλησιν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἐξωτερική μας πολιτικὴ θὰ ἔχῃ λίαν συντόμως καὶ νέαν ἐπιτυχίαν, εἰς τὸ πεδίον αὐτό, ἀνεξαρτήτως ἂν τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην θὰ προσκομίσω ἐγὼ ἢ ἄλλος τις, ἀντ' ἐμοῦ.» (Χειροκροτήματα).

»...Ὅταν ἔχῃ κανεὶς περάσει τὰς ἀγωνίας καὶ τὰς φροντίδας, τὰς ὁποίας κατέβαλα κατὰ τὰ τελευταῖα ἓξ ἔτη, ἡ σκέψις τῆς ἀπελευθερώσεως δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ τοῦ εἶνε εὐχάριστος καὶ ἂν αἱ ἐπιθέσεις τοῦ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὸν κατώρθωναν νὰ μοῦ ἀνοίξουν τέλος τὴν θύραν τῆς ἐλευθερίας θὰ τὴν διεσκέλιζα χωρὶς πικρίαν ἢ λύπην. Ἀλλά, ὡς φυσικόν, θὰ ἐφρόντιζα ὥστε ὅ,τι ἔκαμα νὰ μὴ ἀνατραπῇ. Διότι, ὀφείλω νὰ μὴ τὸ κρύψω, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν χαράν μου,— ὑπάρχουν λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ἀπατηλαί, ὑπάρχουν διὰ τὸν λαὸν τὰ μέσα ὅπως ἀποδείξῃ εἰς ἕνα πολιτικὸν ὅτι παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον τὰς προσπαθείας του. Καὶ ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν εἶχα ποτὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν εὑρισκόμην ἐν συμφωνίᾳ μὲ τὰ αἰσθήματα τῆς χώρας.

»Θὰ γνωσθῇ ἀργότερον ποίας καὶ πόσας δυσαρέστους στιγμὰς διῆλθεν ἡ χώρα. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἔχει διαπιστώσει ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης διετηρήθη πάντοτε καί, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἐπιδιώξῃ κάθε τρόπον διὰ ν' ἀποφύγῃ μίαν σύγκρουσιν, χωρὶς νὰ θυσιάσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας του, εἶνε εὐμενὴς πρὸς τὴν πολιτικήν του. Τοῦτο δὲ εἶνε ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἔδιδε συνεχῶς τὸ θάρρος νὰ διεκφεύγω ἀπὸ τὰς δυσαρέστους στιγμὰς τῶν τελευταίων ἓξ ἐτῶν.

»Κύριοι βουλευταί, ἔχετε εἰς χεῖράς σας τὴν ζωὴν τῆς χώρας. Προκειμένου διὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς πολιτικήν, εἰς μίαν στιγμήν, καθ' ἣν ἡ Εὐρώπη εὑρίσκεται ἐν ταραχῇ, δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα ν' ἀπατᾶσθε. Πρέπει νὰ ζυγίσετε καλὰ τὴν ψῆφόν σας. Καὶ ὅταν ἡ συνείδησίς σας σᾶς ψιθυρίσῃ : ἐδῶ εἶνε τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας!, δὲν πρέπει ν' ἀκούσετε παρὰ μόνον αὐτήν. Εἰς αὐτήν, λοιπόν, κάμνω ἔκκλησιν. Ἔχω δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ δικαίωμα καὶ ἐγὼ νὰ εἴπω πρὸς τὴν χώραν διατί θεωρῶ τὴν πολιτικήν μου ὡς σωτηρίαν καὶ διατί θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος ἡ ἐγκατάλειψίς της. Εἶνε μήπως μείωσις τῆς Πατρίδος τὸ νὰ ἐπιδεικνύεται ἀνὰ τὸν κόσμον ὡς σημαία εἰρήνης ; Καὶ εἰς ποῖον ἄλλο σημεῖον δύναται νὰ μοῦ προσαφθῇ μομφὴ ὅτι ἐκάμφθην ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ; Ἐγὼ εἶπα πάντοτε : ἡ Γαλλία θέλει τὴν εἰρήνην! Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, διότι ἡ χώρα θέλει τὴν εἰρήνην, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ λόγους οἰκονομικούς, ὑπεστήριξα ὅτι δὲν πρέπει ὁ τόπος νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ δαπάνας ματαίας καὶ ἀνωφελεῖς. Δὲν πρέπει κανεὶς ν' ἀρνηθῇ οὔτε ἕνα φράγκον ὅταν τοῦτο εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ οὔτε ἕνα φράγκον περιπλέον. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ δὲν μὲ ἠμπόδισε ν' ἀκολουθήσω τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας. Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κόσμον ὅτι ἀπαρνεῖσθε τὴν πολιτικὴν ταύτην, θὰ προσφέρετε πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χώραν σας. Διότι θὰ τὴν ἔχετε μειώσει ἐνώπιον τοῦ κόσμου.

»...Ὁ κ. Φραγκλὲν Μπουγιὸν εἶπε μίαν φράσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκφράζω τὴν λύπην μου : «Εἰς τὰς Βερσαλλίας, κατὰ τὴν προεδρικὴν ἐκλογήν, κατεδικάσθη ἡ πολιτική σας». Τοῦτο δὲν εἶνε, δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀληθές. (Χειροκροτήματα). Εἰς τὰς Βερσαλλίας ἔγινεν ἐκλογὴ μεταξὺ δύο ὑποψηφίων καὶ ἐξελέγη ἐκεῖνος ποὺ ἐκρίθη ὡς καλύτερος, ἀλλὰ δὲν ἔγινεν ἐκλογὴ μεταξὺ δύο πολιτικῶν, οὔτε κατεψηφίσθη ἡ πολιτική, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ἓξ ἔτη ἐγκρίνουν αἱ Βουλαί.»

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΕΝΑΣ ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΣΕΡ ΤΟΜΑΣ ΜΠΑΝΚΙΛΛ

ΠΟΣΟΥΣ ΕΣΩΣΕΝ ΑΠΟ ΒΕΒΑΙΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάϊος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀπέθανεν εἰς τὸ παρὰ τὸ Γουΐντσορ ἐξοχικὸν κτῆμά του ὁ ἀρεοπαγίτης σὲρ Τόμας Μπάνκιλλ, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ πλέον ἀγαπητὸς ἄνθρωπος τῆς κομητείας του. Ὁ κόσμος τὸν ἀπεκάλει «παλληκαρίσιον δικαστή». Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον. Ἡ «παλληκαριὰ» τοῦ σὲρ Τόμας δὲν εὑρίσκετο ἐν τούτοις εἰς ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὸ δικαστικόν του ἐπάγγελμα. Δὲν προσεποιεῖτο τὸ «θηρίον» ἀπέναντι τῶν κατηγορουμένων τυχὸν ἢ τῶν συνηγόρων των. Ἀλλ' ἐχρησιμοποίει τὸ ἀτομικόν του θάρρος πρὸς σωτηρίαν διαφόρων ἀνθρώπων, μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας του ζωῆς.

Μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἀπαριθμεῖ τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ σὲρ Τόμας Μπάνκιλλ ἐπενέβη ἐπιτυχῶς. Ὅταν ἦτο ἀκόμη νεώτατος, ἔκαμε μίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰουνίου μικρὰν ἐκδρομὴν εἰς Γουΐντσορ. Μόλις ἤρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ, ὁ Μπάνκιλλ ἐνοικίασε μίαν βάρκαν καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὸν Τάμεσιν μόνος του. Ὡς γνωστόν, ὁ ποταμὸς εἶνε γεμᾶτος ἀπὸ βάρκες κατὰ τὰς ὡραίας θερινὰς ἡμέρας. Ἀλλ' εἰς τὶς βάρκες αὐτὲς εὑρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκδρομεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν καὶ κωπηλασίαν καὶ κολύμπι. Ὅταν ἔφθασεν ὁ Μπάνκιλλ εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ, ἤκουσεν ἔξαφνα γοερὰς κραυγὰς καὶ εἶδε μίαν βάρκαν ν' ἀνατρέπεται, τοὺς δὲ ἐπιβάτας της νὰ πίπτουν εἰς τὸ νερὸ καὶ νὰ χειρονομοῦν ἀπεγνωσμένως, προσπαθοῦντες νὰ σταθοῦν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Ὁ Μπάνκιλλ, χωρὶς νὰ διστάσῃ οὐδὲ στιγμήν, ἔσπευσε μὲ τὸ βαρκάκι του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀλιεύσῃ τοὺς πνιγομένους. Ἀλλ' αἱ ἀπεγνωσμέναι κινήσεις των εἶχον ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ν' ἀνατρέψουν καὶ τὴν ἰδικήν του βάρκαν. Τότε ὁ Μπάνκιλλ ἥρπασε τὰς δύο γυναῖκας ποὺ εἶχον γαντζώσει ἐπὶ τοῦ ἀνατραπέντος σκαφιδίου των καὶ τὰς ἔφερε κολυμβῶν εἰς τὴν ὄχθην. Ἀφοῦ τὰς ἐξήπλωσεν εἰς τὸ γρασίδι καὶ ἐφρόντισε νὰ παρασχεθοῦν εἰς αὐτὰς αἱ πρῶται βοήθειαι, ἐρρίφθη καὶ πάλιν εἰς τὸν ποταμόν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν τρίτον ἐπιβάτην τῆς ἀνατραπείσης λέμβου, ἕνα ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἐκρατεῖτο ἀκόμη ἐπὶ τοῦ ἀφροῦ. Καὶ πράγματι, τὸν ἔφερε καὶ αὐτὸν εἰς τὴν ὄχθην, ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν συγκεντρωθέντων περιέργων. Δυστυχῶς ὅμως ἦτο πλέον ἀργά. Ὁ τρίτος ναυαγὸς δὲν ἐπέζησε.

Μετὰ ἕνα χρόνον, ὁ Μπάνκιλλ διωρίσθη δικαστὴς εἰς μικρὰν πολίχνην, ὅπου ἔσωσε καὶ πάλιν ἀνθρώπους ἀπὸ βέβαιον θάνατον. Ἐνῷ ἐπέστρεφεν ἕνα βράδυ, κατάκοπος ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ σπίτι του, ἤκουσε θόρυβον εἰς τὸν δρόμον. Ἐζήτησε πληροφορίας καὶ ἔμαθεν ὅτι εἰς κάποιο προάστειον εἶχεν ἐκραγῇ πυρκαϊά, ἐκαίοντο δὲ πολλὰ σπίτια. Ἀμέσως ὁ Μπάνκιλλ ἔσπευσεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός. Ἕνα ἀπὸ τὰ καιόμενα σπίτια ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἦτο πεπρωμένον νὰ διασωθῇ. Ἠκούοντο δὲ ἀπὸ μέσα αἱ ἀπελπισμέναι κραυγαὶ γυναικῶν καὶ παιδιῶν, ποὺ εἰς μάτην ἐκάλουν εἰς βοήθειαν. Ἀκόμη καὶ οἱ γενναιότεροι ἐκ τῶν πυροσβεστῶν ἐδήλωσαν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ παροχὴ ἀνθρωπίνης βοηθείας, θὰ ἦτο δὲ καθαρὰ παραφροσύνη νὰ εἰσχωρήσῃ κανεὶς εἰς τὸ φλεγόμενον σπίτι.

Ἀλλ' ὁ Μπάνκιλλ ἔλαβε ταχέως τὴν ἀπόφασίν του. Ἔβγαλεν ἀμέσως τὸ σακκάκι του, διέταξε νὰ τοῦ δέσουν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ στόμα του ἕνα σφουγγάρι ποτισμένον μὲ ξείδι, ἐστερέωσεν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του εἰδικὸν προφυλακτήριον γεῖσον καὶ εἰσεχώρησεν εἰς τὸ καιόμενον σπίτι. Τὸ πλῆθος, ποὺ παρηκολούθει τὴν πυρκαϊάν, τὸν ἐθεώρησε χαμένον. Ἀλλὰ δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ἐπέστρεψε φέρων εἰς τοὺς ἰσχυροὺς βραχίονάς του μίαν λιπόθυμον γυναῖκα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔπαθε σοβαρώτατα ἐγκαύματα, ὑπῆρξε δὲ ἀνάγκη νὰ μεταφερθῇ ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἀλλ' ἡ ἰσχυρὰ κράσις του ἐνίκησεν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ Μπάνκιλλ ἔγινε τὸ ἴνδαλμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πολίχνης, ὅταν δὲ μετετέθη ἀργότερα εἰς Λονδῖνον, ἄπειρον πλῆθος συνηθροίσθη εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ τὸν ἀποχαιρετήσῃ.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Λονδίνῳ ἀκόμη ἐδόθη εὐκαιρία εἰς τὸν Μπάνκιλλ νὰ ἀποδείξῃ τὴν παλληκαριάν του. Ὅταν ἐξετέλει χρέη ἀνακριτοῦ, δὲν ἐπέτρεπε ποτὲ νὰ παρευρίσκεται χωροφύλαξ ἢ κλητὴρ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ γραφεῖόν του καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήταζε τοὺς κατηγορουμένους, διότι εἶχεν ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὸν ἑαυτόν του καὶ ἐγνώριζεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀμυνθῇ ἐν δεδομένῃ περιστάσει ἐναντίον ἐπιθέσεως τοῦ ἀνακρινομένου κακοποιοῦ. Ἕνα βράδυ ἐπρόκειτο ν' ἀνακρίνῃ κάποιον ὑπερύψηλον ἐγκληματίαν, ὁ ὁποῖος εἶχε συλληφθῇ εἰς Χουάϊτ-τσάπελ. Ὁ κατηγορούμενος κατηγγέλλετο ἐπὶ ληστείᾳ μετὰ φόνου. Τὸ ἀνακριτικὸν δίκτυον ἔσφιγγεν ὁλονὲν περισσότερον τὸν ἐγκληματίαν, ὅταν δὲ ὁ Μπάνκιλλ τοῦ ἀπέδειξε κατακάθαρα ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ ἔνοχος, ὁ ληστὴς ὥρμησε λυσσῶν ἐναντίον του μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν στραγγαλίσῃ. Ἀλλ' ἐλογάριαζε χωρὶς τὸν παράγοντα τῆς ἡρακλείου δυνάμεως τοῦ ἀνακριτοῦ. Διότι, πρὶν προφθάσῃ νὰ τρέξῃ περίτρομος ἔξω ὁ γραμματεὺς ὅπως ζητήσῃ βοήθειαν, ὁ Μπάνκιλλ μὲ μίαν φοβερὰν γροθιὰν εἶχε ρίψει κατὰ γῆς τὸν ἐγκληματίαν καί, ὅταν κατέφθασαν οἱ χωροφύλακες, τὸν παρέδωσε λιπόθυμον εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὰς φυλακάς.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του ὁ Μπάνκιλλ εὗρηκεν εὐκαιρίαν νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ πάλιν τὴν παλληκαριάν του. Ἐπεριπάτει εἰς στενὸν δρομίσκον, ὁπότε ἕνα ἀφηνιασμένον ἄλογον ἐπέρασεν ἐμπρός του, σύρον ἐλαφρὸν ἁμαξάκι. Ὁ ἁμαξᾶς εἶχε πέσει ἀπὸ τὴν ἕδραν του καὶ τὸ ἄλογον ἔτρεχε δαιμονιωδῶς, ἦτο δὲ βέβαιον ὅτι θὰ κατεπλάκωνε μερικὰ ἀθῶα παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἔπαιζαν ἥσυχα μέσα εἰς τὸν στενὸν δρομίσκον. Ὁ Μπάνκιλλ, μ' ἕνα πήδημα, κατώρθωσε νὰ πιάσῃ τὰ γκέμια καὶ νὰ κρατήσῃ τὸ ἀλαφιασμένον ζῷον. Μὲ κλάμματα οἱ γονεῖς τοῦ ἠσπάζοντο τὰς χεῖρας, ἀφοῦ ἔσωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον τὰ παιδιά των. Θεωρεῖται τώρα βέβαιον ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος θὰ παραχωρήσῃ τιμητικὸν τάφον εἰς τὸν σὲρ Τόμας Μπάνκιλλ, ἀγοραζόμενον δαπάναις τοῦ Κράτους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

ΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.- ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὴν 4.30' μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ παρακαλεῖ τὴν κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ ἂν πρόκειται νὰ ἐφαρμόσῃ ἐφέτος τὸ μέτρον συγκεντρώσεως τῆς κριθῆς, συνιστᾷ δὲ ἂν ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον αὐτὸ νὰ γίνῃ ἐγκαίρως ἡ συγκέντρωσις.

Α.ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ (ὑπ. Γεωρ.) Ἐλήφθη πρόνοια.

Ὁ κ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ δηλοῖ ὅτι θὰ φροντίσῃ νὰ ἐπιτύχωμεν χρησιμοποίησιν τῆς κριθῆς διὰ τῶν ἀρτοποιείων. Οἱ ἐπιστήμονες ἀπεφάνθησαν ἤδη ὅτι ἡ πρόσμιξις ποσότητος 15 ο)ο δὲν βλάπτει. Τοῦτο συμφέρει καὶ εἰς τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν.

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Χαίρω πολὺ ποὺ τὸ ἀπεφασίσατε. Ἡμεῖς ἀπὸ πέρυσιν ἐχαλάσαμεν τὸν κόσμον διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Σεῖς ὑπεστηρίξατε πέρυσιν ἀγοράν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει χρειάζεται ἡ ὑποστήριξις ὅλων τῶν πλευρῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τῆς προσμίξεως. Φυσικὰ θὰ εἶνε προαιρετικόν, δὲν ἔχω ὅμως καμμίαν ἀντίρρησιν ἂν θελήσῃ ἡ Βουλὴ νὰ τὸ κάμωμεν ὑποχρεωτικόν, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἀσθενῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, βέβαια, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἠμπορῶ νὰ κάμω εἶνε ὅταν παραχθῇ τὸ ψωμὶ αὐτὸ νὰ τὸ παίρνω γιὰ τὸ σπίτι μου.

Εἰσέρχεται ἔπειτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ψηφίζονται εἰς β' ἀνάγνωσιν τὰ νομοσχέδια : περὶ ἐργατικῆς ἑστίας, περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων, περὶ ξεναγῶν, περὶ κατατάξεως ὡς λιμενικῶν, υἱῶν καὶ ἀδελφῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ἢ ὁπωσδήποτε ἐξαφανισθέντων καὶ ἄλλα καὶ συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ἀρχαῖος πολιτικὸς ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἀγορᾶς παρηκολουθεῖτο ὑπὸ ὑβριστοῦ ὁ ὁποῖος τὸν συνώδευσε μέχρι τῆς οἰκίας του. Ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν οἶκόν του, διέταξεν ἕνα τῶν ὑπηρετῶν του οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐξέλθει πρὸς προϋπάντησίν του νὰ λάβῃ δᾶδα ἀνημμένην καὶ νὰ συνοδεύσῃ τὸν ὑβριστὴν ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του ἐν μέσῳ τοῦ σκότους. Εἶνε πλουσία εἰς διδάγματα τοιαῦτα ἡ ἱστορία τῆς ὡραίας ἡμῶν χώρας. Τοιούτων μεγάλων διδασκάλων ἀνάξιοι ἡμεῖς οἱ μαθηταὶ ἰσχυόμεθα νὰ σβύσωμεν τὴν δᾶδα τοῦ Τύπου διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ σκότος ἐξυγιαίνων τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν. Δὲν γνωρίζω ἐὰν τὰ λεχθέντα κατ' ἐπανάληψιν περὶ κιτρίνου Τύπου εἶνε ἀληθῆ. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος τοῦ κιτρίνου Τύπου δὲν εἶνε μεγαλύτερος τοῦ σκότους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εἰσαγάγῃ ἡμᾶς τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον. Δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ τὸ κακὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς τὸ κακὸν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἐπέμενεν ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου οὐδαμῶς θίγουν τὸν Τύπον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον τοῦ δημοσίου βίου καὶ ὅτι κολάζουν μόνον τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ Τύπου ἔναντι τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Δὲν χρειάζεται μεγάλη σοφία οὐδὲ κἂν μεγάλη προσοχὴ διὰ νὰ ἴδῃ κανεὶς ὅτι τὸ λεχθὲν εἶνε ἀνακριβές. Πρώτη ἡ τρίτη διάταξις τοῦ νομοσχεδίου καθορίζει δύο ποινὰς κεχωρισμένας διὰ τὸ αὐτὸ ἀδίκημα, ἡ μία τῶν ὁποίων ἀφορᾷ τὸ ἀδίκημα τὸ ὁποῖον διαπράττει ὁ δημοσιογράφος, διότι ἁπλῶς καὶ μόνον δημοσιογραφεῖ. Ἡ σχετικὴ ὅμως διάταξις τοῦ Συντάγματος εἶνε σαφής. Ἕκαστος δύναται νὰ ἐκφράζῃ ἐλευθέρως τοὺς στοχασμούς του τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ κράτους. Καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου σας καθιστᾷ δευτέραν ποινὴν μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐξέθηκέ τις διὰ τοῦ Τύπου τοὺς στοχασμούς του. Τὸ ἄρθρον 3 ἐκθέτει τὸν δημοσιογράφον ὡς τύπον τινὰ ἐγκληματίου. Μόνον διότι κατ' ἐπάγγελμα ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον ἐξομοιοῦται μὲ τοὺς ἐγκληματίας. Καὶ αὐτὴ μόνον ἡ διάταξις ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ θέσῃ ἐκποδὼν τὸ νομοσχέδιόν σας. Καὶ ἔρχεται κατόπιν τὸ ἄρθρον 13 τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένην ἐλευθερίαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως, διότι θὰ δύναται εἰς ὑπουργὸς φαῦλος νὰ προβῇ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὴν διάψευσιν μιᾶς εἰδήσεως καὶ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀναγραφήν της. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λέγεται ὅτι ὑπόκειται εἰς κολασμὸν ὁ ἐκθέτων γεγονότα.

ΑΙ ΔΥΟ ΓΛΩΣΣΑΙ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Λαλοῦμεν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῶμεν.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Δὲν δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν διότι ἡμεῖς μὲν βαδίζομεν τὴν συνταγματικὴν ὁδόν, ὑμεῖς δὲ τὴν ἀντισυνταγματικήν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἐξύβρισιν...

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Προκειμένου περὶ ἐπικρίσεως δημοσίου ἀνδρὸς διὰ τὸν δημόσιον αὐτοῦ βίον δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἐξύβρισις, ἐκτὸς ἐὰν ἀφορᾷ τὸν οἰκογενειακὸν αὐτοῦ βίον.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Καὶ μετὰ τὴν τροπολογίαν αὐτὴν ἡ παρατήρησίς μου ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτο ὀρθὴ ὅταν ἔλεγα ὅτι ἡ διάταξις ἀντιβαίνει πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Δὲν δέχομαι ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματική, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἁπλῶς ἀντικοινοβουλευτικὴ καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀπήλειψα.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Καίτοι πάντως ὁμιλοῦμεν δύο διαφορετικὰς γλώσσας, κατορθώνομεν ἐν τούτοις νὰ συνεννοηθῶμεν ὅταν ἐπέρχεται τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 35 περὶ ἀπαγορεύσεως δημοσιεύσεων...

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εἴπω τοῦτο, ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ δημοσίου βίου τῶν δημοσίων ἀνδρῶν δύναται νὰ τοῦ ἀναφέρῃ πράξεις τελεσθείσας εἰς τὸ παρελθόν.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ τροποποιηθῇ τὸ σχετικὸν ἄρθρον.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Προτείνατε τὴν τροπολογίαν.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸ 38ον ἄρθρον εἰς τὸ ἐδάφιον 4ον ἀναφέρει τὰς ἐξυβριστικὰς περικοπὰς δημοσιευμάτων ἀφορώντων τὸν δημόσιον βίον προσώπου τινός.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ παράγραφος αὐτὴ διαγράφεται, διότι εἶναι διατυπωμένη εἰς τὸ ἄρθρον 49 ἀπὸ τὸ ὁποῖον μάλιστα ἀντικαθίστανται αἱ φράσεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς «ὕβρεις καὶ ἐν γένει εἰς ἐκφράσεις ἀναξιότητος» διὰ τῶν φράσεων «δυσφημίσεις ἢ συκοφαντίαι ἀφορῶσαι τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ δημόσιον βίον».

Λ. ΡΑΛΛΗΣ. Παραμένει πάντως ἡ ἀρχὴ ὅτι τὸ ἀδίκημα τεμαχίζεται ἀπὸ τὸ Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Διεξάγεται ἀκολούθως διαλογικὴ μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅσων ἐλέχθησαν εἰς τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1911 ἐκ μέρους τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μακαρίτου Ν. Δημητρακοπούλου καὶ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Ε. Βενιζέλου, σχετικῶς μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν δημοσίων ἀνδρῶν. Ὁ κ. Ι. Ράλλης ἀνέγνωσε μεγάλας περικοπὰς ἐκ τοῦ λόγου τοῦ ἀειμνήστου Δημητρακοπούλου ὑποστηρίζοντος, κατ' αὐτόν, ὅτι καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν δημοσίων ἀνδρῶν πρέπει νὰ ὑπάγεται εἰς τὸν δημόσιον ἔλεγχον. Ἀνέγνωσεν ἐπίσης περικοπὰς τοῦ λόγου τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὸν ρήτορα ἀνέγνωσε καὶ αὐτὸς μεγάλην περικοπὴν τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντος τότε λόγου, ὑποστηρίξαντος ὅτι καὶ δημοσίᾳ ἐξέφρασεν ἀντίθετον γνώμην πρὸς τὸν τότε ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ζητήσας τὴν προάσπισιν τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν δημοσίων ἀνδρῶν, χάριν τῆς ὁποίας, εἶπε, καὶ αὐτὸς ὁ ἀείμνηστος Δημητρακόπουλος ἐζήτει νὰ τεθῶσι φραγμοί.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸ νομοσχέδιόν σας θὰ ἔχῃ τὸ ὀλέθριον ἀποτέλεσμα νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὸν ἔλεγχον τοῦ δημοσίου βίου, διότι ὁ ἐλέγχων θὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ λαμβάνωνται μεμονωμέναι φράσεις τῶν γραφομένων του καὶ νὰ παραπέμπεται δι' αὐτάς. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι οἱ δικασταὶ ἔχουν φυσικὴν προκατάληψιν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἐμπιστεύομαι καλύτερον εἰς τοὺς δικαστὰς παρὰ εἰς τὸν κίτρινον Τύπον.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 39 γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχει διάταξις εἰς ἀμφότερα τὰ Συντάγματα, ἥτις προβλέπει περὶ μὴ δημοσιεύσεως ὡρισμένων στρατιωτικῶν εἰδήσεων. Ἀλλ' αὕτη εἶνε περιοριστική, ἐν τούτοις ὅμως εἰς τὸ ἄρθρον τὴν ἐπεκτείνετε (παραγγελίαι, προμήθειαι κλπ.) κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθεροτυπίαν παρὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ παρατήρησίς σας εἶναι πολλῆς ἀξίας καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω ὅταν συνέλθῃ ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν συζήτησιν νὰ ἐξετασθῇ πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ διατυπωθῇ ἡ διάταξις κατὰ τρόπον ἐξασφαλιστικὸν καὶ τῶν μυστικῶν τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ὁ ἔλεγχος καὶ διὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι ἐγγύησις διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν νὰ ἐπιζητοῦν τὸ φῶς καὶ τὴν δημοσιότητα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴν

Ὁ Φεμινισμὸς εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν

Ἡ ἀγραμματωσύνη τῶν γυναικῶν.- Ζένσκι Πόκρετ. - Τὸ ζωντανὸ στεφάνι

Ἡ ὀργανωμένη φεμινιστικὴ κίνηση στὴ Γιουγκοσλαυία χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1919, ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τοῦ μεγάλου πολέμου. Αἱ συνθῆκες ὅμως γιὰ τὴν ἀνάπτυξή της δὲν ἦταν καθόλου εὐνοϊκές. Ὑπῆρχε μιὰ φοβερὴ ἀνομοιογένεια μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν ποὺ ἀποτέλεσαν τὸ νέο κράτος τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ λαοῦ ποὺ κυρίως ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἀγρότες, βρισκόταν σὲ μιὰ κατωτάτη βαθμίδα μορφώσεως. Ἡ ἀπογραφὴ τοῦ ἔτους 1921 παρουσίαζε τὴν ἀκόλουθη στατιστικὴ ὡς πρὸς τὴν ἀγραμματωσύνη τῶν γυναικῶν :

Βόρεια Σερβία, 83, 51 % ἀγράμματες, Νότια Σερβία, 91, 57 %, Μαυροβούνιο 86,74 % Βοσνία καὶ Ἐρζεγοβίνη 89,63%, Δαλματία 59,70 %, Κροατία καὶ Σλαβονία 38,62%, Σλοβενία 8,85 %, Βοϊβοδίνα 26,75%. Στὸ σύνολο ἡ ἀναλογία τῶν ἀγραμμάτων γυναικῶν εἶνε 60, 29 %. Μόλις ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα ἄρχισε νὰ γενικεύεται ἡ κατώτερη ἐκπαίδευση. Στὴν παλιὰ Σερβία ὁ νόμος γιὰ τὴν ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευση θεσπίστηκε τὸ 1882. Τὸ πρῶτο διδασκαλεῖο θηλέων ἱδρύθηκε τὸ 1900. Στὴ Νότια Σερβία ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση ἄρχισε συστηματικὰ μόνο ἀπὸ τὸ 1918, ἐπειδὴ ἐπὶ Τουρκίας δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀντίληψη τῆς ἀνάγκης γιὰ τὴ μόρφωση τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Στὶς ἐπαρχίες ποὺ ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς παλιᾶς Αὐστρίας, στὴ Σλοβενία καὶ στὴ Δαλματία ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευση ἔγινε ὑποχρεωτικὴ ἀπὸ πολὺ πρίν, ἀπὸ τὸ 1869. Κάθε ἐπαρχία ἦταν αὐτόνομη ὡς πρὸς τὴν κατώτερη ἐκπαίδευση καὶ εἶχε δικαίωμα νὰ ἱδρύῃ τὰ δημοτικά της σχολεῖα κι' αὐτὸ τὸ σύστημα ἔδωσε ἀποτελέσματα πολὺ ἱκανοποιητικά. Οἱ ἐπαρχίες οἱ πιὸ ὀπισθοδρομημένες ἦταν ἡ Βοσνία καὶ Ἐρζεγοβίνη, ὅπου ἐπικρατοῦσε τὸ μουσουλμανικὸ στοιχεῖο. Μετὰ τὴν Αὐστριακὴ κατοχὴ ἄρχισαν νὰ ἱδρύωνται δημοτικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ μὲ πολλὴ δυσκολία. Στὰ 40 χρόνια ποὺ ἐβάσταξε αὐτὴ ἡ διοίκηση τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἕνα σχολεῖο γιὰ 6.330 κατοίκους καὶ μόνο τὰ 18 % τῶν παιδιῶν ἀκολούθησαν τὴ δημοτικὴ ἐκπαίδευση. Ὁ κυριώτερος λόγος ἦταν γιατὶ δὲν τολμοῦσε ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνηση νὰ πάῃ ἐνάντια στὶς παραδόσεις γιὰ νὰ μὴν προκαλέσῃ δυσαρέσκειες στοὺς μουσουλμανικοὺς πληθυσμούς, κι' ἔτσι ὁ νόμος ἐξαιροῦσε ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευση τὶς μουσουλμάνες.

Αὐτὴ ἡ κατάσταση τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐμπόδια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς φεμινιστικῆς κινήσεως στὴ Γιουγκοσλαβία. Ἕνα ἐπίσης μεγάλο ἐμπόδιο ἦταν ἡ θέση τῆς γυναίκας στὸ οἰκογενειακὸ δίκαιο. Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὑπάρχει μιὰ πολὺ μεγάλη διαφορὰ ἀνάμεσα στὶς διάφορες ἐπαρχίες ποὺ ἀποτελοῦν σήμερα τὴ Γιουγκοσλαβία. Ὑπάρχουν ἕξη διαφορετικοὶ [illegible] κώδικες σ' ὅλη τὴ χώρα. Ὁ χειρότερος ἀπ' ὅλους γιὰ τὴ γυναῖκα εἶνε τῆς παλαιᾶς Σερβίας. Ἀρκεῖ ἕνα παράδειγμα γιὰ νὰ δείξῃ σὲ πόσο κατώτερη θέση τοποθετεῖ τὴ γυναῖκα. Ὁ κληρονομικὸς νόμος ποὺ ἰσχύει καὶ σήμερα στὴ Σερβία δίνει δικαίωμα κληρονομίας μόνο στοὺς ἀρσενικοὺς ἀπογόνους. Οἱ γυναῖκες δὲν κληρονομοῦν παρὰ μόνο ἂν ὑπάρχῃ διαθήκη ποὺ νὰ τὸ ἀναφέρῃ ρητῶς. Ἡ σύζυγος δὲν κληρονομεῖ τὸν σύζυγο, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ αὐτὸς συγγενεῖς ἀρσενικοὺς μέχρι τοῦ ἕκτου βαθμοῦ. Στὸ Μαυροβούνιο τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας τῶν ἀρσενικῶν ἐκτείνεται πολὺ περισσότερο κι' ἀπὸ τὸν ἕκτο βαθμό.

Αὐτὸ εἶνε μόνο ἕνα ἀπὸ τὰ σημεῖα τοῦ κώδικος ποὺ ἀδικεῖ τὴ γυναῖκα. Ὑπάρχουν ἄπειρα ἄλλα. Κι' ὅλα μαζὶ δημιουργοῦν μιὰ τέτοια κατάσταση ὑποτελείας γιὰ τὴ γυναῖκα στὶς περισσότερες χῶρες τῆς Γιουγκοσλαβίας, ποὺ κι' οἱ πιὸ μορφωμένοι ἀπὸ τοὺς ἄνδρες ἐπηρεάζονται. Σχηματίζεται μιὰ παράδοση γιὰ τὴν κατωτερότητα τῆς γυναίκας ποὺ ὑψώνεται σὰν τεῖχος ἀπόρθητο ἐνάντια σὲ κάθε πρόοδο. Χρειάζεται τεράστια ὑπομονή, θέληση, ἐνεργητικότητα, πίστη, γιὰ νὰ γκρεμιστῇ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Οἱ μαθήτριες τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς χορεύουν συρτό.

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τοὺς δικαστὰς τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου, τῶν ὁποίων ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν ὁ μνησίκακος κ. Βενιζέλος καὶ ὁ ἐξ ἴσου μνησίκακος κ. Ἀβραάμ, δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν Κυβέρνησιν οὔτε κἂν τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅστις, ἐν τῇ νέᾳ του ἰδιότητι, ἐζήτησε νὰ γίνῃ τὸ... θέλημα τοῦ Κυρίου του. Ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας τὸν Πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν καὶ τοὺς Ἐφέτας Αἰγαίου καὶ ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ὅπως τιμωρηθοῦν οὗτοι πειθαρχικῶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ ἰδίου Ἐφετείου, ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως : Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίπληξις αὐτὴ τυπικὸν μᾶλλον χαρακτῆρα ἔχει, δὲν θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς μειώνουσα τὸν Εἰσαγγελέα κ. Τσαπραλῆν, ὅστις δι' ὅσων εἶπε περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Τύπου, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἐντὸς καὶ ὄχι ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος καὶ ὅτι ἀντιλαμβάνεται ποίους κινδύνους θὰ γεννήσῃ ὁ περιορισμὸς τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐλέγχου. Ἡ φράσις, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιπλήσσεται ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, εἶναι ὁλόκληρος πρὸς τιμήν του : «Ὁ διὰ τοῦ Τύπου ἔλεγχος πράξεων τῶν ἀρχῶν εἶναι ἐπιβεβλημένος, δεδομένου ὅτι τὸ imperium ἀσυναισθήτως καὶ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον παρασύρει τὸν ὑπάλληλον, τὸν διὰ τούτου περιβεβλημένον, εἰς ὑπερβασίας, αἵτινες κωλύονται καὶ προλαμβάνονται διὰ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Τύπου». Τὰ τελευταῖα γεγονότα ἀποδεικνύουν περιφανῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γνώμης ταύτης.

ΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ Εἰς τὴν Ρουμανίαν αἱ ἐκλογαὶ ἔδωκαν παμψηφίαν σχεδὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Τοῦτο ἀνεμένετο ὡς τὸ φυσικὸν ἀποτέλεσμα τόσων ἐνδελεχῶν φροντίδων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοιαύτης παμψηφίας. Ἀλλ' ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπετεύχθη, χωρὶς κἂν τὴν τήρησιν τῶν προσχημάτων, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἐτήρει καὶ αὐτὸ τὸ μᾶλλον αὐταρχικὸν κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τῶν Βρατιάνων, ἐδημιούργησεν ἤδη μίαν κατάστασιν κρίσιμον ἡ ὁποία εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἔχῃ ἐν καιρῷ ἐπικίνδυνον καρποφορίαν. Ἡ κυβέρνησις τώρα, μὲ τὸ κοινοβούλιόν της, θὰ ἀναγκασθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, κατὰ τῆς ὁποίας οὔτε ἡ χωροφυλακὴ δύναται νὰ ἰσχύσῃ, οὔτε ἡ παῦσις τῶν δημάρχων καὶ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, οὔτε αἱ ἐξαφανίσεις πολιτικῶν. Τὰ «λέϊ» δὲν ἐξευρίσκονται διὰ τῆς ἐπιδείξεως σιδηρᾶς πυγμῆς καὶ διὰ νομοθετικῶν διαταγμάτων. Εἰς ἐπίμετρον δὲ ἡ κυβέρνησις Γιόργκα θὰ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τοὺς ἀπαιτητικοὺς ἐκλογικοὺς συμμάχους της —τοὺς Φιλελευθέρους τοῦ κ. Ντούκα. Δι' ὅλα ταῦτα εὐχόμεθα εἰλικρινῶς ὅπως ἡ φίλη Ρουμανία μὴ πληρώσῃ ἀδρῶς τὴν θριαμβευτικὴν παμψηφίαν τῆς κυβερνήσεως.

ΥΨΗΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ Δημοσιεύομεν ἀλλαχοῦ ἐπιστολὴν τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, παρέχοντος ἐξηγήσεις διὰ τὴν παράδοσιν σπόρου ἑλληνικῶν καπνῶν εἴς τινα κύριον διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς Περσίαν. Ὁ κ. Παπαδάτος δὲν διαψεύδει τὸ γεγονός. Αἱ ἐξηγήσεις του φέρουν εἰς φῶς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας ἔκριναν καλὸν ὄχι μόνον νὰ στείλουν σπόρον ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς Ρωσσίαν ἀλλὰ καὶ πρόσωπα κατάλληλα διὰ νὰ διδάξουν εἰς τοὺς Πέρσας τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν. Τώρα, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τόσην κρίσιν διέρχονται τὰ ἑλληνικὰ καπνά !... Καὶ διὰ ποῖον ὑψηλὸν διπλωματικὸν λόγον ; Ποίων ἐθνικῶν συμφερόντων τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐπιδιώκει ἡ κυβέρνησις ἐν Περσίᾳ διὰ νὰ διαπράττῃ ἐσκεμμένως ἐσχάτην προδοσίαν κα-

Πολιτικὰ ἐντομοκτόνα

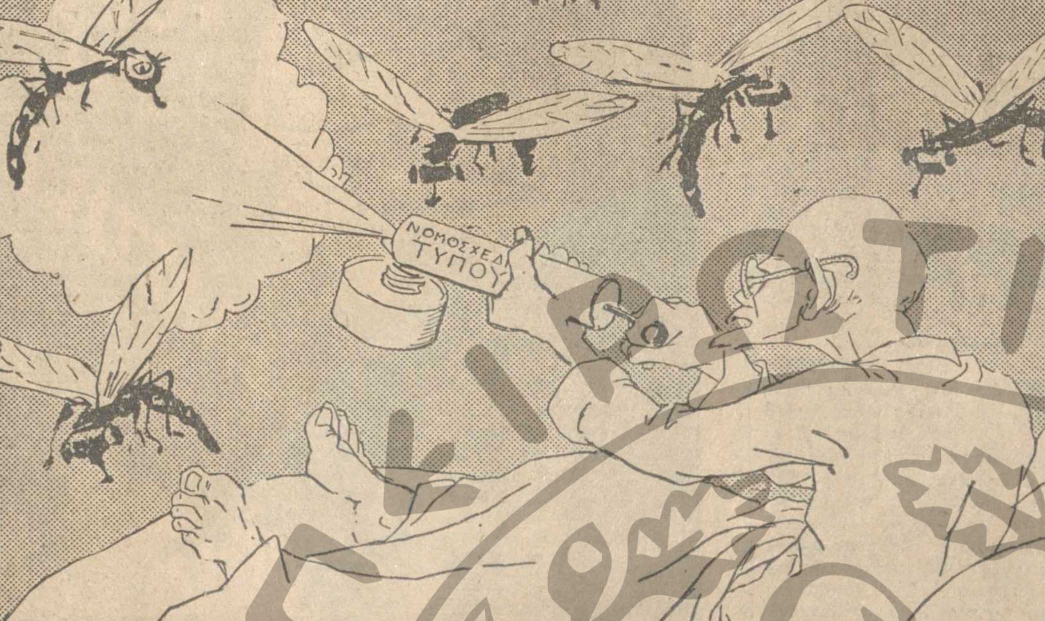

— Δὲν μ' ἀφήνουν νὰ κοιμηθῶ ἥσυχα !...

[Γελοιογραφία τοῦ κ. Μ. Παπαδημητρίου].

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας„

Τὸ δραματικὸν εἶδος

Τοῦ κ. Φώτου Πολίτη

Ὅτι τὸ θέατρο βγῆκε ἀπ' τὸ διθύραμβο εἶναι ἁπλῆ ἱστορικὴ διαπίστωση. Ἀλλ' ἀδύνατο νὰ πλαστῇ ἕνα νέο ποιητικὸ εἶδος, ἂν δὲν τὸ ἀποζητοῦσε ἡ νοοτροπία ὁλόκληρης ἐποχῆς. Ἔτσι, ὁ Βιλαμόβιτς ἔχει ἀπόλυτο δίκιο, τοποθετῶντας τὴ γένεση τῆς τραγῳδίας στὴν ἱστορικὴ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομο, ξεσκλαβωμένο ἀπὸ πανάρχαιες ἠθικὲς ἀντιλήψεις, ἀντίκρυζε τὴν ὕπαρξή του μὲ τὸν ἀνδρισμὸ τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου. Ὁ μοναχικὸς ἄνθρωπος, — αὐτὸς συλλαμβάνει τὴν τραγικὴν οὐσία τῆς ζωῆς. Ζωογονεῖ μὲ τὴ δική του σκέψη ὅλες τὶς ἠθικὲς καὶ τὶς πνευματικὲς ἀξίες. Τραγικὸς ἄνθρωπος ὁ ἴδιος, θὰ πλουτίσῃ τὸν κόσμο μὲ τὸ δίκιο τῆς ἀτομικῆς ὑπάρξεως, πλάθοντας τὸν τραγικὸ χαρακτῆρα.

Στὴν περασμένη ἐπιφυλλίδα μου ἀνέλυσα δυὸ μανιάτικα μυρολόγια, ποὺ μέσα τους κυριαρχεῖ ἡ ἠθικὴ τῆς φάρας. Οἱ ἡρωΐδες καὶ τῶν δυὸ δὲν εἶναι τραγικοὶ ἄνθρωποι, οὔτε τραγικοὶ χαρακτῆρες, γιατὶ οἱ πράξεις τους δὲν βγαίνουν ἀπὸ ἐλεύθερη βούληση. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη, ποὺ μαθαίνει τὴ δολοφονία τοῦ ἀδερφοῦ της ἀπὸ τὸν ἄντρα της κι' ἀπ' τὸν κουνιάδο της, καὶ παίρνοντας ἀμέσως τὸ γδικιωμό της, φαρμακώνει τοὺς δυὸ δολοφόνους, εἶναι σὰν ἀφιονισμένη, σὰν ὑπνωτισμένη. Μιὰν ἠθικὴ μονάχα ἀκούει : τὴν ἠθικὴ τῆς φάρας της. Μέσα της δὲν ξεσπᾶ ἄγριος ὁ ἀγῶνας τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου, ὅταν καλῆται νὰ δράσῃ σύμφωνα μὲ τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς ποὺ ἡ ὕπαρξή του ὁρίζει. Φονιᾶς εἶναι ὁ ἄντρας της, θῦμα ὁ ἀδερφός της. Κι' ὅμως πουθενὰ μὲς στὸ τραγοῦδι δὲν παρουσιάζεται ὁ παραμικρότερος ἀπὸ μέρους της δισταγμός. Καμμιὰ μάχη μέσα της. Καμμιὰ σύγκρουση αἰσθημάτων. Κανένα ζύγισμα τῆς καταστάσεως. Ἡ ἰδιότης της, ὡς συζύγου, ποὺ σ' ἕνα ἐλεύθερο ἄτομο θὰ εἶχε ἀνοίξει ἀπέραντους ἠθικοὺς κόσμους, ἀπομένει στὸ μανιάτικο μυρολόγι ἀνέκφραστη. Μονάχα ἡ ἀδερφὴ ὑπάρχει. Κι' αὐτή, θὰ δράσῃ σύμφωνα μὲ τὶς ἠθικὲς ἐπιταγὲς τοῦ γένους της.

Γιὰ νὰ θεμελιωθῇ ὅμως τὸ θέατρο στὴ Γαλλία, χρειάστηκε νὰ θέσῃ ἕνας μεγάλος ποιητής, ὁ Κορνήλιος, θέμα ἀνάλογο μέσα ἀπὸ τὸ χαρακτῆρα ἑνὸς ἐλευθέρου ἀτόμου. Ὁ Ροδρῖγος — ὁ «Σίδ»— τοποθετεῖται ἐμπρὸς σ' ἕνα ὅμοιο περίπου σκληρὸ πρόβλημα. Ἔχει προσβληθῆ θανάσιμα ὁ ὑπέργηρως πατέρας του ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς ἀγαπημένης του, τὴν παραμονὴ τῆς μνηστεύσεώς των. Ὁ Δὸν Διέγος, βαρυμένος ἀπ' τὰ γερατειά, ἀνίκανος νὰ μονομαχήσῃ, ἀναθέτει στὸ γυιό του τὴν ἐκδίκηση τῆς τιμῆς του. Ἀλλὰ ὁ Ροδρῖγος δὲν σπεύδει σὰν ὑπνωτισμένος νὰ χτυπηθῇ μὲ τὸν ὑβριστὴ τοῦ γένους του. Στὸν περίφημο τραγικὸ μονόλογό του, νοιώθοντας τὸν ἑαυτό του θῦμα σκληρῆς μοίρας, ζυγίζει, μὲ τὴν ἐλεύθερη σκέψη τοῦ μοναχικοῦ ἀτόμου, τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά. Ἀναζητᾷ νὰ βρῇ τὸν ἠθικὸ νόμο μέσα του, ἀφήνοντας τὴν πλάστιγγα νὰ γέρνῃ πότε ἀπὸ τὸ μέρος τῆς μνηστῆς του, πότε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ πατέρα του. Ἐρμιὰ καὶ φρίκη ἀπὸ παντοῦ. Ὁ Ροδρῖγος εἶναι κατ' ἐξοχὴν τραγικὸς ἄνθρωπος καὶ τραγικὸς χαρακτῆρας, γιατὶ ὁ μεγάλος ποιητής του κατώρθωσε νὰ τὸν τοποθετήσῃ στὴ φοβερὴ στιγμὴ τῆς ἀπόλυτης μοναξιᾶς τοῦ ἐλευθέρου ἀτόμου. Ὅλες οἱ ἠθικὲς ἐπιταγὲς ἀναβαπτίζονται μὲς στὴ συνείδησή του. Κ' ἡ ἀπόφαση ποὺ παίρνει, νὰ ἐκδικηθῇ τὴν τιμή του, θὰ τὸν φέρῃ ἢ στὸν ἄμεσο θάνατο, ἢ στὴν ὁριστικὴ καταστροφὴ τῆς εὐτυχίας του. Μέσα σὲ μιὰ νύχτα, ὁ νέος αὐτὸς ἀποκτᾶ ὅλο τὸ ἠθικὸ ὕψος τοῦ

Η Καθημερινή 5-6-31
″ 6-6-31

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας Εις Πρωΐαν

τὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ζωτικωτέρων ἑλληνικῶν προϊόντων;

ΕΝ ΔΙΩΓΜΩ; Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία πέρυσι δὲν ἐδίστασε νὰ παραπονῆται, ὅτι ὑφίστατο διωγμὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐψηφίσθη τὸ περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδιον, χωρὶς οὐδεὶς ποτε νὰ σκεφθῇ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν παραμικρὰν ἀνευλάβειαν πρὸς τὸ δικαίωμα τῶν ξένων καὶ Ἑλλήνων καθολικῶν ὅπως πανελευθέρως τελῶσι τὰ τῆς λατρείας των, δοκιμάζει ἤδη πραγματικὸν διωγμόν. Μετὰ τὴν Ἱσπανίαν — τὴν κατ' ἐξοχὴν καθολικὴν χώραν, ὅπου ἐπυρπολήθησαν, ἐδῃώθησαν καὶ ἐβεβηλώθησαν ἐκκλησίαι, μοναστήρια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα, εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἕδραν τῆς Παπωσύνης, παρὰ τὸ ὑφιστάμενον Κογκορδᾶτον τοῦ Λατερανοῦ, ὑφίσταται βαρείας ἐπιθέσεις καὶ διώξεις πραγματικάς. Τόσον δὲ εἶνε τοῦτο ἀληθές, ὥστε ὁ Πάπας ἠναγκάσθη νὰ κηρύξῃ τὴν Ἐκκλησίαν του ἐν διωγμῷ καὶ ν' ἀναστείλῃ τὰς δημοσίας θρησκευτικὰς τελετὰς καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν, διὰ τὸν φόβον τῶν Φασιστῶν. Τοῦτο δὲν σημαίνει βεβαίως, ὅτι θὰ σταματήσουν αἱ λειτουργίαι καὶ αἱ λοιπαὶ ἱεροπραξίαι εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ἁπλῶς δὲν θὰ τελοῦνται δημόσιαι λιτανεῖαι καὶ ἄλλαι δημόσιαι ἐμφανίσεις ἐκκλησιαστικαί, ὡς ἡ τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς, ἐπὶ παραδείγματι, τῆς μεθαύριον Πέμπτης. Πρὸ τριακονταπέντε καὶ πλέον ἐτῶν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πιεζόμενον ἀπὸ τὴν Πύλην, ἐκήρυξε τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἐν διωγμῷ, καὶ ἔκλεισεν ὅλους τοὺς ναούς, ἐπιχαιρόντων τότε τῶν ἐν Τουρκίᾳ καθολικῶν ἱδρυμάτων. Ἡ τότε πιέσασα τὸ Πατριαρχεῖον κοσμικὴ ἐξουσία ἦτο ἡ Ἰσλαμικὴ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Τὸ Βατικανὸν σήμερον ἀντιμετωπίζει ὡς ἀντίπαλον μίαν κοσμικὴν ἐξουσίαν τῆς ὁποίας ὁ ἀνώτατος ἀρχηγὸς εἶνε καθολικός. Θὰ ἦτο ἀνάξιον τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὀρθοδόξου πνεύματος νὰ ἐπιχαίρῃ κανεὶς ἐντεῦθεν διὰ τὰ τελούμενα εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ παρακολούθησίς των, ἐν τούτοις, παρουσιάζει ἐκτάκτως ἔντονον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν συγκρουσθέντων.

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξεδικήθη χθὲς τοὺς ξένους σοφούς, αἰσθητικούς, μηχανικούς, ἀκαδημαϊκοὺς καὶ ἁπλῶς πολιτισμένους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἤγειραν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μελετηθεῖσαν βεβήλωσιν τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τῆς ἀνεγέρσεως εἰς τὴν γειτονίαν της, τοῦ περιφήμου Δικαστικοῦ Μεγάρου, μὲ τὸν «ντεμοντὲ» τροῦλλον, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸν ἐμπνευσθέντα τὸ σχέδιον ἀρχιτέκτονα ἠμπορεῖ ν' ἀνεγερθῇ ὁπουδήποτε. Ὁμιλῶν πρὸς ἐπιτροπὴν κατοίκων τῆς Γαργαρέττας καὶ τοῦ Μακρυγιάννη οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐζήτησαν ν' ἀνεγερθῇ τὸ Μέγαρον εἰς τὴν θέσιν ὅπου εὑρίσκετο ἄλλοτε τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἀντίδρασις τῶν ξένων ἐπιστημόνων, ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν δημοσίευσιν π λ α σ τ ῶ ν σχεδιαγραμμάτων ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἐμπράρ, εἶνε τόση, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὴν παρίδῃ. Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν κατόπιν πρὸς δημοσιογράφους, ἐτόνισεν ἰδιαιτέρως τὴν λέξιν «π λ α σ τ ῶ ν». Ὑποστηρίξαμεν ἐξ ἀρχῆς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος καλῇ τῇ πίστει ἐπέμενεν ἀνέκαθεν ὅτι δὲν βλάπτει καθόλου ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν. Τόσον ἐννοεῖ καὶ τόσον αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος αὐτὰ τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶνε ζητήματα πολιτισμοῦ καὶ ἐξελίξεως. Ὁπωσδήποτε εἶνε εὐχάριστον ὅτι δὲν αἰσθάνεται τὸ θάρρος νὰ παρίδῃ τὴν ἀντίδρασιν τῶν ξένων ἐπιστημόνων ἡ ὁποία ἔσωσε καὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἡμᾶς ὅλους ἀπὸ τὸ στίγμα βαρβαρότητος.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΣ ΥΜΕΝΑΙΟΣ Ὁ κ. Ντουμέργκ, ἀποχωρῶν τῆς ὑψηλῆς θέσεώς του, π α ρ α λ α μ β ά ν ε ι, πρὸς παρηγορίαν του μίαν διαρκῆ σύντροφον τοῦ ἐφεξῆς βίου του, καίτοι εἶνε ὑπερεβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν. Τί σχέσιν, ὅμως, ἔχει ἡ ἡλικία μὲ τὴν καρδίαν; Ὁ Ἀνακρέων ὕμνει τὰ ρόδα τὰ στέφοντα πολιᾶς κεφαλάς. Ἡ δὲ πολιτικὴ φαίνεται ὅτι διατηρεῖ τὴν θέρμην τῆς καρδίας ὅσον τίποτε ἄλλο. Μήπως ὁ κ. Βενιζέλος, ὅπως καὶ οἱ δύο πρῶτοι Πρόεδροι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας δὲν ἐχόρευσαν τὸν χορὸν τοῦ Ἡσαΐου εἰς ἡλικίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ κοινοὶ θνητοὶ σκέπτονται περὶ ἐξασφαλίσεως μιᾶς μονιμότητος αἰωνίας εἰς κόσμους καλυτέρους τοῦ παρόντος;

ΟΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΕΣ Εἰς ἓν χωρίον παρὰ τὴν Λάρισαν ὁ ἀγροφύλαξ τῆς περιφερείας, πρόσφυξ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν, κατόπιν φιλονικίας, δι' ἀσημάντους λόγους, μὲ δύο ἐγχωρίους ἀγρότας, τοὺς ἐτραυμάτισε θανασίμως διὰ μαχαίρας. Οἱ ἀγροφύλακες ἔχουν συχνὰ καὶ σημαντικωτέρους λόγους, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ διαπληκτίζωνται μὲ τοὺς χωρικούς. Διὰ τοῦτο εἶνε ζήτημα σοβαρὸν ἡ ἐκλογή των. Πρὸ πάντων δὲν πρέπει νὰ διορίζωνται πρόσφυγες ἀγροφύλακες εἰς περιφερείας ὅπου ἡ πλειονότης τῶν ἀγροτῶν εἶνε ἐντόπιοι — καὶ τοῦτο δι' εὐνοήτους λόγους ψυχολογικούς: μία οἱαδήποτε δ ένεξις μεταξὺ χωρικῶν καὶ ἀγροφυλάκων, φθάνει γρήγορα εἰς ἐξαγωγὴν μαχαιρῶν ὅταν ὁ ἀγροφύλαξ δὲν εἶνε ὁ ἴδιος τῆς αὐτῆς καταγωγῆς μὲ τοὺς ἀγρότας. Καὶ δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ δημιουργοῦνται, ἄνευ λόγου, ζητήματα διαφορᾶς γηγενῶν καὶ προσφύγων.

ΑΙ ΤΟΙΧΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ Εἶνε εὐχάριστον ὅτι παρεσκευάσθη νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐποπτεία τῶν τοιχοκολλήσεων τῶν διαφημίσεων ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας καὶ ἀνατίθεται εἰς τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν τοῦ Τουρισμοῦ. Μὲ μίαν πολιτισμένην ἀντίληψιν θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀσχημία τῶν παρδαλῶν χαρτιῶν ποὺ σκεπάζουν ἑκάστοτε τοὺς τοίχους καὶ τὰς προσόψεις δημοσίων κτιρίων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκλείψῃ διὰ παντὸς καὶ ἡ ἀσύδοτος διαφήμισις εἰς τὰς μάνδρας τῶν προαστείων κατὰ μῆκος τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ τῶν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν καὶ εἰς τοὺς βράχους τοῦ Φιλοπάππου, τῶν Σφαγείων καὶ τῆς Καστέλλας, ὡς καὶ εἰς τὰ κρηπιδώματα καὶ τοὺς μώλους τῶν λιμένων.

Μακρυνὲς ἱστορίες

Μὴ λέμε ποτὲ πῶς θὰ ξεχάσουμε γιὰ πάντα, γιατὶ κάποτε θὰ βγοῦμε γελασμένοι. Ξεχνᾶμε, κάποτε, ἐκεῖνα ποὺ εἴπαμε νὰ μὴν ξεχάσουμε ποτέ, καὶ ἡ συγκινήσεις ἐκεῖνες ἡ ἔντονες, ποὺ νομίσαμε πῶς ἀφῆκαν μέσα μας τὰ πιὸ βαθειὰ σημάδια, περνοῦν καὶ ξεχνιῶνται, κι' οὔτε πιὰ τὶς θυμώμαστε. Ἕνα τίποτε ὅμως, κάτι ποὺ δὲν τὸ λογαριάζαμε, ἢ ποὺ δὲν θέλαμε νὰ τὸ λογαριάσωμε, ξαναγυρίζει κάποτε ἔντονο, συγκλονιστικό, λὲς καὶ χαμένο κάπου μέσα στὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου μας, μεγάλωνε καὶ δυνάμωνε, προσμένοντας τὴν κατάλληλη στιγμή.

Ἕνα λουλοῦδι, ἄξαφνα, ποὺ κάποιο χέρι ἀδιάφορο μᾶς δίνει, ἕνα λουλοῦδι ποὺ ρίχνουμε ἀδιάφορα δίπλα στὸ τραπέζι μας, χωρὶς νὰ τὸ προσμένωμε καὶ χωρὶς νὰ τὸ φαντασθοῦμε, ξαναγράφει μίαν ὁλόκληρη ἱστορία, τὴν ξαναζωντανεύει, καὶ μέσα στὴν αἰφνίδια συγκίνησι ποὺ μᾶς κυριεύει, τὴν ξαναζοῦμε.

Ἕνα λουλοῦδι, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶνε κάποιο τριαντάφυλλο, κάποια μακρυνὴ βραδυά, ἕνα τριαντάφυλλο, ποὺ ἔτσι, κάποιο χέρι ἄφησε νὰ πέσῃ δίπλα μας. Κι' ἀπὸ τὸ τριαντάφυλλο ἡ σκέψις ἔρχεται στὸ χέρι, στὸ κορμί, στὸ πρόσωπο, στὸ χαμόγελο σὲ κάποιο στόμα, οἱ δύο χρυσὲς πλεξοῦδες, σὲ μιὰ μικρή, παιδιάτικη ἀγάπη. Ἕνα λουλοῦδι, ἦταν ὅλη ἡ ἀγάπη, ἕνα λουλοῦδι δοσμένο μιὰ βραδυά. Μὲ τὸ λουλοῦδι ἐκεῖνο ἀρχίνησε, καὶ στὸ λουλοῦδι ἐκεῖνο τελείωσε, μὲ δυὸ μάτια, ἕνα χαμόγελο, μιὰ φευγαλέα συγκίνησι σὲ δυὸ παιδιάτικες καρδιές, ποὺ δὲν ἐσφράγισε κανένα φιλί, ποὺ δὲν ἐτάραξε κανένας λόγος.

Φοροῦσε ἕνα φουστάνι φουλαρένιο μαβί, μὲ ἄσπρες χοντρὲς πῖκες καὶ μὲ μιὰ δαντελλένια τραχηλιά, κι' οἱ δυὸ ξανθὲς πλεξοῦδες της, ξανέμιζαν χρυσωτές. Τὸ χέρι ἄφησε δειλὰ τὸ τριαντάφυλλο, τὸ μάτι δειλὴ τὴ ματιά. Τὸ πῆρα δειλά, μὴ ξέροντας τί νὰ τὸ κάμω. Τὸ ἔπαιξα στὰ χέρια μου, καὶ μάδησε σὲ λίγο. Ἔπειτα, γελάσαμε δι' οἱ δύο, καὶ ξεχάσαμε τὴν ἱστορία...

Κι' ἐκείνη ξαναγύρισε ἀπόψε, ταξειδεύτρα μέσα στὸ χρόνο, ἀπάνω σ' ἕνα μαραμένο ρόδο, γιὰ νὰ θυμήσῃ πῶς κάποτε εἴμαστε παιδιά, πῶς κάποτε μπορούσαμε νὰ ἔχωμε ἀγαπήσει, χωρὶς νὰ τὸ καλοσκεφτοῦμε καὶ χωρὶς διόλου νὰ πονέσουμε...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐκδρομαί

Ὁ «Ὅμιλος Φυσιολατρῶν» θὰ ἐκδράμῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς Βάρκιζα. Ἐπίσης διοργανώνει ἐκδρομὴν γιὰ τὴν Κακιὰ Θάλασσα τὴν 21ην Ἰουνίου.

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Εἶνε μερικοὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ὅταν πηγαίνουν εἰς τὸ θέατρον τὸ «Ἑλληνικὸν», ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν, αἰσθάνονται πάντοτε τὴν ἀνάγκην νὰ εὕρουν κάποιαν δικαιολογίαν. Καὶ ὅταν συναντῶνται πλησιάζονται ὡσὰν νὰ ἦσαν ἐξερευνηταὶ συναντώμενοι εἰς τοὺς παγετῶνας τοῦ Βορείου Πόλου ἢ εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σαχάρας.

—Μπᾶ! καὶ σεῖς ἐδῶ;

— Χρόνια ἔχω νὰ ἔλθω σὲ ἑλληνικὸν θέατρον!

— Εὑρίσκετε ὅτι ἔκαμε πρόοδους;

Αὐτὰ ἐλέχθησαν καὶ ἠκούσαμεν τὸ ἄλλο βράδυ. Εἰς τὴν μεγάλην πρεμιέραν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, νὰ προσθέσωμεν τῆς «Ζαφειρίτσας»;

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὅμως ἴσως νὰ μὴν ἐχρειάζοντο τόσαι δικαιολογίαι. Συγγραφεῖς τρεῖς: ὁ συμπαθὴς καὶ μονυελοφορῶν πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν θεατρικῶν συγγραφέων, ὁ πατὴρ τῆς «Ἀμελὶ» τοῦ Ἀτελιὲ καὶ ὁ τρίτος ἄγνωστος, ἀλλὰ γνωστότατος φαίνεται ὅσον καὶ . . . μετριόφρων. Τί περισσότερον; Ἡ τριὰς αὐτὴ ἔχει φίλους πολλούς, ἴσως καὶ . . . θαυμαστάς, χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν τὰς θαυμαστρίας. Τὸ θέατρον ἐγέμισεν ἀπὸ «γνωστοὺς» καὶ τὸ γεγονὸς ὑπῆρξε κοσμικὸν ὅσον καὶ φιλολογικὸν, ἴσως περισσότερον τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ δεύτερον. Πρᾶγμα παράδοξον διὰ θέατρον «Ἑλληνικὸν» καὶ ὑπαίθριον, ἐνεφανίσθησαν καὶ μερικὰ σμόκιν, ἐγκαταλείψαντες μεταξὺ δύο χορῶν τὸ «Τέννις» διὰ τὸ «ἀπαραίτητον ἀκτ ντὲ πρεζάνς». Μὲ μίαν λέξιν ἡ αἴθουσα ἦτο ὡραία, ὡς κόσμος ἐννοεῖται, καὶ ἂς μᾶς συγχωρήσουν οἱ διακοσμηταὶ τοῦ «Τριανὸν» ἐὰν δὲν θαυμάζωμεν τὸ γοῦστό των.

* * *

Ἀλλὰ καὶ οἱ συγγραφεῖς δὲν ἐλησμόνησαν τοὺς κοσμικοὺς ἀστέρας. Θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ κανεὶς ἕνα ὄνομα σὲ μερικὰ πρόσωπα, ὡς τῆς «φιλολογούσης Ἀθηναίας», διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας δὲν ἐλησμονήθη οὔτε καὶ ὁ Λακρετέλ, ἐσατύρισαν τὴν «ταβερνομανίαν» των, τὴν ξενομανίαν καὶ τὴν «ξενογλωσσιάν» των, ἔγραψαν δίστιχα ἐξαίροντα τὴν πολιτικὴν δρᾶσιν τῶν μέν, τὴν αὐτοκινητιστικὴν δρᾶσιν καὶ τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα τῶν ἄλλων. Δὲν ἐλησμονήθη καὶ ὁ τελευταῖος . . . μύσταξ. Ἀρειμάνιος ἐδέσποζε εἰς τὰς πρώτας σειράς! Ἡ ἰδέα τοῦ καραβιοῦ παριστάνοντος καὶ ὀνομαζομένου τὸ «Ρωμέϊκο» ἦτο βεβαίως καλυτέρα ἀπὸ τὴν ἐνσάρκωσίν της. Δὲν θὰ εἴχομεν παράπονα ἀπὸ τὰς σάρκας τῶν χαρίτων τοῦ μπαλέτου, ἦσαν χορταστικαί. Μαζὶ μὲ τὴν ἀσυματίστριαν ἤρεσεν εἰς ὅλα της τὰ ρόλα ἡ ὑπερμοδέρνα καμαριέρα, καὶ ὅσοι ἀθηναϊκοὶ τύποι παρήλασαν χωρὶς νὰ λησμονοῦμεν τὸν «ρα ντοτὲλ» μὲ τοῦ «ὄφιου» τὸ κορμί, ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ κ. Γρυπάρης. Ἀλλὰ μᾶς παρεῖπαν οἱ τρεῖς συγγραφεῖς ὅτι εἴμεθα κλέπται καὶ καταχρασταὶ μέσα εἰς τὸ καράβι αὐτό. Θὰ ἦτο ἴσως καὶ προτιμότερον νὰ ἐναυαγοῦσε σὲ κανένα νησί, ὅπου δὲν ὁμιλεῖται ἡ ἀκατάληπτος γλῶσσα τὴν ὁποίαν εἶχαν τὴν ἀπαίτησιν νὰ καταλάβωμεν. Κρῖμα ὅπου δὲν εἶχαν τὴν ἔμπνευσιν νὰ ἐρωτήσουν τὸν μέγαν πηδαλιοῦχόν μας. Ἀλλὰ εἶνε ἆρά γε καλύτερα ἐκεῖ ποὺ μᾶς πηγαίνει;

Ὁ μπλαζὲ

Μαξιλάρια Κρετὸν Τουὰλ ζουΐ δι' ἐξοχάς «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Αἱ Ἑλληνο-Ἀλβανικαὶ σχέσεις

Μία ἐπιστολὴ τοῦ κ. Παπαναστασίου

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως κ. Α. Παπαναστασίου, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν δημοτ. σύμβουλον Ἀθηναίων κ. Γ. Π. Παρασκευόπουλον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Φίλτατε κ. Παρασκευόπουλε,

Λυποῦμαι πολὺ διότι λόγῳ τῆς ἀσθενείας μου δὲν ἠδυνήθην νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν διάλεξίν σας περὶ Ἀλβανίας. Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου ὡς ἀτόμου καὶ ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμάδος τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, διὰ τὸν λίαν ἐπιτυχῆ τρόπον ποὺ μᾶς ἀντεπροσωπεύσατε κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δήμων εἰς τὴν Ἀλβανίαν, διὰ τὰ ἄρθρα σας εἰς τὴν «Πρωΐαν» καὶ διὰ τὴν ἀρίστην ἔμπνευσιν ποὺ εἴχατε νὰ κάμετε τὴν διάλεξιν. Τοιουτοτρόπως ὑπερακοντίσατε τὰς προσδοκίας ποὺ εἴχαμεν στηρίξει εἰς τὴν ἀποστολήν σας καὶ κατωρθώσατε νὰ συμβάλητε εἰς μεγάλον βαθμὸν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο λαῶν καὶ γενικώτερον εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἰδέας τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως.

Μὲ φιλικώτατα αἰσθήματα
Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ»

—Καὶ ὁ Ἑλληνο - Ἀλβανικὸς Σύνδεσμος

Ἐπίσης ὁ Ἑλληνο-Ἀλβανικὸς Σύνδεσμος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Γ. Παρασκευόπουλον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Ἀξιότιμε κύριε,

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνο-Ἀλβανικοῦ Συνδέσμου λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσω ὑμῖν θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ περιγραφικωτάτῃ διαλέξει σας καὶ ὁμοθύμους εὐχαριστίας πάντων τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας Ἀδελφότητος ἐπὶ τῇ πατριωτικωτάτῃ διαδρομῇ σας εἰς Ἀλβανίαν, ἥτις πεποίθαμεν ὅτι θὰ συντελέσῃ οὐκ ὀλίγον πρὸς στενωτέραν σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν τῶν δυοδαιμόνων λαῶν καὶ πρὸς ἀδελφικωτέραν ἀλληλεγγύην τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
ΠΑΝ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ»

Αἱ παραστάσεις τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 2.45' μ. μ. εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν θὰ δοθῇ ἡ τελευταία παράστασις τῆς Δραματικῆς αὐτοῦ Σχολῆς κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ αὐτῆς κ. Μιχ. Κουνελάκη. Θὰ ἐκτελεσθοῦν τέσσαρα μονόπρακτα θὰ λάβουν δὲ μέρος αἱ Δίδες Ε. Κουνέλη, Ε. Κωνσταντινίδου, Α. Μεταξοπούλου, Μ. Μπουστίτουΐ καὶ οἱ κ. κ. Α. Ἀβδελόπουλος, Γ. Βακόντιος, Μ. Ἰακωβίδης.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 7ον τεῦχος τοῦ λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ ὁ «Λόγος», μὲ συνεργασίαν Ἀπ. Μαμμέλη, Μ. Φιλήντα, Μ. Παπανικολάου, Ἀδ. Παπαδήμα, Π. Κριναίου, Κ. Μιχαηλίδη, ἀνέκδοτον ποίημα τῆς Πολυδούρη, μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Στρατῆ Μυριβήλη διὰ τὰ βραβεῖα τῆς Ἀκαδημίας, κριτικὰ σημειώματα Ἀπ. Μαγγανάρη, Γ. Κοτζιούλα, Ἀγγ. Τερζάκη, συνέντευξιν τοῦ κ. Κ. Καλαντζῆ μὲ τοὺς θιασάρχας τῶν νέων, καλλιτεχνικὰς εἰκόνας κλπ.

— Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τῆς «Νέας Ἑστίας» μὲ πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν λογοτεχνικὴν ὕλην.

Αἱ Ἱπποδρομίαι τῆς Κυριακῆς

Ἔληξαν χθὲς αἱ ἐνγραφαὶ διὰ τὰς ἱπποδρομίας τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Ἡ κυριωτέρα ἱπποδρομία τῆς ἡμέρας θὰ εἶνε ἡ τοῦ Ἐπάθλου Ἀκροπόλεως δραχμ. 100.000, καθ' ἣν θὰ διαγωνισθῶσι καθαρόαιμοι ἵπποι ἐπὶ ἀποστάσεως 2400 μ. Τὰ βάρη εἶνε καθ' ἡλικίαν. Οἱ τρέχοντες ἵπποι εἶνε οἱ ἑξῆς:

1) Ντ' Ἀμοὺρ 56 κ., 2) Κάντρυ Γκέρλ 54 κ., 3) Ρόζμπελ 52 κ., 4) Ροσέττι 50 ½ κ., 5) Ροζὴ 48 κ., 6) Μπριττάνικους 46 κ.

Αἱ λοιπαὶ ἱπποδρομίαι εἶνε αἱ ἑξῆς:

Ἵπποι καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1200 μ. Φάλμουθ, Γκάρλετ, Βιέϊγ Μεντύς, Μανίτι, Ἀλκυών, Λαίδη Ραϊτζμορ, Μποχάρα, Χὸτ Φλέϊμ.

Ἵπποι ἑλληνικοὶ μιγάδες. Ἀπόστ. 1200 μ. Λεβέντης, Φάουστ, Βλάμης, Φάληρον, Βακχίς, Ἀξιός, Βραδυνή, Ἀπάχης.

Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1200 μ. Ἀσλάν, Σιράμ, Ναζήμ, Λουλού, Λὲ Πετί, Χαϊμάν, Μανταλέη, Ἀγόρι.

Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1800 μ. Διάβολος ΙΙ, Γκαρνούκ, Μοχάννι, Ἄριστος, Σουάλιμ, Καχτάν, Σάμλακ, Γκιάντ, Χαντρούφ, Ἀμπου Νταλάλ, Χαλήμ, Χαρίσσα, Μερσάντ, Μογγούλ.

Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1400 μ. Μπουρχάν, Σόνγκα, Μαητάμπ, Μπαχτιάρ, Σανφρουά, Ἀχράμ, Γιασσά, Καουάκεμπ, Μπίσμαρκ.

Ἡ ἑβδόμη ἱπποδρομία θὰ εἶνε στρατιωτική.

Θέατρα

ΙΝΤΕΑΛ. (Ἑτ. Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). «Φιλάργυρος».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου) «Γκρὰντ Ὀτέλ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Δράμαλη). «Βενζίνα παρακαλῶ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Βεάκη). «Τὸ γυάλινο γοβάκι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἡνωμένοι Καλλιτέχναι). «Οἱ μαιτρέσες τοῦ Μπαμπᾶ»
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἐπιχ. Α. Μακέδου). «Ζαφειρίτσα» ἐπιθεώρησις.

* * *

ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τί φταίει ἡ Νίτσα».
ΕΝΤΕΝ (θίασος Ἀρντάντωφ). «Ἡ καραμπόλα».
ΕΣΠΕΡΟΣ. (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Σιφὸν Σιφονέτ».
ΛΑΪΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ (Παγκράτι). «Δὸν Ζουάν».
ΛΑΟΥ. «Ὅλα μέσα» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝ ΜΠΕΓΚΕΝ (Ν. Φαλήρου, Ὀπερέττα Καντιώτη). «Βλάμισσα».
ΠΕΡΟΚΕ. (Ἰατρίδης — Μαυρέας —Σύλβας). «Ἡ κατεργάρα».

Κινηματογράφοι

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ντολορὲς» μὲ τὴν Νόρμα Νταλμάζ.

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μποὺκ Τζῶν».
ΑΙΓΚΛΟΝ. «Τραγικὴ νύχτ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Χορεύτριαι».
ΑΡΗΣ. «Ἀρλεζιάνα».
ΔΕΛΦΟΙ. «Ἐρωτικὸ βάλς».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ παλληκάρι».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Γκρέμισμα κόσμου».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Τὸ σκάνδαλον».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Νῆσος καραβιῶν».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Μπίλλυ Ντόβ».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Κουραμπιέδες».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἀπάχηδες Ἀθηνῶν»
ΠΕΤΣΑΛΗ. «Κατακτηταὶ πάγων».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Γυναῖκα ἡδονῆς».
ΧΑΪ ΛΑΪΦ. (Πειραιῶς). «Ἀγάπη ποὺ σκοτώνει».

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 9 ½ μ. μ. δίδεται εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τῆς γείτονος συναυλία τῆς τάξεως Μονῳδίας τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς καθηγητοῦ κ. Κ. Τριανταφύλλου μὲ ἐκλεκτὸν μουσικὸν πρόγραμμα.

Διὰ τὴν προτομὴν Πάνου Ἀραβαντινοῦ

Οἱ κ. κ. Θ. Πετρακόπουλος δρ. 2000.— Παλμύρα Λάμψα δραχ. 1000. Στέφ. Παπαρρηγόπουλος δρχ. 1000. Νέλλη Κοκκίδου δρ. 500. Ἀνώνυμος διὰ τῆς Ἑστίας δρχ. 200. Κ. Κόλλας Πρεσβευτὴς ἐν Βουκουρεστίῳ δρχ. 1000. Ἀνώνυμος δρχ. 200.

Ἕνα ἀρχαῖον ἔγγραφον

Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Τουρίνου ἔκαμε χθὲς μίαν ἀνακοίνωσιν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ διαπρεπὴς Βυζαντινολόγος κ. Ι. Παπαδόπουλος περὶ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Τουρίνου εὑρισκομένου χειρογράφου τοῦ Φραντζῆ, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ ἀρχαιότερον ὅλων τῶν χειρογράφων τοῦ Βυζαντινοῦ ἱστορικοῦ.

Θεατρικά

Ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν «Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν» δίδεται ἀπόψε εἰς τὸ «Ἰντεάλ» τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μολιέρου «Φιλάργυρος», μὲ τὸν κ. Χριστόφ. Νέζερ. Πρωταγωνιστοῦν ἐπίσης αἱ κυρίαι Ἀλίκη, Μ. Φιλιππίδου, καὶ οἱ κ. κ. Γαβριηλίδης, Μουσούρης, Πλούτης καὶ ὁ κατ' αὐτὰς προσληφθεὶς εἰς τὸν θίασον κ. Ἐπ. Χέλμης.

— Εἰς τὸ Λαϊκὸ θέατρον τοῦ Παγκρατίου ἀπόψε φιλολογικὴ βραδυὰ μὲ τὸν «Δὸν Ζουάν», ποὺ παίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ἀτλαντίδος» θὰ δοθῇ προσεχῶς μία βερολινέζικη κωμῳδία, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πῶς νὰ γίνετε πλούσιοι».

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΕΙΑΣ ΞΥΛΕΙΑΣ Κ. Λ. Π.
«ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΣΕΚΕΡΗΣ»

Πρόσκλησις
τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 τοῦ Καταστατικοῦ καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Κατεργασίας, Ἐμπορείας, Ξυλείας κλπ. «ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ & ΣΕΚΕΡΗΣ» εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας (Στοὰ Ἀρσακείου 15) τὴν 25ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5ην μ. μ.

Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως:

1) Ὑποβολὴ τοῦ 10ου Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1930 μετ' ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Ἰσολογισμοῦ.

3) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ.

4) Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν διαχείρισίν των κατὰ τὸ ἔτος 1930.

5) Ἐκλογὴ Συμβούλου εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντος.

6) Ἐκλογὴ Συμβούλων εἰς ἀντικατάστασιν ἐξερχομένων τοιούτων.

7) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν Ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1931 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

8) Καθορισμὸς ἀποδοχῶν διὰ τὸ ἔτος 1931 τῶν Διευθυντῶν τῆς Ἑταιρείας τυγχανόντων καὶ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ δικαιούμενοι νὰ μετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως μέτοχοι δέον νὰ καταθέσωσιν τὰς μετοχὰς αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἐπὶ ἀποδείξει κατατεθησομένῃ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας πέντε τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν συνέλευσιν ὁρισθείσης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δέον νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας τὰ τυχὸν ἔγγραφα ἀντιπροσωπείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Μαΐου 1931
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Νέα Βιβλία

«Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν»

Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Χαραυγὴ» ἐξεδόθη εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρον σύγγραμμα τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μίσιγκαν κ. Ν. Καλτσᾶ «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν». Ἡ εὐρύτης τῆς συνθέσεως τοῦ ἔργου τοῦ διαπρεποῦς ὁμογενοῦς ἐπιστήμονος, ὁ ὁποῖος δὲν περιορίζεται ποσῶς εἰς τὰ ξηρὰ ἱστορικὰ γεγονότα, ἀλλὰ τὰ τοποθετεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὴν πνευματικήν, κοινωνικήν, οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἐξέλιξιν, καθιστᾷ τὸ ἔργον τοῦτο χρησιμώτατον ὁδηγὸν διὰ κάθε διανοούμενον καὶ δημοσιολόγον, διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἔκδοσις εἶνε πλουσίως εἰκονογραφημένη.

Ἔρανος «Τριῶν Ἱεραρχῶν»

Κατόπιν ἐγκρίσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, ἤρξατο ἀπὸ προχθὲς ἡ διενέργεια τοῦ ἐράνου τοῦ ἐνταῦθα Θρησκευτικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν». Τὸ προϊὸν τοῦ ἐράνου διατεθήσεται πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Μενάνδρου καὶ Εὐριπίδου ἀνεγειρομένου νέου ἱδρύματος τοῦ Συλλόγου, ὅστις κατέστη λίαν γνωστὸς καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐκ τῆς φιλανθρωπικωτάτης δράσεως του καὶ τοῦ ἐγκρίτου ὁμωνύμου Περιοδικοῦ. Τὸ καθῆκον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐθνωφελοῦς τούτου Συλλόγου ἐπιβάλλεται εἰς πάντας θεωροῦμεν δὲ περιττὸν νὰ τὸ ὑπομνήσωμεν.

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΔΡΑΜΑΛΗ

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ ὀπερέττα μεταφέρεται ἀπὸ τὸ θέατρον Κοτοπούλη, εἰς τὸ δροσόλουστον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων θέατρον «Ἀθήναιον» τὸ ὁποῖον ὁ κ. Δράμαλης ἐνοικίασε δι' ὅλην τὴν σαιζόν.

— Ἐν τῷ μεταξὺ μὲ θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ μεγάλην κοσμοσυρροὴν συνεχίζονται εἰς τὸ θέατρον «Κοτοπούλη», αἱ παραστάσεις τῆς νέας ὀπερέττας Ρεβὺ τῶν κ. κ. Συλβίου καὶ Καρακάση «Μπενζίνα παρακαλῶ», εἰς τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ θίασος καταχειροκροτεῖται κάθε βράδυ.

ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρόσκλησις
γενικῆς συνελεύσεως

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 27 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Καταστατικοῦ, καλοῦνται οἱ μέτοχοι τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν 29ην Ἰουνίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην π. μ. εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανταζίδου 15 Γραφεῖα αὐτῆς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν ἑξῆς θεμάτων:

1) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1930.

2) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ 1930.

3) Ἀπαλλαγὴ ἢ μὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν νόμον εὐθύνης αὐτῶν.

4) Ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 28ης Ἰουλίου 1930.

5) Διάλυσις τῆς Ἑταιρείας καὶ διορισμὸς ἐκκαθαριστῶν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 42 καὶ ἐφεξῆς τοῦ Καταστατικοῦ.

Δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν πᾶς κάτοχος ἢ ἀντιπρόσωπος κατόχου 25 τοὐλάχιστον μετοχῶν ἐφ' ὅσον πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως προσαγάγῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας πιστοποίησιν καταθέσεως τῶν μετοχῶν εἴτε παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ, εἴτε παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι Ἑλληνικῇ Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ. Μέσα τῆς αὐτῆς προθεσμίας δέον νὰ κατατεθῶσι καὶ τὰ ἔγγραφα ἀντιπροσωπείας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 30 Μαΐου 1931
Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Λάμπρος Γ. Καραμερτζάνης καὶ Στεφανία Σπ.. Βλάχου ἠρραβωνίσθησαν.

— Νικόλαος Γ. Θανόπουλος —Μαρίνα Δ. Πουλάκη, ἠρραβωνίσθησαν.

Ἐξετάσεις

Τὴν Δίδα Στάμω Ε. Ραζῆ, ποὺ ἠρίστευσε στὶς διδακτορικές της ἐξετάσεις στὴ Φιλολογικὴ Σχολὴ ἐπαξίως, ὕστερα ἀπὸ ἐμβριθεῖς μελέτας μαζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν της, συγχαίρω κι' εὔχομαι καὶ ὁμοίαν σταδιοδρομίαν.
Γ. Ραζῆς (Διευθ. Γ' Ἐμπ. Σχολῆς Ἀθηνῶν).

Καταστήματα

ΚΑΠΕΛΛΩΝ νέα συλλογὴ παρελήφθη εἰς τὸ κατάστημα Γ. ΣΙΝΑΝΗ ὁδὸς Βουλῆς 14.

—Νέα σχέδια IMPRIME MOUSSELIN, CREPE DE CHINE καὶ CHANTOUNG παρέλαβε τὸ κατάστημα ΤΣΕΚΛΕΝΗ — ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 12 καὶ Βουλῆς γωνία, καὶ πωλοῦνται μὲ τιμὰς ἠλαττωμένας λόγῳ τῆς παρερχομένης SAISON.

Ἰατροί

— Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΝΙΚΑΣ, ἰατροὶ δερματικῶν καὶ ἀφροδισίων νοσημάτων, ἐν Παρισίοις ἐκπαιδευθέντες, δέχονται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη 25 (Προαστείου) Ἰατρεῖον των, 9—12 καὶ 5—8 μ.μ.

«Η ΜΑΙΤΡΕΣΣΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ»

Κατάμεστον κάθε βράδυ τὸ «Μοντιὰλ» ὅπου παίζεται μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἡ γαλλικὴ κωμῳδία «Ἡ Μαιτρέσσες τοῦ Μπαμπᾶ». Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν χρόνια εἶχε νὰ παιχθῇ μία τόσον ἐξυπνοτάτη κωμῳδία.

Πρωταγωνιστοῦν ἡ Δὶς Ἔλλη Παπαδάκη, ὁ κ. Ν. Δενδραμῆς καὶ ὁ μοναδικός μας κωμικὸς κ. Β. Λογοθετίδης, ὁ ὁποῖος σκορπᾷ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀκράτητα γέλοια.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν ἀγαπητήν μας μητέρα, ἀδελφὴν καὶ μάμμην
ΠΗΝΕΛΟΠΗΝ Δ. ΣΚΟΡΔΑΡΑ
θανοῦσαν χθὲς ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ, κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.
Τὰ τέκνα: Ἄννα Ι. Λάππα, Στέλλα Σ. Παπαδοπούλου, Μαρία Δ. Σκορδαρᾶ, Ἰωάννης Λάππας, Στέλ. Παπαδόπουλος. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι.
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν).

Τὴν προσφιλῆ μας ἀδελφήν, ἐξαδέλφην καὶ θείαν
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ ΕΤΕΚ
Ἐτῶν 60
θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου. Συγκέντρωσις εἰς Ξενοδοχεῖον ὁ «Ἑρμῆς» Λεωφ. Πανεπιστημίου 46 περὶ ὥραν 10ην π.μ.
Ἀθῆναι τῇ 3 Ἰουνίου 1931
Ἡ ἀδελφή: Εὐανθία Μανιατοπούλου, Οἱ ἐξάδελφοι: Ἠλίας Ι. Μανιατόπουλος, Ἀργ. Μιχαλακόπουλος. Οἱ ἀνεψιοί.
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

ΚΟΡΣΕΔΕΣ
ΕΝ FORME ΚΑΙ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ
ΝΤΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ
& ΣΙΑ
ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ 5
ΔΙΤΣ.

PARIS GARTERS
NO METAL CAN TOUCH YOU

Κατὰ τὸ θέρος καὶ διὰ τὴν ἄμεμπτον ἐμφάνισιν ἀπαιτεῖται:

Καλτσοδέτα PARIS
Ζώνη . . . PARIS

εἶναι ἀπαράμιλλα εἰς ποικιλίαν χρωμάτων, σχεδίων καὶ ποιοτήτων. Ὅταν ἀγοράζετε, βεβαιωθῆτε ὅτι τὸ μέταλλον φέρει τὸ σῆμα

PARIS
A. STEIN & COMPANY
Chicago, U. S. A.—New York, U. S. A.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς μὲ πολυετῆ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ Γερμανικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν ἑβδομάδα τριακοσίας δραχμὰς μηνιαίως. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΙΝΤΕΑΛ„
ΘΙΑΣΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΡΩΤΗ
Ο „ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ"
ΤΟΥ ΜΟΛΙΕΡΟΥ
Μὲ τοὺς κωμικοὺς
ΧΡ. ΝΕΖΕΡ καὶ ΕΠΑΜ. ΧΕΛΜΗΝ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ
ΥΠΟ ΛΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ
Ἐνοικιάσεις διαμερισμάτων εἰς τὰ Νέα Θησαυροφυλάκια τῆς Τραπέζης ἐν Ἀθήναις.

ΘΕΑΤΡΟΝ „ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ„
ΠΕΜΠΤΗ 6.45 Μ. Μ.
ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΠΙΑΝΟΥ
Καθηγητρίας
Κας ΚΟΥΛΑΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Θὰ ἐκτελεσθῇ πλουσιώτατον πρόγραμμα ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς τῆς μαθητρίας.

ΣΙΓΑΡΕΤΑ 22
Η ΠΟΛΥΕΤΗΣ ΜΑΣ ΠΕΙΡΑ ΕΓΓΥΑΤΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΧΑΡΜΑΝΙΟΥ ΜΑΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ ΥΙΟΙ

τραγικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἥρωος, ποὺ βρίσκει τοὺς νόμους μέσα του καὶ φωτίζει μὲ νέαν αἴγλη τὴν ἔννοια τοῦ ἀνθρώπου.

⁂

Ἂν σὲ τέτοιες κορφὲς φτάνῃ ὁ Κορνήλιος, ἔχει ἀνέβει σὲ θεώρατα ὅμως ὕψη ἐκεῖνος, ποὺ θεμέλιωσε τὸ τραγικὸ εἶδος: ὁ Αἰσχύλος. Ὁ Γάλλος ποιητὴς ἀκουμπᾷ ὁπωσδήποτε σὲ μιὰ κοινωνικὴ σκέψη, δίνοντάς της στέρεο ἠθικὸ περιεχόμενο. Ὁ Ἕλληνας,—τραγικὸς ἄνθρωπος στὴν ἐντονώτερη ἔκφραση τῆς ἐννοίας αὐτῆς—, κίνησε γιὰ νὰ φτάσῃ στὴν πρώτη πηγὴ τῆς ζωῆς. Εἶναι εὔκολο νὰ λέμε, πὼς ἡ θρησκευτικὴ ἀρχὴ τῆς τραγῳδίας, — ἡ λατρεία τοῦ Διονύσου—, ὑπαγορεύει τὴ θρησκευτικὴ πνοὴ ποὺ περιβάλλει τὰ δράματα τῶν ἀρχαίων τραγικῶν. Ἀλλὰ ἡ γνήσια θρησκευτικὴ ἔφεση, ποὺ παρατηρεῖται ἰδίως στὶς τραγῳδίες τοῦ Αἰσχύλου, δὲν εἶναι ποτὲ ἀποτέλεσμα ἐξωτερικῆς ἐπιβολῆς. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἔδωσε ἔκφραση στὸ τραγικὸ εἶδος, θὰ προχωρήσῃ ὡς τὴν πηγὴ τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων, καὶ θὰ θέσῃ ἀπ' ἀρχῆς τὸ πρόβλημα τοῦ Θεοῦ, μονάχος, μὲ τὸν ἐλεύθερο στοχασμό του. Τί σχέση ἔχει ὁ παραδεδομένος Δίας τῆς προαισχυλικῆς λατρείας, τί σχέση ἔχει ὁ Δίας τοῦ Ὁμήρου, μὲ τὸ Θεὸν ἐκεῖνον, ποὺ ἔτσι ὁ Αἰσχύλος τὸν ὑμνεῖ:

«Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεύς τοι τὰ πάντα χὤτι τῶνδ' ὑπέρτερον».

Ὁ ὁμηρικὸς Δίας ἦταν ἕνας προσωπικὸς Θεός, ἕνας ἰδανικός, ἰσχυρὸς ἥρως, μιὰ ἔντονη καὶ θαρραλέα προέκταση τῆς ἡρωϊκῆς συνειδήσεως τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Δίας τοῦ Ἡσιόδου, ὁ περισσότερο τοῦ ὁμηρικοῦ ἀποδεκτὸς στὰ αἰσχυλικὰ χρόνια «θεῶν πατὴρ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν», ἦταν ἕνας ἐθνικὸς πατριάρχης, ὁ ἀλάθητος καὶ σεβαστὸς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας θεῶν καὶ ἀνθρώπων, ποὺ εἶχε τὴν ἱστορία του καὶ τοὺς νόμους του. Ἔτσι ἐπορεύοντο ὡς τότε οἱ λαοί. Ὅμοια ἐπορεύθη κι' ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς μὲ τὸν Ἰεχωβᾶ του, προσωπικὸν ἐπίσης θεό, ποὺ τὸ πνεῦμα του, κατὰ τὴν κοσμογονία, ἐφέρετο ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὕδατα, ἔξω ἀπὸ τὸν ὑλικόν, ὁρατὸν κόσμο. Μὰ οὔτε μακρυά, ψηλὰ ἐπάνω στὸν Ὄλυμπο, μέσα σὲ χρυσῆν ἀτμόσφαιρα δική του, οὔτε ὁπωσδήποτε ἔξω ἀπὸ τὸν κόσμο τὸν ὑλικὸ ἦταν ὁ θεὸς τοῦ Αἰσχύλου. Ὁ ποιητής, ἀρνούμενος τοὺς μύθους, ξαναπλάθοντας τὴ θεότητα μὲ τὴ δική του στιβαρὴ σκέψη, εἶδε τὸ Δία στὴ γῆ, στὸν οὐρανὸ καὶ στὸν αἰθέρα, τὸν εἶδε μέσα σὲ κάθε τί ποὺ ὑπάρχει, σ' ὅ,τι εἶναι ὁρατὸ κι' ἀόρατο, τὸν ἀντίκρυσε πέρα ἀπὸ τὸ ἀγαθὸ κι' ἀπ' τὸ κακό, τὸν ἔνοιωσε μέσα στὰ «πάντα», μὲς σὲ κάθε πράξη, ἀδιάφορο ἂν τὴ χαρακτηρίζῃ ὡς καλὴ ἢ κακὴ ἡ συμβατικὴ ἀνθρώπινη ἠθική, καὶ μέσα σ' ὅ,τι εἶναι «ὑπέρτερο», στὴν ἰδανικὴ μ' ἄλλα λόγια προέκταση τῶν γεγονότων.

Ἔτσι τὸν εἶδε, γιατὶ τὸν ἄρπαξε ἀπὸ μέσα του, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ συνείδησή του, σὰ μοναχικὸς ἄνθρωπος, ποὺ ζυγίζει τὶς ἀποφάσεις του καὶ κρίνει τὶς συνέπειές τους. Τὴ μοῖρα του θὰ τὴν πλάσῃ ὁ ἴδιος, κ' ἔτσι, μοῖρα εἶναι γι' αὐτὸν ἡ μελέτη κάθε τυφλῆς κι' ἀσυνεποῦς, κατὰ τὸ φαινόμενο, τύχης τῆς ζωῆς του κ' ἡ τελικὴ ἐναρμόνιση ὅλων τῶν τυχῶν αὐτῶν. Πόσος ἀνδρισμὸς χρειάζεται γιὰ τοῦτο, εἶναι αὐτονόητο. Στὴν ἀρχή, θὰ παλέψῃ ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος μὲ τὴν παράδοση. Ὁ Προμηθέας εἶναι ἡ ἡρωϊκὴ μορφή, ποὺ πρόβαλε μέσα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Αἰσχύλου πρὸς τὴ θεότητα τῆς παραδόσεως. Σκληρή, ἀμείλικτη μάχη. Ἕνα δέος ὑπερκόσμιο τυλίγει ὁλόκληρη τὴν τραγῳδία. Εἶναι ἡ πρώτη γνωριμιὰ τῆς ἐλεύθερης ἀνθρώπινης ψυχῆς μὲ τὸ μυστήριο τῆς ζωῆς. Ὁ Δίας τοῦ Προμηθέως εἶναι «νέος κοίρανος ἐν θεοῖς», ἔχει τὴ σκληράδα, τὴν ὠμότητα, τὴν αὐθαιρεσία τοῦ νικητοῦ μονάρχη, ποὺ κατώρθωσε, ὕστερα ἀπὸ τιτανικοὺς ἀγῶνες, νὰ στεριώσῃ τὸ θρόνο του. Ἡ θέλησή του εἶναι αὐθαίρετη καὶ τυραννική, ὅπως ἡ ἄγνωστη τύχη ποὺ μᾶς σταματᾷ, σὰ ληστής, στὸ δρόμο τῆς ζωῆς μας. Ἔτσι τυραννικὸν ἀντικρύζει τὸ θεό, μόνο ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἐλεύθερα κινήθηκε ν' ἀνοίξῃ τὸ στρατί του. Συφορὲς παράλογες, θάνατοι ἀγαπητῶν ὑπάρξεων, κατατρεγμοὶ ἀδόκητοι τὸν ἀναχαιτίζουν σὲ κάθε βῆμα του. Μέσα ἀπ' ὅλο τὸ εἶναι του πετᾶ ἕνα ὑπερκόσμιο δέος, ἡ πρώτη φοβερὴ συναίσθηση, πὼς κάποια δύναμη καταθλιπτική, ἀόρατη, τὸν πολεμᾷ. Καὶ θὰ παλέψῃ μαζί της. Σὰν ἴσος πρὸς ἴσον. Θ' ἀρνηθῇ μὲ πεῖσμα τὴ δύναμη τῆς τύχης. Θὰ αἰσθανθῇ τὴν τυραννία της καὶ θὰ διαλαλήσῃ τὴν ἀδικιά της, ὅπως ὁ Προμηθέας, δέσμιος ἀπὸ τὴ θέληση τοῦ Διὸς στὸ βράχο του, ὁ Προμηθέας, ἥρως τῆς ἀτομικῆς του βουλήσεως καὶ τῆς ἀνεξάρτητης σκέψεώς του.

Μὰ θάρθῃ ἡ ὥρα τῆς τελικῆς συμφιλιώσεως. Στὴν κορφὴ τῆς ζωῆς του, στὸ τελειότερο ἔργο τῆς γαληνεμένης του σκέψεως, στὴν «Ὀρέστεια», ὁ Αἰσχύλος θὰ ψάλῃ:

Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα, τῷ π ά θ ε ι μ ά θ ο ς
θέντα κυρίως ἔχειν·
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.

Μ' ἄλλα λόγια: «Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ μ' ὅλη τὴν ψυχή του θὰ ὑμνήσῃ ἐπινίκια στὸ Δία, ἀποκτᾷ τὴν ἀπόλυτη σοφία. Γιατὶ ὁ Δίας ἄνοιξε τὸ δρόμο τῆς φρονήσεως στοὺς θνητούς, ἀναγκάζοντάς τους ν ά ν ο ο ῦ ν, π α θ α ί ν ο ν τ α ς. Ὡς καὶ στὸν ὕπνο ἀκόμη στάζει ἡ θλιβερὴ μετάνοια στὴν καρδιά τους, κι' ἄθελά τους σωφρονοῦν».

Ὑψηλότερος ὕμνος τῆς θεότητος δὲν μποροῦσε νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ χείλη τῆς σοφίας. Ἐδῶ μιλᾷ ὁ Προμηθεὺς λυόμενος, ὁ μοναχικὸς ἄνθρωπος, ποὺ φιλιώθηκε μὲ τὸ θεό του. Ὄχι μὲ τὸν πατριάρχη τῶν λοιπῶν θνητῶν, ὄχι μὲ τὸ Δία τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλὰ μὲ τὸν ἄγριο θεό, ποὺ ὁ ἴδιος ἀντίκρυσε στὴν ἐρημική του πορεία μὲς στὸ τραγικὸ σκότος τῆς ζωῆς. Ἀνανέωσε ὁλομόναχος τὰ θεμελιακὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου, στάθηκε βυθισμένος σὲ συλλογὴ ὕστερα ἀπὸ τὸ χτύπημα κάθε συφορᾶς. Παρηγοριά; Ἀπὸ ποῦ; Ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους μύθους γιὰ τὰ Ἠλύσια; Ἀπὸ τὶς πανάρχαιες, ἀφελεῖς δοξασίες τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν; Ὁ τραγικὸς ἄνθρωπος ἀρνεῖται κάθε παράδοση, λυώνοντάς την κάτω ἀπὸ τὴ λαύρα τῆς τιτανικῆς του σκέψεως. Ὄχι. Ὁ Αἰσχύλος, τοῦ ὁποίου τὴν «εὐδόκιμον ἀλκὴν Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι», στάθηκε μὲ ἀψὺν ἀνδρισμὸ μπροστὰ στὶς τύχες τῆς ζωῆς του. Καὶ μελετῶντας τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του, ἔλυσε τὸ πρόβλημα τὸ φοβερό. Τὸ πάθημα, ἡ συφορά, εὐρύνει στὸ γενναῖον ἄνθρωπο, τὴν εἰκόνα τοῦ κόσμου, τὸν ἀναγκάζει νὰ πλουτίζῃ τὴν ἔννοια τῆς ζωῆς, νὰ γίνεται βαθύτερος στὸ στοχασμό του. Συμβατικὲς εἶναι οἱ ἰδέες τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ὑπάρχουν μόνο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς στέκει ἐπάνω ἀπὸ ὅλα αὐτά. Καὶ γιὰ τοῦτο ἀναγκάζει τὸ θνητὸ νὰ νοῇ, παθαίνοντας. Ἡ γ ν ῶ σ η,—αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπέρτατος σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου. «Τὸ γὰρ νοεῖν ταὐτόν ἐστι καὶ εἶναι». Κ' ἡ γνώση πηγάζει ἀπὸ τὸ «πάθος». Ὕστερα ἀπὸ κάθε συφορά, ἔχε τὸν ἀνδρισμὸ νὰ ψάλῃς «ἐπινίκια» στὸ Δία! Ποιὸς μπορεῖ ν' ἀνθέξῃ σὲ τέτοια σκέψη, μπροστὰ στὴ νεκρικὴ κλίνη ἀγαπητῶν ὑπάρξεων; Μονάχα ὁ ἐρημικός, τραγικὸς ἄνθρωπος, ἡ τιτανικὴ ψυχή, ποὺ ἀρνήθηκε κάθε παρηγοριά.

Μέσα ἀπὸ τέτοιον ἀνδρισμὸ θὰ βγῇ τὸ τραγικὸ εἶδος. Καὶ θὰ βγῇ μὲ τὸ γαληνεμένο ὕφος τῆς τέχνης.

⁂

Ὁ Γκαῖτε εἶπε κάποτε: «Κι' ἂν προκόβῃ στὸ σύνολό του ὁ κόσμος, οἱ νέοι ὡς τόσο εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ξεκινοῦν πάντα ἀπὸ τὴν ἀρχή, καὶ νὰ ξαναζοῦν ὡς ἄτομα τοὺς σταθμοὺς τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ».

Ὁ πιὸ ἰδεώδης ὁρισμὸς τῆς νειότης εἶναι αὐτός. Γιατὶ δὲ βγῆκε ἀπὸ νοικοκυρίστικες πραγματικότητες, ἀλλ' ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Ὕστερα ἀπὸ τὸν παγκόσμιο πόλεμο, ποὺ προκάλεσε ἀναστάτωση σ' ὅλες τὶς παραδομένες ἀξίες, ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος βρίσκεται στὴ θέση τοῦ ἰδανικοῦ νέου, ποὺ τὸν καθώρισε ἔτσι ὁ Γκαῖτε. Ξεκινοῦμε πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Καὶ πρέπει νὰ ξαναζήσουμε, ὡς ἄτομα, τοὺς μεγάλους σταθμοὺς τοῦ πολιτισμοῦ. Τέτοιος σταθμὸς εἶναι τὸ θέατρο, τὸ δραματικὸ εἶδος. Ὅσοι καταπιάνονται μ' αὐτό, ἀπὸ ἐλαφρὴ καρδιὰ κι' ἄγουρη σκέψη, καλὸ νὰ μὴν ξεχνοῦν τί ἡρωϊσμὸ ἀπαιτεῖ μιὰ τέτοια τέχνη. Ἀλλιῶς, ἂν δὲν ἔχουν μπροστὰ στὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους εἰκόνες τέτοιες, σπαταλοῦν ἄδικα καὶ νειᾶτα καὶ ζωή.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον

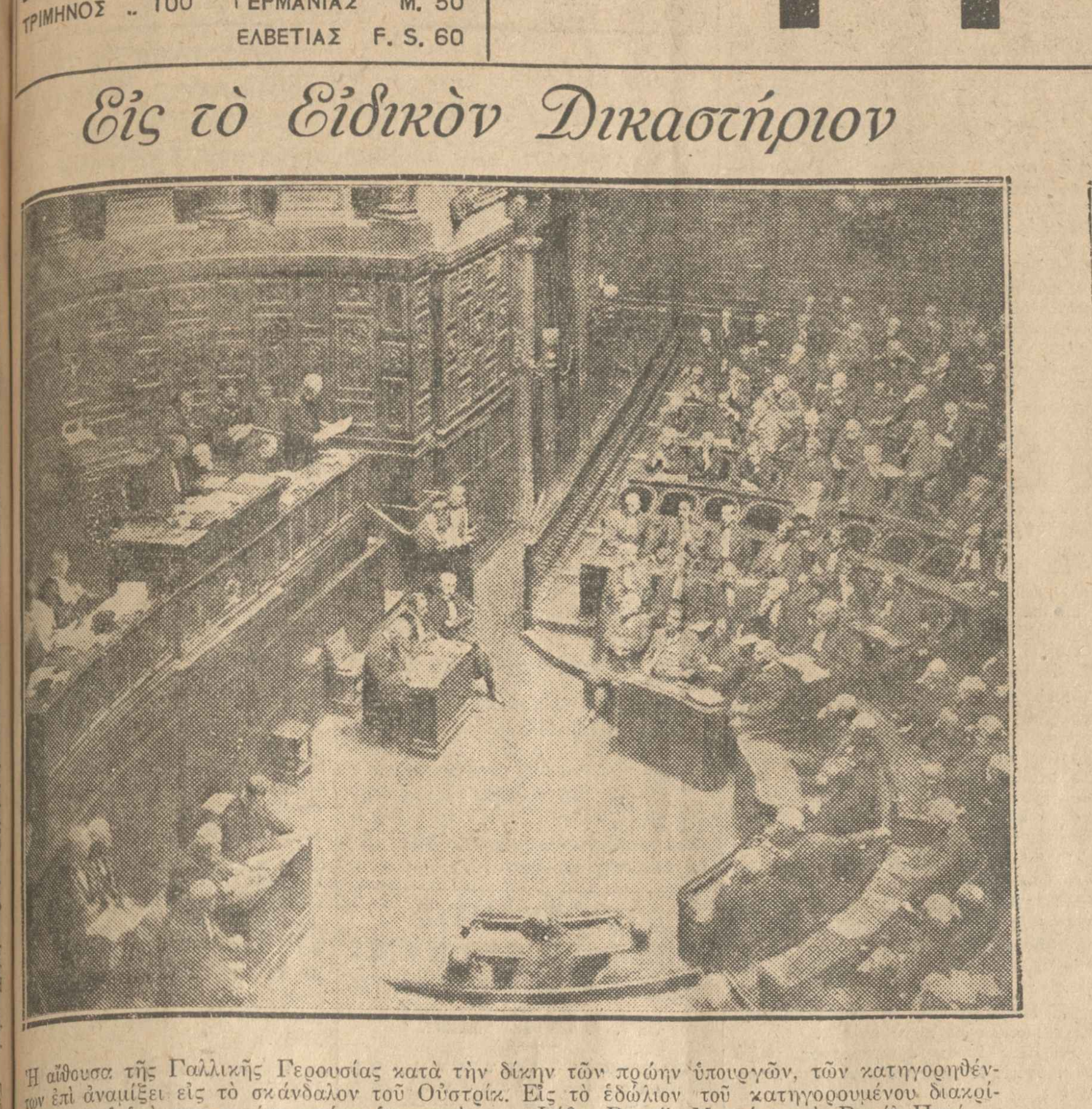

Ἡ αἴθουσα τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας κατὰ τὴν δίκην τῶν πρώην ὑπουργῶν, τῶν κατηγορηθέντων ἐπὶ ἀναμίξει εἰς τὸ σκάνδαλον τοῦ Οὐστρίκ. Εἰς τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου διακρίνονται οἱ ὑπὸ κατηγορίαν πρώην ὑπουργοὶ κ. κ. Φάβρ, Βιντάλ, Μπενὰρ καὶ Ραοὺλ Περέ.

Ζέστης συνέπειαι

Ἐνῷ ἡμεῖς ἐδῶ ἀκόμη σκεπτόμεθα ἂν πρέπῃ νὰ πετάξωμεν τὴν φανέλλαν αἱ ὡραῖαι τοῦ Λονδίνου, μὴ ὑποφέρουσαι τὴν ζέστην βγαίνουν μὲ μαγιὸ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ ψωνήσουν.

Οἱ δύο ποιηταὶ

Ἡ πόλις τοῦ Στρασβούργου ἀνήγειρεν εἰς τὸν κῆπον τοῦ Μεγάρου τοῦ Ρήνου μνημεῖον εἰς τοὺς Γάλλους ποιητὰς Βίκτωρα Οὐγκὼ καὶ Λαμαρτῖνον. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη τὴν ἡμέραν τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἀνδριάντων τῶν δύο ποιητῶν, τοποθετηθέντων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βάθρου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Ὑψηλάντης εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου

Οἱ στρατιωτικοὶ ἀρχηγοὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν Κόρινθον.— Πῶς ἐτιμωροῦντο οἱ ἀπειθαρχοῦντες στρατιῶται. — Ἕνα γράμμα τοῦ Κολοκοτρώνη.—Ὁ Ὑψηλάντης θέλει νὰ προλάβῃ τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. — Τὸ πρακτικὸν τῶν ἀρχηγῶν.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Πρὶν ἀκόμη ψηφισθοῦν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν οἱ ὅροι τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Ἀκροκορίνθου, εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ φύγουν μαζὶ μὲ τὸν Ὑψηλάντην διὰ τὴν Κορινθίαν καὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν Πελοποννησίων στρατιωτικῶν. Πρῶτος ἀνεχώρησε τὴν 9ην Δεκεμβρίου ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ἀφοῦ ἄφησεν ὡς ἐκπρόσωπόν του εἰς τὴν Γερουσίαν, τὸν Κωνσταντῖνον Ἀλεξανδρόπουλον, ἀπὸ τὴν Στεμνίτσαν, ὅπως ἐπετρέπετο νὰ γίνεται τότε κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν μελῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν μελῶν εἶχαν ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ γερουσιαστοῦ ἢ τοῦ βουλευτοῦ.

Συνέβησαν κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐπεισόδια χαρακτηριστικὰ τῆς ἀταξίας τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς προσπαθείας τῶν ἀρχηγῶν νὰ ἐπιβάλουν τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν τάξιν. Κατὰ τὴν πορείαν του πρὸς τὴν Κόρινθον ὁ Κολοκοτρώνης διενυκτέρευσεν εἰς τὸ Ἁγιονόρι εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἰατροῦ Γεωργίου Κα[illegible]. Ἐκεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του ἐζήτησεν εἰς τὸ σπίτι ποὺ ἔμενε νὰ τοῦ τηγανίσουν ἐ[illegible]. Ἡ νοικοκυρὰ παρεξενεύθη ἀπὸ τὸ ἀλλόκοτον φαγητὸν ποὺ ἀπήτησεν ὁ στρατιώτης καὶ ἠρνήθη νὰ τὸ κατασκευάσῃ, καὶ τότε ἐκεῖνος θυμωμένος ἔσπασε τὴν στάμναν μὲ τὸ λάδι. Τὸ ἐπεισόδιον ἔγινε γνωστὸν εἰς τὸν Κολοκοτρώνην. Ὁ στρατηγὸς ἔθεσεν ἀμέσως ὑπὸ κράτησιν τὸν στρατιώτην καὶ τὴν ἐπομένην διέταξε νὰ τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ ἁλώνι πρὸς τὸ διά[illegible] τοῦ χωριοῦ διὰ νὰ κοινοποιηθῇ ἡ ποινή του ἐνώπιον ὅλης τῆς φρουρᾶς. Ἡ ποινὴ ἦτο ἀνάλογος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ πρὸς τὴν περίστασιν: Ὁ ταραξίας παρεδόθη εἰς τὸ φτύσιμο τῶν ἄλλων στρατιωτῶν. Καὶ τόσον ᾐσθάνθη τὴν προσβολήν, ὥστε ἐλιποθύμησε. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Κολοκοτρώνης ἠναγκάσθη νὰ τιμωρήσῃ δύο νυκτοσκοποὺς ποὺ καταληφθῆσαν κοιμώμενοι εἰς τὴν θέσιν ποὺ ὤφειλαν ν' ἀγρυπνοῦν. Διέταξε καὶ τοὺς ἔδεσαν καὶ τοὺς παρέδωσεν εἰς τὴν χλεύην τῶν στρατιωτῶν. Ὁ ἐξευτελισμὸς ἦτο βαρὺς δι' ἄνδρας τῆς ἐποχῆς. Ὁ εἷς ἀπὸ τοὺς δύο ἐκείνους στρατιώτας ἔπαθε συγκοπὴν καὶ ἀπέθανεν ἐνῷ ἦτο δεμένος ἀκόμη καὶ ὁ ἄλλος μόλις τὸν ἔλυσαν ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἁπλᾶ ἤθη, φιλότιμοι ἄνθρωποι.

Ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Κολοκοτρώνης ἔγραψε πρὸς τὸν ἐκπρόσωπόν του Ἀλεξανδρόπουλον διὰ πολλὰ ἄλλα σοβαρὰ πράγματα καὶ διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ τοῦ θεραπεύσῃ μία στέρησιν ποὺ φαίνεται κωμικὴ καὶ ποὺ φανερώνει ἐκ τούτοις τὸν χαρακτῆρα τοῦ Γέρου, ποὺ ἀπέφευγε νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς γύρω του διὰ πράγματα μηδαμινά, ἀλλ' ἀπαραίτητα, καὶ κατέφευγε πρὸς τοῦτο μόνον εἰς ἀνθρώπους ἐντελῶς ἰδικούς του. Ἐζήτουσεν ἀπὸ τὸν Ἀλεξανδρόπουλον νὰ τοῦ στείλῃ τὸ στοιχειωδέστερον ἐσώρρουχον. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή:

«Περιπόθητε κὺρ Κωνσταντῖνε Ἀλεξανδρόπουλε,

Ἔλαβον τὸ ἀδελφικόν σου, ἀλλ' εἰς τὴν γραφήν σου δὲν μοὶ σημειοῖς τίποτε διὰ νὰ ἐννοήσω τί γίνεις αὐτοῦ, καὶ πῶς πηγαίνεις μετὰ τῶν βουλευτῶν καὶ βουληφόρων, μ' ὅλον ὁποῦ εἶμαι τόσας ἡμέρας ἐδῶ. Διὸ φανέρωσόν μοι καὶ ἐξηγήσου λεπτομερῶς εἰς ἡσυχίαν καὶ κυβέρνησίν μου. Ἐπὶ τούτῳ νὰ προσπαθήσῃς νὰ μοῦ εὕρῃς μερικὸ πανί, καὶ νὰ τὸ δώσῃς εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γιάννου νὰ μοῦ κάμουν ἕνα σώβρακον, τὸ ὁποῖον νὰ γίνῃ ὀλίγον μακρύ, μάλιστα τὰ καλαμόποδα νὰ γίνουν ἕως κάτω καὶ μὲ κάθε τρόπον νὰ μοῦ τὸ ἐξαποστείλῃς, ὅτι δὲν ἔχω διόλου καὶ τὸ προσμένω ἄφευκτα. Ἀπὸ τὸ χαρτὶ ὁποῦ ἦλθεν ἀπὸ Δημητσάναν νὰ βαστήξῃς ἓν ρέσμον, ὅτι τὸ θέλω διὰ γράψιμον, τὸ ὁποῖον φυλάττεις αὐτοῦ εἰς ἓν μέρος. Στεῖλέ μας καὶ ἐδῶ ἓν δύο καδέρινα.

Νέον τι δὲν ἔχομεν. Χθὲς ἦλθε καὶ ὁ πρίγκηψ ἐδῶ καὶ σήμερον περιμένομεν τὸν Γιατράκον μὲ τὸν Κιαμὴλ μπεην καὶ νὰ ἴδωμεν τί εὐδοκεῖ Κύριος. Τοὺς ἀρρώστους στρατιώτας νὰ ἐπισκέπτεσαι καθ' ἡμέραν μὲ τὸν ἰατρόν, ὅπου ἔχω ἀφισμένον αὐτοῦ, καὶ νὰ μοὶ γράφῃς περὶ πάντων, στέλλοντάς μου μὲ πρῶτον τὸ σώβρακο καὶ ἐν τοσούτῳ ἀσπαζόμενός ἀδελφικῶς μένω τῇ 13 Δεκεμβρίου 1821 ἐκ Κορίνθου.

Ὁ ὡς ἀδελφὸς
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης».

Ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ὁ Ὑψηλάντης ἔφθασεν εἰς τὴν Κόρινθον τὴν 12ην Δεκεμβρίου ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὸν Πετρόμπεην, τὸν Κρεββατᾶν, τὸν Ἀναγνωσταρᾶν, τὸν Παπαφλέσσαν καὶ τὸν Χριστόπουλον. Μετὰ δύο ἡμέρας ἔφθασε καὶ ὁ Γιατράκος φέρων τὸν Κιαμὴλ μπεην καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιφανοῦς Κορινθίου Τούρκου, ποὺ ἀνήρχοντο κατ' ἄλλους εἰς ἑκατὸ καὶ κατ' ἄλλους εἰς διακοσίους. Μεταξὺ αὐτῶν ἦσαν πολλοὶ ἀγάδες καὶ οἱ περισσότεροι συγγενεῖς τοῦ Κιαμὴλ μπεη.

Οἱ πολιορκούμενοι Τοῦρκοι ἐν τούτοις, ἂν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶχαν ζητήσει νὰ μεταφερθῇ ὁ Κιαμὴλ μπεης εἰς τὴν Κόρινθον διὰ τὰς διαπραγματεύσεις δὲν ἔπαυσαν τὰ πυρά. Ἡ συνάθροισις τόσου ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸ φρούριον τοὺς ἔκανε νὰ φοβοῦνται τὴν ἐνέργειαν ἐφόδου, μολονότι τοῦτο ἦτο πολὺ δύσκολον λόγῳ τῆς κρημνώδους πρὸς αὐτὸ ἀναβάσεως καὶ μήπως εὑρεθοῦν εἰς τὰ χέρια τῶν Ἑλλήνων χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπογραφῇ συνθήκη ἐπιβάλλουσα τὸν σεβασμὸν τῆς ζωῆς των καὶ ἐξασφαλίζουσα τὴν ἀναχώρησιν. Καὶ ὁ στόχος των ἦτο κυρίως τὸ ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως, ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὁ Ὑψηλάντης καὶ ὅπου συνεκεντρώνοντο πολλοὶ στρατιῶται. Ἀλλὰ τὰ πυρὰ αὐτὰ δὲν ἀνησυχοῦσαν τὸν πρίγκηπα ποὺ ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ ἄμυνα τοῦ φρουρίου, παρ' ὅλην τὴν ἔντασίν της, ἐπλησίαζεν εἰς τὴν ἐξάντλησιν. Καὶ διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐπανάληψιν τῶν φοβερῶν σκηνῶν τῆς Τριπολιτσᾶς καὶ τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων ἀπὸ τὰ συναθροισθέντα ἐκεῖ ἄτακτα στοιχεῖα, ἐκάλεσεν εἰς σύσκεψιν καὶ τοὺς ἄλλους στρατιωτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τὸν ἐπίσκοπον Κορίνθου Κύριλλον, ὡς ἀντιπρόσωπον τῶν ἐντοπίων διὰ νὰ ληφθῇ κοινὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ ζητήματος. Μεταξὺ τῶν συσκεφθέντων ὑπεγράφη τότε τὸ ἀκόλουθον πρακτικόν:

«Ἐὰν ἡ Ἀκροκόρινθος παραδοθῇ μὲ συνθήκας ὅλη ἡ εὑρισκομένη εἰς τὸ φρούριον κινητὴ περιουσία, καθὼς καὶ ἐκείνη τοῦ Κιαμὴλ μπεη, νὰ ἐμβῇ χωρὶς τινα ἐξαίρεσιν εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου. Ἐὰν ὅμως κυριευθῇ μὲ ἔφοδον, τότε τὸ ἓν τρίτον τῶν λαφύρων νὰ εἶνε τοῦ ταμείου, τὰ δὲ δύο τρίτα ἐκείνων μόνον τῶν στρατιωτῶν, ὅσοι ἐπολέμησαν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τότε.

Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῶν μέτρων αὐτῶν ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τὸν ἀκόλουθον ὅρκον, ὃν ὑπέγραψαν: Ὀμνύομεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, νὰ φυλάξωμεν τὴν ὁμολογίαν ταύτην καὶ νὰ κατατρέξωμεν ὅλοι μέχρι θανάτου, ὡς προδότην τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους καὶ ὡς ἀσεβῆ ἐντάρτην, ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ παραβῇ τὴν κοινὴν ταύτην ἀπόφασιν ἐπιχυρωμένην μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ πρίγκηπος Δημητρίου Ὑψηλάντη.

Ἐν Κορίνθῳ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1821.

Δημήτριος Ὑψηλάντης, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, ὁ Κορίνθου Κύριλλος, Παναγιώτης Κρεββατᾶς, Π. Γιατράκος».

Τὸ δημόσιον ταμεῖον ἦτο κενὸν καὶ ἡ δημιουργία διοικήσεως καὶ αἱ ἄμεσοι ἀνάγκαι καὶ τῶν ναυτικῶν νήσων διὰ τὰ πλοῖα καὶ τῆς συνεχίσεως τοῦ κατὰ ξηρὰν ἀγῶνος ἀπαιτοῦσαν χρήματα. Καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἡ μοναδικὴ ἐλπὶς διὰ τὴν θεραπείαν τόσων ἀναγκῶν ἐστηρίζετο εἰς τὰ λάφυρα τοῦ Ἀκροκορίνθου καὶ κυρίως εἰς τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κιαμὴλ μπεη.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Ὁ Κιαμὴλ καὶ ἡ στάσις του.

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

ΓΕ-ΧΟ-ΝΟ-ΛΑ

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμύθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

32ον

Ἐκινδύνευε λοιπὸν νὰ διασαλευθῇ ἢ καὶ νὰ καταστραφῇ τελειωτικῶς ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἔργον τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ μεγαλυτέρου Κράτους τῆς ὑφηλίου, ἔργον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐσεμνύνετο ἡ Τσέου-Χί. Ὁλόκληρος ἡ χώρα, μαζί της δὲ καὶ ἡ δυναστεία, θὰ ξαναπερνοῦσαν τὶς βαρειὲς ἐκεῖνες ὧρες, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ θριαμβευτικαὶ ἰαχαὶ τῶν Βαρβάρων ἔσμιγαν μὲ τὰς κραυγὰς τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τῶν συνωμοτῶν, οἵτινες ἐκάλουν τὸν λαὸν εἰς ἀνταρσίας, δηώσεις καὶ δολοφονίας. Πῶς ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἐπανάληψις τοῦ αἴσχους ἐκείνου καὶ τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς;

Βεβαίως ἡ Τσέου-Χὶ ἤλπιζεν ὅτι θὰ διετήρει κάποιαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ της, ἀλλ' ἡ ἐπιρροὴ αὐτὴ θὰ ἦτο τάχα πάντοτε ἐπαρκὴς ὅπως ἀποτρέψῃ ἀπὸ τοῦ θρόνου ὅλους τοὺς κινδύνους;

Ἂν παρουσιάζετο συχνότατα ἀνάγκη ἀμέσου καὶ κεραυνοβόλου δράσεως; Τί θὰ συνέβαινεν ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Τσέου-Χὶ δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ δώσῃ μόνον συμβουλάς, χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀμέσου ἐκτελέσεως τῶν σκέψεών της;

Τέλος, εἰς τὴν θεληματικὴν αὐτὴν ἡγεμονίδα, ἡ ὁποία κατώρθωσε ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν μὲ μοναδικὴν ἱκανότητα, ἐφαίνετο ἄδικον καὶ ταπεινωτικὸν νὰ εὑρεθῇ αἰφνιδίως ὑποβιβασμένη εἰς δευτερεύοντα ρόλον, εἰς βάρος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας της, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς χώρας.

Ἐν τούτοις, ἡ Τσέου-Χί, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἀμφέβαλλε περὶ τῆς τελικῆς της ἐπιτυχίας, κάμνουσα τώρα τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ ὁπωσδήποτε ὅσα ἦτο δυνατὸν περισσότερα «ἀτοὺ» εἰς τὸ νέον παιχνίδι, τὸ ὁποῖον ἠναγκάζετο νὰ παίξῃ.

Πρὸς τοῦτο ἔδωσεν ὡς γυναῖκα εἰς τὸν Ἅγιον Ἄνδρα τὴν θυγατέρα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παιδαγωγοῦ, τὴν νεαρὰν Χὰ-Λοὺ-Τό, τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ καταστήσῃ ἐντελῶς ὑποχειρίαν της. Ἐσκέπτετο, καὶ δικαίως, ὅτι ἡ νέα αὐτὴ Αὐτοκράτειρα, ἡ ὁποία ὤφειλε τὴν ἀνύψωσίν της εἰς αὐτὴν καὶ μόνην, θὰ ἔμενε πάντοτε ταπεινὴ καὶ εὐγνώμων σκλάβα της καὶ θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς καλὴ σύμμαχος ἐναντίον τοῦ Τοὺγκ-Τσέ, ἐν ἡ περιπτώσει παρουσιάζετο ἀνάγκη τοιαύτη.

Ὁπωσδήποτε, ἡ Αὐτοκράτειρα Σύζυγος θὰ κατώρθωνε νὰ καθιστᾷ ἐγκαίρως ἐνήμερον τὴν διάσημον πενθεράν της περὶ τῶν ἀποκρύφων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σχεδίων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρὸς καὶ τοιουτοτρόπως θὰ τῆς παρεῖχεν ἀφορμὴν νὰ ἐνεργῇ καταλλήλως, πρᾶγμα σημαντικὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Δυστυχῶς διὰ τὴν Τσέου-Χί, τὸ νεαρὸν αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος, συνδεθὲν διὰ μεγάλου ἔρωτος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἔδειξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀξιοθρηνήτους προθέσεις ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας. Ὁ Τοὺγκ-Τσέ, ὁ ὁποῖος εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὴν Τσέου-Χὶ χαρακτῆρα ὑπεροπτικόν, δὲν ἐφαίνετο οὐδόλως διατεθειμένος νὰ τεθῇ ὑπὸ κηδεμονίαν. Ἐξεδήλωνε καθαρώτατα τὴν θέλησίν του ὅπως ἀσκήσῃ μόνος του τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν καὶ ὅπως ἀπαλλαγῇ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιρροῆς, ἔστω καὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς σεβαστῆς μητρός του.

Καὶ ἡ Τσέου-Χὶ διέκρινε κατηγανακτισμένη ὅτι ἡ ἀχάριστη Χὰ-Λοὺ-Τό, ἀντὶ νὰ τὴν ἐξυπηρετῇ, ἐτίθετο ἐν σπουδῇ μὲ τὸ μέρος τοῦ συζύγου της ὁσάκις παρουσιάζετο οἱαδήποτε δυσαρμονία μεταξὺ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρὸς καὶ τῆς πρώην Ἀντιβασιλίσσης.

Πράγματι ἡ Τσέου-Χί, μολονότι θυμωμένη ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τοῦ υἱοῦ της καὶ τῆς νύμφης της, εἶχεν ἀρκετὴν πονηρίαν, ὥστε νὰ μὴ διαδηλώσῃ φανερὰ τὴν δυσαρέσκειάν της. Προσποιουμένη τοὐναντίον ψευδῆ ἀδιαφορίαν διὰ τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ζητήματα τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο παραιτηθεῖσα ὁριστικῶς, προσεπάθησε ν' ἀποκτήσῃ ὅσον ἦτο δυνατὸν περισσότερον τὴν συμπάθειαν τοῦ νεαροῦ ζεύγους, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε πάντοτε παροῦσα ἂν ἐνεφανίζετο εὐνοϊκὴ περίστασις διὰ νὰ τοὺς χωρίσῃ.

Κολακεύουσα ἐπιτηδείως τὴν φρέσκην ἔπαρσιν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός, κατώρθωσε, σιγὰ-σιγά, νὰ ὑπεισέλθῃ τόσον πολὺ εἰς τὴν οἰκογενειακήν του ζωήν, ὥστε ὁ νεαρὸς Αὐτοκράτωρ κατήντησε ν' ἀκολουθῇ τὰς δολίας συμβουλὰς ποὺ τοῦ ἔδιδεν ἡ σεβαστὴ μητέρα του, συνιστῶσα εἰς αὐτὸν νὰ ἐπαφεθῇ ἡδονικῶς τῶν προτερημάτων τῆς νεότητός του. Ἄλλως τε τὸ ἔδαφος ἦτο καταλληλότατον ὅπως δεχθῇ τοιοῦτον σπόρον διδασκαλίας, διότι ἂν ὡμοίαζεν ὁ Τοὺγκ-Τσὲ ἀπὸ τινων ἀπόψεων πρὸς τὴν Τσέου-Χί, διὰ τὸν ζῆλον ποὺ ἐπεδείκνυε τόσον εἰς τὴν ἐργασίαν ὅσον καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, εἶχεν ὅμως ἐξ ἄλλου κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα του Χιὲν-Φοὺγκ ἀπαισίαν κλίσιν πρὸς τὴν μέθην, τὴν ἀσωτείαν καὶ τὰς παντὸς εἴδους ἁμαρτωλὰς ἡδονάς.

(Ἀκολουθεῖ)

Στὼρ μεταξωτά, φιλὲ εἰς πρωτότυπα σχέδια «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Αἱ πόλεις μας

Γιαννιτσὰ

Θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον διὰ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου του ὁ δήμαρχος Γιαννιτσῶν κ. Τηλέμαχος Κοσμίδης, δήμαρχος ἀγροτικοῦ Δήμου.

Ὁ κ. Κοσμίδης λέγει ὅτι ἐκλεγεὶς Δήμαρχος τὸ πρῶτον κατὰ τὴν τρέχουσαν δημαρχιακὴν περίοδον, εὗρε Δῆμον μὲ οἰκτρὰν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Τὸ ταμεῖον ἦτο κενόν, ὑπῆρχε δὲ χρέος 580 χιλιάδων δραχμῶν. Πρώτη του μέριμνα ἦτο ν' αὐξήσῃ τὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου. Τ' ἀνεβίβασεν εἰς 3.300.000 δρχ. ἀντὶ τῶν 1.900.000, τὰ ὁποῖα πραγματικῶς εἰσεπράττοντο. Ἐπρονόησεν ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐπιβάλῃ προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων, ἡ ὁποία ἀντιπροσωπεύει ἔργα ἀξίας ἄνω τῶν 500.000 δραχμῶν κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς.

Ἀπαριθμῶν τὰ ἐπὶ τῆς δημαρχίας του ἐκτελεσθέντα ἔργα, λέγει ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς δημαρχίας του ἀπεπερατώθη ἡ λεωφόρος Δημοκρατίας, μήκους 600 μ., κατασκευασθεῖσα μὲ ἡμιμόνιμον ὁδόστρωμα, καθὼς καὶ δρόμοι μήκους 1600 μ. διὰ λιθοστρώτου. Ὑπὸ κατασκευὴν εἶνε δι' ἐφέτος δρόμοι μήκους 1600 μ. Ἰσοπεδώθησαν δύο μεγάλαι πλατεῖαι εἰς τὴν πόλιν, ἤρχισε μὲ προσωπικὴν ἐργασίαν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς μεγάλου πάρκου, ἐφυτεύθησαν δὲ ἐφέτος 1800 δένδρα ἀειθαλῆ καὶ μή. Τώρα κατασκευάζεται εἰς τὸ πάρκον περίπτερον, τὸ ὁποῖον ἀποπερατοῦται πολὺ προσεχῶς.

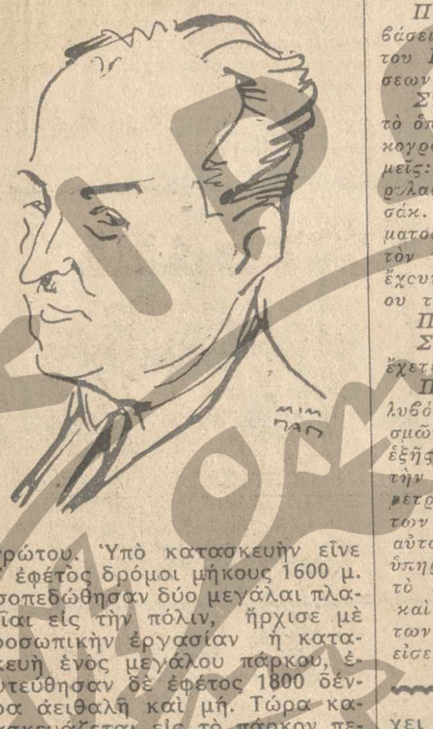

Εἶνε ὑπὸ συγκρότησιν δημοτικὸν νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον περατοῦται πολὺ γρήγορα, ὥστε ἐντὸς τοῦ μηνὸς ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία του μὲ τμήματα παθολογικόν, μαιευτικόν, ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ μικρῶν ἐγχειρήσεων. Τὸ νοσοκομεῖον αὐτὸ θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ἐνοικίασεν ὁ Δῆμος, θὰ ἐξαγοράσῃ δὲ γρήγορα.

—Ἐξεπονήθη, συνεχίζει, μελέτη τοῦ μεγάλου ὑδραγωγείου, συνήφθη δέ, πρὸς κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐκ μέρους τοῦ Δήμου καὶ τοῦ εἰδικοῦ ὑδραυλικοῦ ταμείου, δάνειον 8.500.000 δραχμῶν. Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ὑδραυλικοῦ δικτύου ἀρχίζουν πολὺ προσεχῶς.

Κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν δημοσίων κτημάτων ἀνετέθη ὁ καταρτισμὸς μελέτης πρὸς ἀνέγερσιν διοικητηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκατασταθοῦν ὅλαι αἱ κρατικαὶ καὶ δημοτικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου τούτου θὰ βαρύνῃ κατὰ τὰ 2)3 τὸ Δημόσιον καὶ κατὰ τὸ 1)3 τὸν Δῆμον.

Τὰ Γιαννιτσὰ μαστίζονται ἀπὸ ἑλονοσίαν. Διὰ τὴν καταπολέμησιν αὐτῆς ὁ Δῆμος συνεργάζεται στενῶς μὲ τὸ ἀνθελονοσιακὸν συνεργεῖον. Διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ τῆς διαθέσεως ἑνὸς κονδυλίου, τὸ ὁποῖον ἐψήφισε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἠνοίχθησαν χάνδακες ἐκτάσεως τριῶν χιλιομέτρων, ἐντὸς δὲ τοῦ Μαΐου θὰ γίνῃ διανοιξις καὶ ἄλλων ἴσης ἐκτάσεως. Ἐπὶ πλέον θὰ γίνουν ὅσα ὑπεδείχθησαν ἁρμοδίως ἀποστραγγιστικὰ ἔργα. Ἔτσι ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθῇ ἐλάττωσις τῆς ἑλονοσίας κατὰ 33 % ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ὁμιλεῖ ἔπειτα ὁ κ. Κοσμίδης διὰ τὰ ἄρτια δημοτολόγια, τὰ ὁποῖα κατήρτισεν ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δήμου Γιαννιτσῶν, τὸ πλῆρες γραφεῖον στατιστικῆς καὶ παρέχει τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν ὅτι εἰς τὰ Γιαννιτσὰ δὲν ἐξετελέσθη οὐδὲν ἔνταλμα προσωποκρατήσεως ὀφειλέτου πρὸς τὸν Δῆμον, διότι ἐφηρμόσθη σύστημα εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὸν Δῆμον χρεῶν, τὸ ὁποῖον εὐκολύνει πλήρως τοὺς δημότας. Κάθε πολίτης δηλαδὴ ἐφωδιάσθη μὲ βιβλιάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται ἡ ὀφειλή του πρὸς τὸν Δῆμον, ὁ κάτοχος δὲ αὐτοῦ ἐμφανιζόμενος δύναται νὰ πληρώνῃ ἔναντι καὶ ἐλάχιστον ἀκόμη ποσὸν ὅταν εὐκολύνεται, ἐνῷ συγχρόνως θὰ γνωρίζῃ κάθε στιγμὴν τί ὀφείλει.

Καὶ τελειώνων κάμνει λόγον περὶ λυσσώδους ἀντιδράσεως τῆς τοπικῆς πολιτικῆς καὶ περὶ δυσκολιῶν ἀκόμη τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, παρὰ τὰς ὁποίας, τονίζει, θὰ χωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῶν Γιαννιτσῶν.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ 1922

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΕΞ

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1922

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. Η. ΜΑΛΛΩΣΗ
(ΠΡΩΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Ν. ΣΤΡΑΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς κατηγορουμένους). Ἔχετε νὰ ὑποβάλετε ἐρώτησίν τινα;

ΣΤΡΑΤΟΣ (κατηγορούμενος). Ἐγὼ θέλω νὰ ἐρωτήσω, ἐὰν ὅμως ἐρωτήσῃ ὁ κ. ἀντιστράτηγος τότε εἶνε περιττόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐρωτήσατε καὶ σήμερον καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀποκλείσω τὸ δικαίωμα αὔριον.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Εὐχαριστῶ. Θέλω νὰ βεβαιωθῇ παρὰ τοῦ μάρτυρος ἡ ἀρίθμησις τῶν δυνάμεων ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐν τῷ ὑπομνήματι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ποίων δυνάμεων;

ΣΤΡΑΤΟΣ. Τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ τῶν τομέων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν ὑπάρχει.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὑπάρχει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαγραμμάτων τοῦ πρώτου Γραφείου καὶ τῶν καταστάσεων.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τὸ ὁποῖον ἔχετε ὑποβάλει εἰς τὴν δικογραφίαν ἀναφέρετε τέσσαρας τομεῖς: τοὺς τομεῖς Νικομηδείας, Δορυλαίου, Ἀφιὸν Καραχισὰρ καὶ Οὐσάκ. (Ἀναγινώσκει ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ μάρτυρος Πάσαρη). Εἰς τὸν τομέα Νικομηδείας. Οἱ ἀριθμοὶ ἔχουν ληφθῆ ἐκ τοῦ πρώτου Γραφείου τῆς Στρατιᾶς;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Τὰ πολυβόλα δὲν τὰ ἔχετε ἀριθμήσει;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Οἱ ἄνδρες τῶν πολυβόλων εἶνε ἐκτὸς τῶν ὑπολογισμῶν τούτων. Ἐδῶ συμβαίνει τὸ ἑξῆς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τὴν κατάθεσίν μου. Τὸ μέτρον τῆς μετρήσεως τῶν φιλίων στρατευμάτων καὶ τῶν ἐχθρικῶν δὲν εἶνε τὸ αὐτό. Δηλαδὴ ὅταν ἐγὼ ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἐζήτησα τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον γραφεῖον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τούτων τὸ ὑπέβαλον. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον εἰσερχόμην εἰς τὰς λεπτομερείας εἶδον ὅτι τὸ πρῶτον γραφεῖον ὑπελόγιζε καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν ἐπιτελείων ταγμάτων, ἐνῷ τὸ δεύτερον γραφεῖον ὑπολογίζει μόνον τοὺς ἄνδρας τῶν λόχων ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι οἱ ἄνδρες τῶν πολυβόλων τῶν ἐπιτελείων συνταγμάτων καὶ τῶν ἐπιτελείων ταγμάτων καὶ μεταγωγῶν εἰς τὸν τουρκικὸν στρατὸν δὲν ἔφερον ὅπλα. Διὰ τὸ ἄνισον δὲ τοῦτο μέτρον ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρωσι μείωσιν καὶ τῶν φιλίων δυνάμεων κατὰ 20 ο)ο.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Εἴπατε ὅτι ἓν τῶν συνταγμάτων ἐστάλη εἰς Θράκην, ἀφαιρεθὲν ἀπὸ τὸ Ἀφιὸν Καραχισάρ;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΣΡΑΤΟΣ. Ὄχι ἀπὸ τὸ Οὐσάκ;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὄχι.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Τὸ σύνταγμα τοῦτο ἦτο μεραρχιακὸν ἢ μὴ μεραρχιακόν;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὄχι δὲν ἦτο μεραρχιακόν.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν μεραρχιῶν.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΣΤΡΑΤΟΣ. Τὰ πολυβόλα ὑπολογίζονται εἰς τὰ τουφέκια;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὄχι δὲν περιλαμβάνονται.

Σ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. Ὥστε δὲν ἀναφέρονται καθόλου τὰ πολυβόλα;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Δὲν ἀναφέρονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἔχει κανεὶς ἄλλος νὰ ἐρωτήσῃ τίποτε;

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗ

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Κύριε μάρτυς, ἀρχίζω ἀπὸ τὸ τέλος. Δὲν μοῦ λέγετε ὅταν ἐγὼ ἀντικατεστάθην, πόσα χιλιόμετρα ἀπεῖχεν ὁ κύριος ὄγκος τῶν τουρκικῶν δυνάμεων ἀπὸ τῆς Σμύρνης — ὄχι μερικοὶ καβαλλαραῖοι;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὅταν ἀντικατεστάθητε τὴν 23ην Αὐγούστου ὁ κύριος ὄγκος εὑρίσκετο εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐσὰκ ἐπομένως τὴν 24ην. . .

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Χιλιόμετρα δὲν μοῦ λέτε, παρακαλῶ;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα (μελετῶν τὸν χάρτην) περὶ τὰ 225 χιλιόμετρα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ὅταν παρέδωκα ἐγὼ εἰς τὸν κ. Πολυμενάκον ὁ κύριος ὄγκος ἦτο 225 χιλιόμετρα ἀκόμη μακρὰν ἀπὸ τὴν Σμύρνην;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπεν ὁ κ. Ἐπίτροπος δὲν ἀφοροῦν ἐμέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὐτὸ δὲν δύναται νὰ τὸ ἠξεύρῃ ὁ μάρτυς.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Δὲν μοῦ λέγετε, κ. μάρτυς, λέγετε ἐδῶ (ἀναγινώσκει) «μελετήσας τὸ σχέδιον τοῦ πολέμου κατέληξα εἰς τὰ ἑξῆς. . . Οἱ χάρται ἦσαν ἐπαρκεῖς διὰ νὰ γίνῃ μία καλὴ μελέτη.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Διὰ νὰ γίνῃ μία μελέτη στρατηγικὴ ἦσαν ἐπαρκεῖς, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ λεπτομερὴς διάταξι- μονάδων δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Εἴπατε ὅτι δὲν μετέβητε εἰς τὸ μέτωπον. Ἐνθυμεῖσθε ἂν ἐγὼ σᾶς εἶπον ὅτι πρέπει νὰ μεταβῆτε εἰς τὸ μέτωπον;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα. Μοὶ τὸ εἴπατε ἐπανειλημμένως.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Δὲν μοῦ λέτε, ὅταν ὑπεβάλατε αὐτὸ τὸ σχέδιον σᾶς ἀπήντησα ὅτι διαφωνῶ κατὰ βάσιν;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἀκριβολογία. Ἔτσι σᾶς ἀπήντησα.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἐνθυμεῖσθε πῶς ἐξήγησα ὕστερον τὸ «κατὰ βάσιν»; Ἐνθυμεῖσθε ἂν σᾶς εἶπον ὅτι διαφωνῶ ὄχι εἰς ὅ,τι λέγετε, ἀλλ' ὅτι θεωρῶ αὐτὰ ἐμβαλώματα εἰς τὸ ἀπαίσιον αὐτὸ μέτωπον, ὅτι κύριον σκοπὸν εἶχον νὰ τὸ συμπτύξω, ὅτι ἕνας στρατὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ταλαιπωρηθῆ, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου διὰ νὰ κρατῆται ἐκεῖ ἐπὶ μῆνας καὶ ὅτι ἔπρεπε κάτι τι ριζικώτερον νὰ γίνῃ καὶ τὸ ὁποῖον εἶχον ἀποφασίσει. Τὸ ἐνθυμεῖσθε;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Δὲν μοῦ λέτε, εἶχον διατάξει μελέτην περὶ συμπτύξεως;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Εἶχεν ἀρχίσει ἡ μελέτη αὐτὴ μόλις ἔφθασα;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὅταν ἔφθασα ἐγὼ ὁ κ. Σπυρίδωνος τὴν εἶχεν ἐν τῷ τελειοῦσθαι.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Κατόπιν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέθεσα εἰς ἐπιτροπάς;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Δὲν μοῦ λέτε ἕνα ἄλλο. Ὅταν ἤλθατε καὶ μὲ εὑρήκατε — συνεδεόμεθα ἀπὸ τὴν Ἑλβετίαν — σᾶς εἶπον τὰ περὶ Θράκης, ἐνθυμεῖσθε ἂν μοῦ εἴπετε δὲν θαρρύνεσθε, στρατηγέ, αὐτοί, ἐννοοῦντες τοὺς κυβερνῶντας, αὐτοὶ δὲν ἀποφασίζουν μεγάλα σχέδια. Δὲν θὰ τὸ κάμουν.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἓν αὐτό. Ὑπήρξατε ποτὲ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν; Σᾶς συνήντησα καμμίαν φορὰν τὸν Ἰούλιον;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Διὰ ποῖον σκοπόν;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Τότε εἶχε ληφθῆ ἓν τηλεγράφημα εἰς τὴν στρατιὰν Θράκης νὰ σχηματισθῇ μία ὁμὰς ἐκ τῆς στρατιᾶς Θράκης δι' ἐνέργειαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Δὲν καθωρίζετο ὅτι θὰ γίνῃ τοιαύτη ἐνέργεια, ἀλλ' ἔλεγεν ἐὰν ἠδύνατο ἡ Στρατιὰ Θράκης νὰ σχηματίσῃ μίαν μονάδα πρὸς τοιοῦτον σκοπόν.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Πρὶν ἢ ἀναλάβω ἐγὼ τὴν διοίκησιν;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Πολὺ πρίν. Τότε ὁ διοικητὴς τῆς Στρατιᾶς μὲ διέταξε νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Κων)πολιν διὰ νὰ ἴδω κατὰ πόσον θὰ ἦτο πιθανὸν νὰ ἐπιτύχῃ τοιαύτη ἐνέργεια καὶ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΞΕΣΚΟΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΑΠΗΤΩΝ
„ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ"
ΟΔΟΣ ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 52-56 - ΤΗΛ. 71-63
Δηλοῦμεν ὑπευθύνως
Ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἐργοστάσιον τῆς εἰδικότητός μας ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τούτου ζητήσατε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ διαφημιζόμενα ἐργοστάσια καὶ ἡμᾶς καὶ τότε θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς δηλώσεώς μας. Ἐπιτρέπομεν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἐργοστασίου μας 9 ½—10 ½ π.μ. καθ' ἑκάστην. Γραφεῖον Πληροφοριῶν: Θεμιστοκλέους 9-Κοδριγκτῶνος 56. Τηλ. 71 - 63.
ΔΙΤΣ

ποῖος θὰ ἦτο ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ νὰ συνεννοηθῶ δὲ καὶ μὲ τὴν στρατιωτικὴν ἀποστολήν. Ἐπῆγα πράγματι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ συνωμίλησα μὲ τὸν κ. Κούτσην καὶ τὸν κ. Βότσην. Οὗτοι δὲν μοῦ εἶπαν βεβαίως ὅλας τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας εἶχον μὲ τοὺς Ἁρμοστάς, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀλίγων τὰ ὁποῖα μοῦ εἶπον ἐσχημάτισα τὴν γνώμην ὅτι τὸ νὰ ἐπιτραπῇ μία τοιαύτη ἐνέργεια ἦτο ὅλως ἀπίθανο.. Τοῦτο τὸ ἐτηλεγράφησα εἰς τὴν στρατιὰν Θράκης ὅτι θεωρῶ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν ὅλως ἀπίθανον καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ ἔπρεπε τὰ συγκροτηθησόμενα τμήματα νὰ μείνουν εἰς τὴν ἕδραν τῆς συγκροτήσεως, ὥστε οὐδὲ θόρυβος νὰ γίνῃ, οὐδὲ νὰ ἔλθουν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τσατάλτζας καὶ νὰ προκληθῇ ἀντίδρασις. Κατόπιν τούτου μὲ διέταξεν ὁ διοικητὴς τῆς στρατιᾶς Θράκης νὰ μεταβῶ εἰς Σμύρνην καὶ ἀναφέρω αὐτὰ εἰς τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο ἐκεῖ, καὶ πράγματι μετέβην καὶ τὸ ἀνέφερον. Τότε μάλιστα ὁ κ. ὑπουργὸς ἔκαμε ἕνα τηλεγράφημα εἰς τὸν κ. Γούναρην καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ἐγὼ ἐπανελθὼν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνέφερον ὅτι ἐθεωροῦν ἀπίθανον τὴν πραγματοποίησιν τοιαύτης ἐνεργείας. Παρὰ τοῦτο ἐσχηματίσθη ἡ διαταχθεῖσα μεραρχία.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Παρακαλῶ, γνωρίζετε πόσαι δυνάμεις ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὴν Θράκην πρὸς ἀποστολὴν εἰς Μ. Ἀσίαν ἐφ' ὅσον ὁ κ. Παπούλας ἦτο ἀρχιστράτηγος;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Τρεῖς μεραρχίαι περίπου. Ἐστάλη πρῶτον ἡ δωδεκάτη μεραρχία. Κατόπιν ἐστάλη ἡ ἀνεξάρτητος ἡ ὁποία εἶχε σχηματισθῇ διὰ τὸ πρῶτον ζήτημα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπίσης ἐπηκολούθησε μία περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν σχεδὸν ὅλα τὰ φυσίγγια τῶν πολυβόλων, ὁ ὁπλισμός, τὰ Μάνλιχερ, ὀλίγα Λεμπὲλ καὶ πᾶν ὅπλον εὑρισκόμενον εἰς τὰς διαφόρους ἀποθήκας, ἀπεστάλησαν εἰς Μ. Ἀσίαν.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Δὲν μοῦ λέγετε. Αὐτὴ ἡ λεγομένη στρατιὰ Θράκης ἦτο στρατιά, ἦτο κἂν σῶμα στρατοῦ, ἦτο κἂν μία μεραρχία μετὰ τὰς ἀποστολὰς αὐτάς;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ἦσαν δύο μεραρχίαι.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἡ δύναμις;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ἡ δύναμις ἦτο πολὺ μειωμένη καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπίσης διότι ἤρχετο διαταγὴ ν' ἀναχωρήσουν π. χ. 40 λοχαγοὶ μόνιμοι καὶ ἀνεχώρουν, κατόπιν ἤρχετο διαταγὴ νὰ σταλοῦν 20 ἀξιωματικοὶ πυροβολικοῦ.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ὥστε ὅ,τι στελέχη καλὰ ὑπῆρχον ἐν Θράκῃ εἶχον φύγει καὶ ἔμεινε ἕνας κάλαθος ἄχρηστος.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Τούτου ἕνεκεν, ὡς ἐπιτελάρχης ἐνθυμεῖσθε τί μελέτην ἐκάμνατε διὰ τὴν Θράκην ὥστε ἐὰν τυχὸν ἐπετίθεντο κομιτατζῆδες, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωρίζετε, εἶχον ὀργανώσει περιφερείας ἐπιστρατεύσεως τοπικὰς καὶ ὑπελογίζετο ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε μία δύναμις καὶ 20 χιλιάδων ἀνδρῶν;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ὑπῆρχον διάφοροι πληροφορίαι.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Μάλιστα. Ἐνθυμεῖσθε ἐὰν ὑπεβάλατε ἓν σχέδιον τότε, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη ὅλη ἡ ἄμυνα τῆς Θράκης, νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ Ἀνατολικὴ καὶ Δυτικὴ Θράκη, νὰ ἔλθῃ ὅλος ὁ στρατὸς ἔνθεν τοῦ Ἕβρου, ἐγκαταλειπομένων ὅλων αὐτῶν εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ νὰ φθάσετε μὲ τὰ νῶτά σας εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ξηροῦ μὲ μιὰν ἀκτῖνα, ἡ ὁποία περίπου ἀνατολικῶς ἔφθανε μέχρι τοῦ Δεδεάγατς καὶ δυτικῶς τῆς Ραιδεστοῦ ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι δὲν θὰ ἠνωχλούμεθα ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας. Ἐν περιπτώσει ὅμως καὶ ἠθέλομεν ἐνοχληθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Τουρκίας νὰ συμπτυχθῶμεν ἀκόμη καὶ νὰ κάμωμεν ἓν μικρὸν ῥιπίδιον εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ξηροῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐσκέφθητε ἢ ὄχι νὰ γίνῃ εἰς λιμὴν ἀποβάσεως καὶ μία γραμμὴ συνδέουσα τὸν κόλπον τοῦ Ξηροῦ διὰ Μακρᾶς Γεφύρας πρὸς Ἀδριανούπολιν;

Ἔγινεν αὐτὴ ἡ μελέτη;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ἔγινε ὄχι μόνον δι' αὐτὸν τὸν λόγον.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Περὶ τοῦ ῥιπιδίου μόνον σᾶς ἐρωτῶ, περὶ τῆς συμπτύξεως.

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις τῆς στρατιᾶς Θράκης ἦσαν διεσκορπισμέναι ἦτο ἀδύνατον νὰ συμπτυχθοῦν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπρόκειτο περὶ ἐπιθέσεως ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ καὶ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ στηρίξουν τὰς δύο πλευρὰς των. Καὶ δι' αὐτὸ ἔγινε....

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἶχον κάμει καὶ ἐγὼ προσωπικῶς ἐπιθεώρησιν καὶ ὅτι σᾶς εἶχον εἴπει κάτι ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ μεθόριος δὲν ἐφρουρεῖτο παρὰ μόνον ἀπὸ σκυλια καὶ ὄχι ἀπὸ στρατιώτας καὶ ἀπὸ διάφορα κουδούνια τὰ ὁποῖα εἶχον δέσει, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ εὐφυΐα τοῦ Ἕλληνος εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν ἔλλειψιν φρουρᾶς;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Μάλιστα.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ἑπομένως ὅταν κατόπιν ἀνέλαβον ἐγὼ τὴν διοίκησιν Στρατιᾶς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ αὐτὸ τὸ Σῶμα ἔγινε τέταρτον Σῶμα Στρατοῦ ὑπὸ τὰς διαταγάς μου, καὶ φυσικὰ ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφέρωμαι τοὐλάχιστον ὅσον καὶ διὰ τὸ Ἀφιὸν Καραχισάρ, δὲν νομίζετε ὅτι ἔπρεπεν ἀσχέτως πρὸς πᾶν ἐγχείρημα διὰ τὴν Κων)πολιν ἐγὼ νὰ μὴ ἀνεχθῶ οὐδὲ ἐπὶ 24 ὥρας εἰς τὸ νὰ μὴ ἐνισχύσω τὸ μέτωπον τῆς Θράκης, ἀφοῦ εἴχετε ἓν τοιοῦτον σχέδιον τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ τὰς δυνάμεις τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ στρατιά;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Ἐὰν ἐγίνετο ἐπίθεσις ἐκ τῆς Θράκης βεβαίως ἡ θέσις μας ἦτο τραγική. Ἀλλὰ δὲν παρίστατο ἄμεσος κίνδυνος ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ.

ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ. Ὅταν ἐκάματε τὸ σχέδιον ἦτο ἄμεσος ὁ κίνδυνος;

ΠΑΣΑΡΗΣ. Αὐτὸς εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐπιτελείου νὰ προβλέπῃ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΤΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀνταλλαξίμων Κων)πολιτῶν, οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ θὰ ζητήσουν ὅπως τεθῇ σαφὴς διάταξις ὁρίζουσα τὸ κλιμάκιον τῆς ἀποζημιώσεώς των, ὡς ἔγινε καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς ἀνταλλαξίμους.

Ἐπίσης θὰ ζητήσουν ὅπως διὰ τοῦ ἰδίου ὅρου ἐξασφαλισθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ δανείου κλπ. οὕτως ὥστε εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῶν συστηθησομένων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, ἀρχίσῃ ἡ καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας οἱ ὡς ἄνω βουλευταὶ θὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ τοὺς κ. κ. προέδρους Γερουσίας καὶ Βουλῆς καὶ θὰ παρακαλέσουν αὐτοὺς ὅπως τὸ ὡς ἄνω νομοσχέδιον ψηφισθῇ μέχρι τῆς 20ῆς Ἰουνίου, ὁπότε λήγουν αἱ ἐργασίαι τῶν δύο σωμάτων, εἰδ' ἄλλως θὰ καθυστερήσῃ πολλοὺς μῆνας εἰσέτι.

—Ἔκπτωσις οἰκοπεδούχων

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ὅπως κηρύξῃ ἐκπτώτους τοὺς οἰκοπεδούχους τῆς Νέας Σμύρνης, οἵτινες καθυστεροῦν δόσεις τῶν οἰκοπέδων των εἶνε ὁριστική.

Πρὸς τούτοις τὸ ἁρμόδιον τμῆμα τοῦ ὑπουργείου κατήρτισε τοὺς πίνακας τῶν ἐκπτώτων, ἐκλήθη δὲ διὰ τὴν Πέμπτην τὸ συμβούλιον τῆς Νέας Σμύρνης διὰ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν κηρυχθησομένων ἐκπτώτων.

Τὰ ἐν λόγῳ οἰκόπεδα θὰ κληρωθῶσιν εἰς νέαν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου, περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνός, εἰς νέους δικαιούχους οἵτινες ἤθελον ὑποβάλει τὴν νόμιμον αἴτησιν.

ΑΝΑΧΩΡΕΙ Ο ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς γαλλικῆς ἑταιρείας «Ὠ-σμάν» ἥτις ἀνέλαβε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Νέας Σμύρνης κ. Μαυρομμάτης, ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδην καὶ ἀπεχαιρέτησεν αὐτὸν προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ αὔριον εἰς Παρισίους καὶ συνεννοηθῇ ἐκεῖ ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς ἑταιρείας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Μαυρομμάτης ἐξέθεσεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν μέχρι τοῦδε πρόοδον τῶν ζητημάτων ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἔναρξις τῶν ἔργων ἀνεγέρσεως τοῦ συνοικισμοῦ τῆς Νέας Σμύρνης καὶ ἐξέφρασε τὴν αἰσιοδοξίαν του διὰ τὴν ταχεῖαν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐνάρξεως τῶν ἔργων, ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς ἑταιρείας.

Πρὸς τούτοις μάλιστα, προσέθεσεν, ἐκλήθη καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Παρισίους ἵνα καὶ προφορικῶς διαφωτίσῃ τοὺς ἁρμοδίους διὰ τὴν λῆψιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως. Ὁ κ. Μαυρομμάτης πιστεύει ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων θὰ ληφθῇ κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις παραμονήν του.

Ἀθλητισμὸς

—Κυνηγετικοὶ ἀγῶνες

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔγινον εἰς τὸ Σκοπευτήριον Πειραιῶς οἱ ἐτήσιοι ἐσωτερικοὶ κυνηγετικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ὁμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς:

α) Ἐκ τῆς Ὁμάδος Ἀθλητῶν: 1) Ν. Λυκούδης, 2) Π. Γουνελᾶς, 3) Α. Χαμόδρακας, 4) Γ. Παρασκευόπουλος.

β) Ἐκ τῆς ὁμάδος μελῶν: 1) Σ. Μπρούσκαρης, 2) Ι. Στάης, 3) Π. Κάντζιας, 4) Ν. Καλαματιανός, 5) Δ. Στεφάνου.

Εἰς τοὺς νικητὰς ἀπενεμήθησαν τιμητικὰ διπλώματα καὶ πλούσια δῶρα, ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου Κυν. Πειραιῶς καὶ διαφόρων φιλάθλων.

* * *

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 7ην τρέχ., πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ὁμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς, καὶ ἐγκρίσει τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Γ. θὰ γίνουν ἐν τῷ Σκοπευτηρίῳ τοῦ Ὁμίλου οἱ ἐτήσιοι Πειραϊκοὶ Κυνηγετικοὶ Ἀγῶνες κατὰ πηλίνων δίσκων, εἰς τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ μετάσχωσιν οἱ ἀνήκοντες εἰς Πειραϊκὰ ἀνεγνωρισμένα Σωματεῖα καὶ κατέχοντες δελτίον τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. σκοπευταί.

Ὁ ἀγὼν θὰ διεξαχθῇ ἐπὶ δίσκων ἐκτοξευθησομένων εἰς 4 σειρὰς ἀνὰ 10 δίσκους ἑκάστη.

—Πάλη

Ὁ Ἐθνικὸς Γυμναστικὸς Σύλλογος μᾶς ἀνακοινοῖ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων πάλης, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν μεταξὺ τῶν παλαιστῶν τῶν δύο Συλλόγων Πανελληνίου καὶ Ἐθνικοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Σειρὰ βαρέων. 1ος Βελισσάριος Ἐθνικοῦ, 2ος Χελιώτης Πανελληνίου.

2) Σειρὰ ἡμιβαρέων. 1ος Νεγρεπόντης Π. Ἐθνικοῦ, 2ος Τσολάκης Σ. Ἐθνικοῦ.

3) Σειρὰ μέσων. 1ος Παπαγεωργίου Π. Ἐθνικοῦ, 2ος Νεγρεπόντης Χ. Ἐθνικοῦ, 3ος Καραβίας Β. Πανελληνίου.

3) Σειρὰ ἡμιμέσων 1ος Μαζαράκης Ἐθνικοῦ, 2ος Παναγόπουλος Ἐθνικοῦ.

5) Σειρὰ ἐλαφρῶν. 1ος Συντροφιὸς Κ. Πανελληνίου, 2ος Θωμαΐδης Φ. Ἐθνικοῦ, 3ος Σαλῆς Δ. Πανελληνίου.

6) Σειρὰ ὑπερελαφρῶν. 1ος Ζερβίνης Γ. Ἐθνικοῦ, 2ος Λάζος Ν. Πανελληνίου, 3ος Λουϊζίδης Ἐθνικοῦ.

7) Σειρὰ πετεινοῦ. 1ος Μπίρης Ν. Ἐθνικοῦ, 2ος Παγώνης Πανελληνίου, 3ος Ζαφουρόπουλος Ἐθνικοῦ.

—Τὸ μὰτς τῆς Κυριακῆς

Τὴν Κυριακὴν θὰ γίνουν δύο ἐνδιαφέροντες ἀγῶνες πρωταθλήματος ἐθνικῆς κατηγορίας. Εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως ἡ ὁμώνυμος ὁμὰς θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Ὀλυμπιακόν. Ἡ συνάντησις αὐτὴ σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ε.Π.Ο. πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ἑνώσεως, ἴσως ὅμως διεξαχθῇ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ, λόγῳ τῆς προβλεπομένης κοσμοσυρροῆς.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ Παναθηναϊκὸς θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν Ἄρην, διὰ τὸν ἐπαναληπτικὸν ἀγῶνα τοῦ πρωταθλήματος. Ἡ συνάντησις παρουσιάζει ὅλως ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, κατόπιν τῆς προσφάτου ἀκόμη ἰσοπαλίας 4—4 τῶν ὁμάδων αὐτῶν, καὶ θὰ ἀναδείξῃ τὸν δεύτερον νικητὴν τοῦ πρωταθλήματος κατὰ μέγα μέρος. Ἐὰν ὁ Παναθηναϊκὸς νικήσῃ τὸν Ἄρην ἔρχεται εἰς ἰσοβαθμίαν μὲ αὐτόν, ἐνῷ ἐὰν ἀντιθέτως ἡττηθῇ χάνει πλέον πᾶσαν ἐλπίδα διὰ τὴν δευτέραν θέσιν.

Κοντάρια Παραπετασμάτων
καὶ Στὼρ
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τετάρτην

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.). 10.25' μ.μ. Συναυλία τσίτερ. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 1 ½ π. μ. Συναυλία. Σάϊτ: Παραλλαγαί, Μπίμπερ: Σονάτα γιὰ βιολί. Μπάχ: Ἀντάτζιο τῆς Σονάτας γιὰ βιολοντσέλλο. Κάργκ - Ἔλερτ: Παστοράλε γιὰ βιολὶ καὶ ὄργανον.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293.6 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 8 μ.μ. Συναυλία. Κρόϋτσερ: Εἰσαγωγή. Βέρδι: Ριγολέττος, φαντασία. Μπιζέ: μέρη ἀπὸ τὴν «Κάρμεν». Φέλμπερ: Σλοβάκικοι χοροί. Νέμπνταλ: βάλς. 9 ½ μ.μ. Τραγούδια. 10 μ. μ. Συναυλία πιάνου. Μπετόβεν: Σονάτα, ὀπ. 27, ἀρ. 2. Σοπέν: Νοττοῦρνο.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 ½ μ.μ. Τραγούδια καὶ ἄριες μὲ τὴν κ. Σλάτιν (μέτζο σοπράνο) καὶ τὴν Ραδιορχήστραν. 11 μ. μ. Ἠχητικὴ ταινία.

* ΜΠΡΝΟ (341.7 μ.). 9 μ. μ. «Ὁ νέος Μόζαρτ» ραδιοπαιχνίδι μὲ μουσικὴν εἰς 3 πράξεις ὑπὸ Ἔμμας Σίλλερ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 6 ¼ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 6.45' μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. 7 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 7 ¼ μ. μ. Ντουέττα κλπ. 7.45' μ.μ. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ «Τανόϋζερ» τοῦ Βάγνερ ὑπὸ ὀρχήστρας. 8 μ.μ. Τζάζ. 8.15' μ. μ. Μελῳδίαι. 8 ¾ μ. μ. Συναυλία. «Ἀνάμνησις» τοῦ Ντρίντλα. «Τρελλὸ γέλοιο» (Τσέλλερ). 9 μ. μ. Συναυλία μὲ μέρη ἀπὸ ὄπερες. 9 ¼ μ.μ. Ἀργεντινὰ τανγκό. 9 ½ μ. μ. Καντσονέττες. 9 ¾ μ. μ. Συναυλία ὑπὸ συμφωνικῆς ὀρχήστρας. «Ἰταλικὴ Σερενάτα» (Βόλφ). «Βραδυνὲς καμπάνες» (Μαρζιάν). 9.55' μ.μ. Εἰδήσεις περὶ μόδας. 10 μ.μ. Συναυλία Φιλαρμονικῆς. 11 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 7 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ ὀπερέττες. 8 ½ μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. 10 μ. μ. Σόλο βιολί. 10 ¾ μ. μ. Σόλο ἅρπα. Φώρ: «Νανούρισμα». Ἐνέσκο: «Ἀντάτζιο». Γκωμπέρ: «Θρύλλος». 11 ¼ μ.μ. Ρεσιτάλ βιολιοῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (429.8 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. Χάϋδν: Τὸ πλάσμα τοῦ κόσμου. Μέντελσον: Παῦλος. Μόζαρτ: μέρη ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγκαρῶ». Μπετόβεν: «Φιντέλιο». 6 ½ μ.μ. Συναυλία. Λέχαρ: «Τσάρεβιτς». Μπελτράν: Σεβίλλη. Γκάνν: Τσιγγάνικη μαζοῦρκα. Ἄκερμαν: Τὸ γλυκό μας ὄνειρο. 9 μ.μ. Δράμα τοῦ Κοστίκ. 9 ¾ μ. μ. Συναυλία βιολιοῦ. Ρίμσκι - Κορσάκωφ: Φαντασία» συναυλίας ἐπὶ ρωσσικῶν θεμάτων. Σούκ: Ἐρωτικὸ τραγοῦδι. Στογιάνοβιτς: Τραγοῦδι χωρὶς λόγια. Βιενιάβσκι: Ὀμπερτάς. 10 ½ μ.μ. Μελόδραμα.

* ΡΩΜΗ (431.2 μ.). 6 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 9.50' μ. μ. «Μεφιστοφελῆς», ὄπερα τοῦ Μπόϊτο.

ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 8 μ.μ. Μουσικὴ πνευστῶν. 9 μ. μ. Λαϊκὴ συναυλία μὲ ἔργα Βακάρ, Νεμπντάλ, Γιόχαν Στράους, Μόορ, Μπάλλινγκ καὶ Κοστάλ. 10 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. 10.25' μ. μ. Συναυλία μὲ πνευστὰ ὄργανα.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 9 ¾ μ. μ. «Ρόδον τῆς Σταμπούλ», ὀπερέττα τοῦ Λέο Φάλλ.

ΒΙΕΝΝΗ (516.4 μ.). 8.50' μ.μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. 11.10' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκανγκλμπέργκερ.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία στρατιωτικῆς ὀρχήστρας. 8.40' μ. μ. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 9 ½ μ. μ. Τραγούδια καὶ μέρη ἀπὸ ὀπερέττες. Κατόπιν ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ μπαλέττου. 8.50' μ. μ. «Τζιοκόντα» ὄπερα τοῦ Ποντσιέλλι.

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Πέμπτην

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία. Λεοπὸλδ Μόζαρτ: Συμφωνία. Βόλφγκανγκ Μόζαρτ: Κοντσέρτο γιὰ δύο βιολιὰ καὶ ὀρχήστρα. Χάϋδν: Συμφωνία ἀρ. 3 9 ½ μ.μ. Ἕνα ἀκουστικὸ παιχνίδι μὲ μουσική. 10 ½ μ.μ. Συναυλία. Κομζάκ: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν λαϊκὴ ὄπερα «Ἐξελβάϊς». Λέο Φάλλ: Τραγούδια ἀπὸ ὀπερέττες. Κοσάτ: Βάλς. Φράντζ Λέχαρ: Τραγούδια ἀπὸ ὀπερέττες. Λεὸ Ἀσέρ: Μελῳδίαι ἀπὸ ὀπερέττες.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (278,8 μ.). 7 ½ μ.μ. Συναυλία. Λάμπσκυ: «Ὀλυμπία» μάρς. Χάλλ: Βάλς. Ντρέγερ! Τραγοῦδι κλπ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 9 ½ μ.μ. Συναυλία ἐκ Λιουμπλιάνας. 11.40' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΜΠΡΝΟ (341,7 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας μὲ ἔργα Τουτσὲκ, Τσβακόβσκυ, Πράους, Φέρστερ, Νοβότνυ, Σούκ, Νοβάκ, Βυτσπαδέκ. 9 ¾ μ.μ. Λαϊκὴ ὀρχήστρα πνευστῶν. 10 ¾ μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου μὲ συνθέσεις Ἀλμπενίτζ, Φωρὲ—Ροβεκίνι, Ραβὲλ, Γρανάδος.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 6 ¾ μ. μ. Καντσονέττες. 7 μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ ὄπερες. 7 ¼ μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες ὑπὸ ὀρχήστρας. 7 ¾ μ.μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 8 μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 8 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 ¾ μ.μ. Ἱσπανικὰ τραγούδια. 9 μ.μ. Βιολί. 9 ½ μ.μ. Καντσονέττες. 9 ½ μ.μ. Ξένη ὀρχήστρα. 9 ¾ μ.μ. Φυσαρμόνικα. 10 μ.μ. Μελῳδίαι. 10 ¼ μ. μ. Μέρη ἀπὸ ὄπερες ὑπὸ ὀρχήστρας. 10 ¾ μ. μ. Μελῳδίαι. 11 μ.μ. Ὑπὸ ἀργεντινῆς ὀρχήστρας: Τανγκὸ (Ντελφίνο), Πριμαβέρα (Μπιάνκο), Ταγκὸ (Ντὲ Κάρο), «Βασίλισσα Μαλέβα» (Καρντέρο). Κατόπιν μέρη ἀπὸ τὴν «Τόσκα» καὶ τὴν «Μανόν». 11 ¾ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 12 ½ μ. μεσον. Τζάζ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 7 μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. 8 ½ μ. μ. Συναυλία ραδιορχήστρας. 10 μ.μ. Τραγοῦδι. 10 ½ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Κασέλα: Σκαρλατιάνα. Μπόσι: Ἰντερμέτζο. 11 ¼ μ. μ. Συνέχεια συμφωνικῆς συναυλίας. Μόζαρτ: Συμφωνία.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (429,8 μ.). 5 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11.50' μ. μ. Συναυλία. Κάλμαν: «Πριγκήπισσα Τσάρντας». Κάλμαν: Βάλς ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Μπαγιαντέρα».

ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ καὶ ὀρχήστρας μὲ ἔργα Μπετόβεν, Ρεσπίγκι, Μασενέ, Ντονωντὺ, Βαλντὲζ, Σαὶν-Σάνς, Παγανίνι, Μορτάρι, Καταλάνι (Λορελάϋ). 9.55' μ.μ. Ποικίλη συναυλία. Φρεσκομπάλντι: «Πασακάλια». Κουπερίν: «Ἀδελφὴ Μόνικα». Ντουράντι: Ἄρια. Γκοντάρ: «Νανούρισμα». Μόζαρτ: Ἄρια ἀπὸ τὸν «Μαγεμένο αὐλό». Δαυΐδ: Ἄρια καὶ μπραβοῦρα. Μέντελσον: Καντσονέττα ἀπὸ τὸ Κουαρτέττο ὀπ. 12. Μαρτσέλλο: «Τοκάτα». Ροσίνι: Συμφωνία. Πουτσίνι: Σκηναὶ ἀπὸ τὴν β' πράξι τῆς «Τόσκας». Μασκάνι: «Ραντσάου», πρελούδιο. Κατὰ τὸ διάλειμμα μία μονόπρακτος κωμῳδία τοῦ Μαρτόλιο.

ΠΡΑΓΑ (486,2 μ.). 9 ¾ μ. μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 10 μ. μ. Λαϊκὴ συμφων. συναυλία. Σούκ: Δραματικὴ εἰσαγωγή. Ντβόρζακ: Κοντσέρτο γιὰ βιολοντσέλλο, ὀπ. 104. 11.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

* ΜΙΛΑΝΟ (500,8 μ.). 6 μ.μ. Μουσικὴ ἐξ ἑστιατορίου. 8 ¼ μ.μ. Ποικίλη μουσική. Λένερ: «Σινιόρα». Τομάς: «Μινιόν», γκαβόττα. Μπεττινέλλι: «Ἄβε Μαρία», φαντασία. Μασκάνι—Ρατκλίφ: «Ὄνειρο». Χολλέντερ: «Ἐγὼ εἶμαι ἔτσι». 8.50' μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 9 ¾ μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας: «Μανὸν Λεσκὼ» τοῦ Πουτσίνι.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,4 μ.). 7 ¾ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Φράντς Σοῦμπερτ: Κουϊντέττο ὀπ. 114. 9 μ.μ. Μεταβίβασις τοῦ «Φραϊσύτζ», ὄπερα εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ Βέμπερ. 11 ½ μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Χύγκελ. Μασκάνι: Μέρη ἀπὸ τὴν «Καβαλλερία Ρουστικάνα». Γιόχαν Στράους: «Ἑκατομμύρια», βάλς. Φράντς Λέχαρ: Δύο τραγούδια ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Παγκανίνι». Λέο Φάλλ: Μέρη ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Πριγκήπισσα Δολλαρίων».

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 7 ¼ μ.μ. Τραγούδια συνοδείᾳ τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 9μ.μ. Συναυλία φιλαρμονικῆς ὀρχήστρας μὲ πέντε ἔργα Μόζαρτ. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¼ μ.μ. Δίσκοι. 6 ¾ μ.μ. Λαϊκὴ ὀρχήστρα. Βαλλάς: Εἰσαγωγὴ τῆς «Μαριτάνα». Μπιζέ: Σκηναὶ ἀπὸ τὴν «Κάρμεν». Μπούτζι—Πέτσια: «Λολόττα». Τόστι: Τελευταῖο τραγοῦδι. Ἀλμπαρές: Ἡ μαντίλλια. 8.20' μ.μ. Δίσκοι. 9 ¼ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ ὀρχήστρας μὲ ἔργα Σέρζινγκερ, Μπέλα. Γ. Στράους (Ἀνοιξιάτικο βάλς), Λεβαντόβσκυ, Κάλμαν, Μακλακίεβιτς. 11 ½ μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ. Βάγνερ: Μέρη ἀπὸ τὴν «Βαλκυρία». Νιεβαντόμσκυ: Σερενάτα. Ρίμσκυ—Κορσάκωφ: «Ἄνοιξι». Γκάλλ: Σερενάτα. Μπλοτνικώφ: Τραγοῦδι. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας"

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

»Ἐγὼ παίζω χαρτιά, τώρα, μὲ καταλαβαίνετε; Σᾶς μιλῶ εἰλικρινῶς. Ἐὰν καταφέρετε νὰ καταρρίψετε τὸ ρεκὸρ ἐμπρὸς στὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου, θὰ κερδίσουμε ἀφάνταστα κεφάλαια! Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀποτύχῃ, τὰ χάνω ὅλα. Λοιπόν, ζητῆστε μου μιὰ λογικὴ τιμὴ καὶ θὰ σᾶς πληρώσω ἀμέσως.»

Ὁ Λίνκολν ἦταν διατεθειμένος νὰ δεχθῇ. Ἡ μετακόμισις καὶ ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου ἀεροδρομίου του τοῦ εἶχε στοιχίσει περισσότερα ἀπὸ ὅσα ὑπελόγιζε. Θὰ ἦταν περίεργο ἐὰν κατώρθωνε νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ δοκιμαστικό του ἀεροπλάνο χωρὶς νὰ κάνῃ δάνειο. Ἑπομένως ἡ προσφορὰ τοῦ Ρόζεν τοῦ ἦταν χρήσιμος, ἐπίσης ἡ ἰδέα τοῦ νὰ μετάσχῃ τοῦ προσεχοῦς διεθνοῦς διαγωνισμοῦ τοῦ ἐφάνηκε λαμπρά. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τοὺς μεγάλους αὐτοὺς ἀεροπορικοὺς διαγωνισμοὺς ἀπαιτοῦσε πάντα μεγάλα ἔξοδα...

— Δέχομαι κατ' ἀρχήν, εἶπε. Αὔριο, ποὺ θὰ ἔχω πειὰ σκεφθῇ θὰ σᾶς ὁρίσω τὴν τιμή.

— Ὄχι, θέλω νὰ μοῦ πῆτε ἀμέσως, ἔκραξεν ὁ Ρόζεν. Θὰ μοῦ ὑπογράψετε ἀμέσως τοὺς ὅρους μου: ὅτι τὸ ἀεροπλάνο θὰ εἶνε ἕτοιμο τὸν προσεχῆ Μάϊο καὶ ὅτι θὰ μετάσχετε στὸν διαγωνισμό. Αὔριο... ἢ ὅταν θελήσετε... θὰ ὑπογράψω κι' ἐγὼ τοὺς δικούς σου ὅρους. Κατόπιν θὰ κάνουμε ἕνα κανονικὸ συμβόλαιο.

— Καλὰ... ὅπως θέλετε, εἶπεν ὁ Οὖλφ.

Κατὰ βάθος ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος.

Ὁ Ρόζεν ἔβγαλε βιαστικὰ ἕνα χαρτὶ ἀπὸ τὸ σημειωματάριό του καὶ ἔγραψε ἀπάνω σ' αὐτὸ τοὺς «ὅρους του».

Ὁ Οὖλφ ὑπέγραψε.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἔφθασεν ἡ Μπρίττα φέρνοντας τὸ πρόγευμα τοῦ Οὖλφ. Τοῦ τὸ ἔφερνε τακτικά, γιατὶ εἶχε σκεφθῆ πῶς ἂν δὲν τὸν ἀνάγκαζε νὰ τρώῃ, ἐλησμονοῦσε ἀπὸ τὴν δουλειὰ πῶς πεινάει.

Στὴν ἐμφάνισι τῆς Μπρίττας ὁ Ρόζεν ἔμεινε ἀπολιθωμένος. Πῶς, ἐκείνη; ... ἐκείνη ἐδῶ; ...τί δουλειὰ εἶχε ἐδῶ;

Ἡ Μπρίττα δὲν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τὸν Ρόζεν. Δὲν ἔβλεπε παρὰ τὸν Οὖλφ.

— Σοῦ ἔφερα νὰ φᾶς! τοῦ εἶπε.

Τὸ χαμόγελο, ποὺ ἀντήλλαξαν οἱ δυὸ ἐρασταὶ κατετόπισε τὸ Ρόζεν γιὰ τὶς σχέσεις τους.

«Ὥστε λοιπόν... αὐτὸς εἶνε... αὐτὸς ὁ Λίνκολν εἶνε.... ὁ... ὁ...» Πνιγόταν. Ἤθελε νὰ φωνάξῃ διάφορες βλαστήμιες γιὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ἀνακουφισθῇ, μὰ δὲν βρῆκε κατάλληλες. Πρὸς λύπην του ἦταν ὑποχρεωμένος ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι δὲν ὑπῆρχε τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸ στὸ ὅτι μία γυναῖκα ἐρωτεύθηκε ἕνα νέον σὰν αὐτόν. Γιὰ μιὰ στιγμὴ συνέκρινε τὸ πρόσωπό του, ἔτσι ὅπως τὸ εἶχε δῆ στὸν καθρέφτη, τὸ πρωΐ, μὲ τὰ νεανικά, ἤρεμα, κανονικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀεροπόρου... καὶ ἐδέχθηκε ἕνα κτύπημα τόσο σκληρό, ποὺ ἔχασε τὴν ψυχραιμία του καὶ ἄρχισε νὰ γελάῃ δυνατά, σαρκαστικά, θυμωμένα φωνάζοντας:

— Ἆ! τί ὡραῖα! τὸν καϋμένο τὸν μικρούλη.... πρέπει νὰ τὸν ταΐσουνε!.... ἀλλοιῶς θὰ χάσῃ τὴ δύναμί του! Σάντουϊτς μὲ ζαμπόνι καὶ μπύρα, δὲν εἶνε ἔτσι: Τί ἀγάπη!... τί ἀγάπη!

Καὶ μὲ μιὰ εἰρωνικὴ χειρονομία ἔβγαλε τὸ καπέλλο του γιὰ νὰ χαιρετίσῃ τοὺς δύο ἐρωτευμένους, ἐνῷ τὰ μάτια του πετοῦσαν ἀπὸ τὴν Μπρίττα στὸν Οὖλφ μὲ βλέμμα τόσο ἰταμό, τόσο προκλητικὸ καὶ πρόστυχο, ποὺ ὁ ἀεροπόρος ἔγινε κατακόκκινος ἀπὸ θυμό.

Ἤθελε κάτι νὰ πῇ, μὰ ὁ Ρόζεν εἶχεν ἤδη φύγει.

— Τί τὸν ἔπιασε; ρώτησε ὁ Οὖλφ. Πῶς ἐτόλμησε νὰ μὲ κυττάξῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο;.... Φάνηκε καθαρὰ πῶς θέλησε νὰ σὲ προσβάλλῃ. Μὰ γιατί;

Ἡ Μπρίττα ἐσήκωσε τοὺς ὤμους. Εἶχε καταλάβει πολὺ καλά...

— Εἶνε ἴσως ἐρωτευμένος μαζύ σου, ἐρώτησε πάλιν ὁ Οὖλφ. Ἔτσι εἶνε;

Ἡ Μπρίττα δὲν ἀποκρίθηκε. Καὶ ὁ Οὖλφ μετάνοιωσε πικρὰ ποὺ ἐπούλησε τὴν ἐφεύρεσί του σ' ἕνα ἄνθρωπο σὰν κι' αὐτόν, σ' ἕνα κτῆνος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ γέφυρα τοῦ Διποτάμου

ΚΑΛΑΜΑΙ, Ἰούνιος. — Προχθὲς Κυριακὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιμεμελημένην καὶ αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν τῶν ἄριστα κατηρτισμένων ἐπιστημονικῶς μηχανικῶν κ. κ. Βογιατζοπούλου καὶ Γιαννακοπούλου ἔπεσε τὸ μπετὸν ἐπὶ τοῦ σιδηρικοῦ δικτύου τῶν τόξων καὶ διαζωμάτων ἐν γένει τῆς γεφύρας τοῦ Διποτάμου, τῆς ὁποίας ἡ πλήρης ἀποπεράτωσις καὶ ἐπίστρωσις τῆς πλακὸς τοῦ καταστρώματος δὲν θὰ βραδύνῃ πλέον τῶν 45 ἀπὸ σήμερον ἡμερῶν. Μὲ τὸ δεδομένον δὲ ὅτι ὁ ἐργολάβος καὶ μηχανικὸς κ. Παπασωτηρίου ἔχει πλήρως καὶ ἄριστα διαμορφώσει τὴν ἐν λόγῳ ὁδὸν μέχρι τοῦ 20οῦ χιλιομέτρου δύνανται ἀδιστάκτως ὄχι μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλαγωνίας ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνυπολόγιστον σκοπιμότητα καὶ ἀξίαν τῆς ὁδοῦ ταύτης νὰ πιστεύσουν ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον θὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὴν μυροβόλον καὶ δροσόλουστον Ἀλαγωνίαν καὶ θὰ δύνανται ἐκ τοῦ σύνεγγυς πλέον νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθαυμάζωσι τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὸ ἔκπαγλον παρθενικὸν κάλλος τῆς Ἀλαγωνιακῆς φύσεως.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΑΝΩΝ. ΕΤ. ΟΙΝΟΠΟΙΪΑΣ-ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ ΓΕΩΡΓ. Α. ΗΣΑΪΑΣ «ΜΕΓΑΡΙΣ»

Ὡς γνωστὸν ἡ «Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Οἰνοποιΐας—Πνευματοποιΐας—Μεγαρίς» ἐτέθη ὑπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ Διαχείρισιν τῶν πιστωτῶν της κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4580)30, τὸ δὲ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 168 τοῦ 1931 ἀποφάσεώς του, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 78 τῆς 12 Μαρτίου 1931 φύλλον τοῦ παραρτήματος τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» ἀπεφάνθη ὅτι, ἡ περιουσία τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, δέον νὰ διατεθῇ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ὁμάδος τῶν πιστωτῶν της, ὡς εἰσφορὰ πρὸς σύστασιν Ἀνωνύμου Ἑταιρείας μὲ σκοπὸν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμάς της Ἑταιρείας «Μεγαρὶς» κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 καὶ ἑπομένων τοῦ νόμου 4580.

Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἱδρυθησομένης νέας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας μετέχει ὑποχρεωτικῶς καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν παλαιῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτῶν ἐν γενικῇ συνελεύσει.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 33249 τῆς 9—8—30 καὶ 26262 τῆς 2)5)31 ἐγγράφων τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας «Μεγαρὶς» προσκαλεῖ τοὺς μετόχους αὐτῆς εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν, ἥτις θέλει λάβει χώραν τὴν 25ην Ἰουνίου 1931 καὶ ὥραν 10ην πρωϊνὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐμπορικοῦ & Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ὁδὸς Ἀμερικῆς ἀριθμ. 8.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

1) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρείας «Μεγαρίς», ὅστις θέλει μετάσχῃ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς νέας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τῆς συσταθησομένης ὑπὸ τῶν πιστωτῶν τῆς «Μεγαρίδος» κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4580.

2) Ἐπαναψήφισις τῶν ἀποφάσεων τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὴν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 2ας Μαΐου 1930.

Πᾶς μέτοχος ἵνα μετάσχῃ τῆς συνελεύσεως δέον νὰ εἶνε κάτοχος 25 τοὐλάχιστον μετοχῶν καὶ νὰ καταθέσῃ ταύτας εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐν Ἑλλάδι Ἀνών. Τραπεζιτικὴν Βιομηχανίαν ἢ Ἐμπορικὴν Ἑταιρείαν ἢ καὶ εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἀνεγνωρισμένων χρηματιστηριακῶν γραφείων.

Αἱ ἀποδείξεις καταθέσεως καὶ τὰ πληρεξούσια παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Πολυτεχνείου 12α, πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν συνέλευσιν ὁρισθείσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1931

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Ε. Ι. Α., Χανιά. Τὰ δικαιολογητικά σας εἶνε ἐν τάξει, εὐθὺς δὲ ὡς ληφθῇ γενικὸν μέτρον, θὰ διαβιβασθοῦν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰ περαιτέρω. Πρὸς τὸ παρὸν ὅλοι οἱ ἐλεγχθέντες φακέλλοι παραμένουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς Μακεδονομάχων.

κ. Β. Β. Β., Μεθώνην. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀδελφὴ εἶνε ἄγαμος καὶ ὑπάρχουν ἐν ὅλῳ πέντε τέκνα ἄρρενα, ὁ στρατεύσιμος ἀπαλλάσσεται, κατὰ τὸν νόμον. Εἰς τὴν προηγουμένην σας ἐπιστολὴν δὲν μᾶς εἴχατε διευκρινίσει τὸ ζήτημα.

κ. Σ. Κατσαδάνην, Φλώρινα. Ἡ αἴτησίς σας διεβιβάσθη εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον Φλωρίνης μετὰ σχετικῆς ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (ἀριθμὸς ἐγγράφου 146223)9-5-31.

κ. Δ. Μ., Καλάμας. Ἡ λειτουργία τοῦ β' τμήματος σχολείου χωροφυλακῆς (ὑποψηφίων ὑπενωμοταρχῶν) ἀνεστάλη διὰ διαταγῆς ἐπ' ἀόριστον, ἐλλείψει κενῶν θέσεων. Ὁμοίως ἀνεστάλη ἡ λειτουργία τοῦ γ' τμήματος (μορφώσεως ἀξιωματικῶν) διὰ τοὺς ἰδίους λόγους.

κ. Γ. Α., Ναύπλιον. Ἕνα μόνον ἔνταλμα ἐξεδόθη, τὸ ὁποῖον καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν αὐτόθι ταμίαν, δραχμ. 40. Τὰ ἄλλα δύο δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη, θὰ ἐκδοθοῦν ὅμως σύντομα. Τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα ἔλαβον ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπουργείου Δικαιοσύνης 19479 καὶ 32035.

κ. Ἄγγελον Γεωργίου, Τρίπολιν. Δὲν ὡρίσθησαν ἀκόμη αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων. Ἴσως γίνουν τὸν Αὔγουστον. Πάντως θὰ ὁρισθοῦν ἕνα μῆνα πρίν.

κ. Χ. Ν. Μ., Σπάρτην. Ὁμοίως. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει κανένα σχετικὸν διαγωνισμόν.

κ. Στ. Σταύρου, Τρίκκαλα. Γράψατέ μας περὶ ποίας τομῆς πρόκειται, διότι δὲν εὕρομεν τίποτε σχετικὸν εἰς τὰ βιβλία τοῦ ὑπουργείου.

κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλον, Τρίκαλα. Μία μόνον ἐντολὴ ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν, ὑπ' ἀριθ. 13307 δραχμ. 90. Αἱ ἄλλαι θὰ ἐκδοθοῦν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός.

κ. Γ. Σ., Μεσσήνην. Ἔχετε δικαίωμα νὰ κάμετε ἐγγραφὴν διὰ τὸ 1930—31, ἐὰν ὑποβάλετε τὰ δικαιολογητικά σας ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνός. Ἡ ἐξέτασις τοῦ Δεκεμβρίου, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα λογίζεται ὡς τελεία. Δημοσία Οἰκονομία καὶ ἀστικὸν ἐδιδάχθησαν. Σχετικὸν κατάλογον σᾶς στέλλομεν.

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῶν Ἑταιρειῶν ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΔΕΝ ΚΑΙ ΣΙΑ *φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν προμήθειαν 1000 σιδηρῶν κλινῶν, ἤτοι 40 διπλῶν καὶ 230 τετραπλῶν, ὅτι διακυρουμένης τῆς λαβούσης χώραν τὴν 4ην Μαρτίου 1931 δημοπρασίας, προκηρύσσεται νέος φανερὸς καὶ προφορικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς προσφορῶν ὅστις θέλει διεξαχθῇ συγχρόνως τὴν 10ην Ἰουνίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν ἐν Ἀθήναις (Ὁδὸς Βερανζέρου 10) καὶ ἐν Σέρραις.*

Οἱ τελευταῖοι μειοδόται ἐν Ἀθήναις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐν Σέρραις ἀφ' ἑτέρου, θέλουσι κληθῇ ἐν Σέρραις εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν ὅπως συναγωνισθῶσιν ἐκ νέου μεταξύ των ἀποκλειομένου παντὸς ἄλλου συναγωνιστοῦ.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει διεξαχθῇ μόνον μεταξὺ ἑλληνικῶν ἐργοστασίων.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἶνε περίπου οἱ αὐτοὶ ὡς καὶ κατὰ τὴν δημοπρασίαν τῆς 4ης Μαρτίου ἐ. ἔ. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τούτων ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Σέρραις.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Νο 3 ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΑΘΗΝΑΙ
ΑΤΕΛΙΕ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗ ΣΠΑΧΗ

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΜΙΚΤΑ

ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΜΑΣ

Κυτίον	22	σιγαρέττων	Δρ.	11.-
» μισὸ	11	»	»	5.50
» ντάμες	26	»	»	12.-
» » μισὸ	13	»	»	6.-

Η Καθημερινή 5-6-31
4 6-6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΩΣ ΠΑΡΕΔΟΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ

Ἀθῆναι τῇ 2 Ἰουνίου 1931.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ σημερινόν φύλλον τῆς «Πρωΐας» ἀνέγνωσα μίαν ἀνταπόκρισιν ἐκ Θεσσαλονίκης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὡς ἀνεπληρωτὴς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἀλεξάνδρη, κατὰ τὴν εἰς Θεσσαλίαν περιοδείαν του, ὑπέγραψα διαταγὴν πρὸς τὸ Γραφεῖον Προστασίας Καπνοῦ Θεσσαλονίκης, ἵνα παραδώσῃ ποσότητά τινα σπόρου καπνοῦ εἰς τινα Πασχαλίδην, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν ἀπέστελλεν εἰς Περσίαν.

Πράγματι ἐδόθη τοιαύτη ἐντολή, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθη ἡ Περσικὴ κυβέρνησις, διὰ τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Περσικὴ κυβέρνησις παρεκάλεσεν ὅπως τῇ δοθῇ μικρὰ ποσότης σπόρου, συνάμα καὶ ἀποσταλῶσιν ἐντεῦθεν καὶ τρία πρόσωπα εἰδικὰ διὰ τὴν καπνοκαλλιέργειαν, ἐπεξεργασίαν κλπ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδέχθη καὶ προῆλθεν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκρίθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀνταποκριθῶμεν πρὸς τὴν παράκλησιν ταύτην τῆς Περσικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ καὶ ὁ σπόρος καὶ ν' ἀποσταλῶσιν ἐπίσης καὶ τὰ εἰδικὰ ταῦτα πρόσωπα.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Κι' ὅμως οἱ γυναῖκες τῆς Γιουγκοσλαβίας, τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ δυσκολώτατο, τὸ καταπιάστηκαν μὲ θάρρος ἀξιοθαύμαστο. Τὸ «Ζένσκι Πόκρετ» — Σύνδεσμος γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας— ἱδρύθηκε τὸ 1919 στὸ Βελιγράδι μὲ σκοπὸ «Τὴ μόρφωση τῆς γυναίκας καὶ τὴ διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων της». Ἀμέσως ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ὠργάνωσε σειρὲς ἀπὸ διαλέξεις μὲ τὶς ὁποῖες προσπαθοῦσε νὰ κατατοπίσῃ τὶς γυναῖκες σ' ὅλα τὰ μεγάλα κοινωνικά, πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα τῆς ἐποχῆς. Ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας ποὺ ξυπνοῦσε δὲν ἄργησε ν' ἀκουσθῇ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα. Τὸν ἴδιο χρόνο ἱδρύθηκε τὸ «Ζένσκι Πόκρετ», στὸ Σεράγεβο, ἐκεῖ ὅπου ἡ γυναῖκα κυκλοφοροῦσε ἀκόμα στοὺς δρόμους μὲ τὸ πρόσωπο σκεπασμένο κάτω ἀπὸ πυκνὸ πέπλο. Ἡ κίνηση ἁπλώθηκε ὕστερα, σιγά σιγά σ' ὅλες τὶς κυριώτερες ἐπαρχιακὲς πόλεις, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες, Ζάγκρεμπ, Σπαλάτο, Λουμπλιάνα γιὰ νὰ φτάσῃ σήμερα ὡς τὸ Μοναστήρι καὶ τὰ Σκόπια.

Τὸ κυριώτερο ἔργο τοῦ «Ζένσκι Πόκρετ» στὸ Βελιγράδι καὶ στὸ Σεράγεβο ἦταν νὰ ἐξυψώσῃ τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῆς χωριάτισσας ὀργανώνοντας στὰ χωριὰ μαθήματα οἰκοκυρικῆς καὶ ὑγιεινῆς καὶ δίνοντας καὶ στοὺς ἐνήλικους ἀγράμματους μιὰ στοιχειώδη ἐκπαίδευση. Τὴν πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ «Ζένσκι Πόκρετ» τὴν ἐνίσχυσε τὸ κράτος ὑλικὰ καὶ ἠθικά. Μὲ τὴν ἐπέκταση τῶν οἰκοκυρικῶν αὐτῶν μαθημάτων γινόταν καὶ σχετικὸς διαφωτισμός, ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας. Γενικὰ τὰ μαθήματα αὐτὰ εἶχαν καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθῶ ἕνα ἀπὸ τὰ οἰκοκυρικὰ αὐτὰ σχολεῖα στὴν Καμένιτσα, ἕνα χωριὸ κοντὰ στὸ Νόβι — Σάδ, τὴν παλιὰ οὐγγρικὴ παραδουνάβια πόλη, δυὸ ὧρες μὲ τὴν ταχεῖα μακρυὰ ἀπὸ τὸ Βελιγράδι. Ἡ σχολὴ αὐτὴ συντηρεῖται ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ Ταμεῖο. Τὰ κορίτσα ποὺ εἶνε οἰκότροφα μέσα ἐκεῖ —εἰκοσιδύο κάθε χρόνο— στέλνονται μιὰ ἀπὸ κάθε χωριό, ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος, ποὺ βραβεύει ἔτσι τὴν ἐπιμελέστερη καὶ καλύτερη μαθήτρια τῆς χρονιᾶς. Ἡ διευθύντρια, κ. Λάτσκοβιτς, πηγαίνει μόνη καὶ τὶς παίρνει ἀπὸ τὸ χωριὸ τους. «Εἶνε τόσο δύσκολο ν' ἀποφασίσουν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰ σπίτια τους. Γιὰ δυὸ τρεῖς βδομάδες ὡς ποὺ νὰ συνηθίσουν στὸ καινούργιο τους περιβάλλον, οἱ ἄβγαλτες αὐτὲς χωριατοποῦλες κλαῖνε διαρκῶς. Ἔπειτα συνηθίζουν καὶ δὲν τοὺς κάνει καρδιὰ νὰ φύγουν. Μένουν ὀχτὼ μῆνες, ἔπειτα δίνουν ἐξετάσεις καὶ ὅσες πετύχουν παίρνουν τὸ μετάλλιο τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ποὺ τὸ φοροῦν μὲ καμάρι, ὅταν γυρίσουν στὸ χωριό τους. Μορφώνονται ἐπιστημονικὰ σ' ὅλες τὶς δουλειὲς ἑνὸς ἀγροτικοῦ νοικοκυριοῦ. Κάθε μέρα δυὸ κοπέλλες ζυμώνουν τὸ ψωμὶ γιὰ ὅλο τὸ σχολεῖο. Ἄλλες μαγειρεύουν. Μαθαίνουν κηπουρική, πτηνοτροφία, γαλακτοκομία, κονσερβοποιΐα, ἀργαλειό, κεντήματα, ὑγιεινὴ κτλ. κτλ. Ὅλες φέρουν μαζί τους καὶ τὴν καλή τους φορεσιά, ποὺ τὴν φοροῦν τὶς γιορτές».

Βγήκαμε στὴν αὐλὴ τὴν ἀνθοστόλιστη ὅπου σὲ λίγο μαζεύτηκαν τὰ κορίτσια ὅλα μὲ τὰ γιορτινά τους. Στὴν ποικιλία τῆς φορεσιᾶς τους ἔβλεπε κανένας φανερὰ τὴ διαφορά τους τὴ φυλετική. Μιὰ μικρὴ μουσουλμάνα μὲ φακιόλι καὶ σαλιβάρια, λυγερὴ σὰν καλαμιά, ὄμορφη σὰν τὸ κρύο τὸ νερὸ μοῦ σερβίρει γλυκὸ καὶ καφέ. Ἔπειτα πιάνουν καὶ χορεύουν συρτὸ καὶ τραγουδοῦν. Στὴν Καμένιτσα τοῦ Νόβι — Σὰδ βρίσκομαι, ἢ σὲ κανένα χωριὸ τοῦ Μωριᾶ;

Ὁ Βασιληᾶς Ἀλέξανδρος τῆς Σερβίας ἐργάζεται —ἔξυπνα πολύ— νὰ δημιουργήσῃ μέσα στὸ φυτώριο αὐτὸ τῶν αὐριανῶν μητέρων τὴν ἑνότητα τὴ Σερβική. Κι' ἐγὼ βλέπω πάρα πέρα. Βλέπω ἕνα ἄλλο φυτώριο, τὸ φυτώριο τῶν Βαλκανικῶν μητέρων, ὅπου Ἑλληνοποῦλες καὶ Βουλγάρες, Σέρβες καὶ Ἀλβανές, Ρουμάνες καὶ Τούρκισσες, χορεύοντας τοὺς βαλκανικούς των χορούς— πῶς μοιάζουν ὅλοι τους! —καὶ τραγουδῶντας τὰ βαλκανικά τους τραγούδια, θὰ σχηματίζουν, δίνοντας τὰ χέρια ἡ μιὰ στὴν ἄλλη, μιὰ πολύχρωμη ἁλυσσίδα μὲ τὶς πλουμιστές τους φορεσιές, ἕνα στεφάνι ἀπὸ ζωντανὰ λουλούδια, καθένα μὲ τὴ δική του ὀμορφιὰ καὶ τὴ δική του εὐωδιά.

Καὶ τὸ μαγιάτικο αὐτὸ στεφάνι— τὸ Βαλκανικό— θὰ ξορκίσῃ γιὰ πάντα τὰ κακὰ δαιμόνια, τὸ Μῖσος, τὴν Κακία, τὸν Πόλεμο καὶ θὰ φέρῃ τὴ Χαρά, τὴν Ὑγεία, τὴν Καλωσύνη στὶς πολυβασανισμένες χῶρες μας.

Βασιληᾶ Ἀλέξανδρε, σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὡραία διεθνικὴ ὀπτασία ποὺ μοῦ χάρισε ὁ ἐθνικισμός Σου!

ΑΥΡΑ Σ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στὼρ ἡλίου, τεντονόπανα
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Σύμφωνοι, ἀλλὰ καὶ σεῖς θὰ ἀναγνωρίσητε ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν διάταξιν συνδυαστικὴν καὶ τῶν δύο ἀπόψεων.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Μάλιστα. Ἡ διάταξις, συνεχίζει, τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νομοσχεδίου εἶναι διάταξις ἀναμφισβητήτως προσβάλλουσα τὸν ἔλεγχον πρὸς τὸν δημόσιον βίον (ἀναγινώσκει καὶ ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς δεικνύει ὅτι ὑπάρχει πονηρία τις).

ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΜΙΜΗΣΕΩΣ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶναι πονηρία εἰλημμένη ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίου βίου.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλάττωμά σας, κύριε Πρόεδρε, νὰ λησμονῆτε ὅτι νομοθετοῦμεν δι' ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἑλληνικοὺς χαρακτῆρας καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Δύνανται αὐτὰ νὰ εἶναι καλὰ διὰ τοὺς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ὅμως θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι καὶ οἱ φιλελευθερώτεροι τῶν ἀνθρώπων. Εἶνε τοιαύτη ἡ κεκτημένη ταχύτης τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν βίου, ὥστε παρέχει μόνον τοιαύτην ἐντύπωσιν, ὡς θὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω περαιτέρω.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Βέβαια, ὀφείλετε νὰ τὸ ἀποδείξετε.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Τὸ ἄρθρον ἐξ ἄλλου 50 τοῦ νομοσχεδίου μὲ κάμνει νὰ ἐρωτῶ ποία εἶναι ἡ ἄμυνα ἑνὸς ἐνεργήσαντος δημόσιον ἔλεγχον κατηγορηθέντος καὶ καταδικασθέντος ἐν ἀπουσίᾳ του καὶ εὑρισκομένου πρὸ τελεσιδίκου.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ διάταξις λέγει «λόγῳ ἀποστάσεως», ὄχι ἂν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διότι πάντως πρέπει νὰ λάβῃ χώραν κοινοποίησις, ἡ ὁποία δὲν λέγει τὸ νομοσχέδιον ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Νομίζω ὅτι ἔγινε διόρθωσις αὐστηροτέρα, ἀποκλείουσα τὴν ἀνωτέραν βίαν.

Ν. ΑΒΡΑΑΜ. Ἐφόσον ἐπιτρέπεται ἡ ἀνακοπὴ θὰ γίνεται.

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ. Ἐκτὸς τούτου οἱ δημοσιογράφοι δὲν κατοικοῦν εἰς τὰ χωριά, ἀλλὰ εἰς τὰς πόλεις.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 56 καὶ 58 τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος προκειμένου περὶ προσβολῶν διὰ τοῦ Τύπου ἀφορώντων τὸν δημόσιον βίον ἁρμόδια εἶναι τὰ κακουργιοδικεῖα. Ἐνταῦθα δέ, παρεμπιπτόντως ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς δηλώσεις των ἀπέδειξαν τὴν φανερὰν αὐτῶν δυσμένειαν πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων. Οἱ ἔνορκοι ὅμως ἀποτελοῦν μίαν ἐγγύησιν καὶ εἶναι ἄλλο ζήτημα ἂν ἐν Ἑλλάδι ἐκ σφάλματος ἄλλων ἁρμοδίων δὲν εὑρίσκονται τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια εἰς τὴν περιωπήν των. Ὅσοι δικηγοροῦν δύνανται νὰ σᾶς εἴπουν ὅτι οἱ ἔνορκοι εἶναι διαρκῶς οἱ ἴδιοι, ἐνῷ πλεῖστοι ἄλλοι διαρκῶς ἀπαλλάσσονται. Σωρεῖαι ἀνθρώπων κοινωνικῆς περιωπῆς δὲν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς καταλόγους καὶ ἐὰν οἱ εἰσαγγελεῖς ἔδιδον περισσοτέραν προσοχὴν θὰ εὕρισκον πολλοὺς ἐνόρκους ἀξίους τῆς ἀποστολῆς των, ἐκ τοῦ ὅτι δὲ κακῶς ἐφαρμόζεται ἕνα σύστημα δὲν πρέπει νὰ τὸ καταδικάζωμεν ἀπολύτως.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Θὰ φέρωμεν μέτρα διορθωτικὰ τῶν ἀτόπων αὐτῶν. Θὰ μᾶς εὕρητε ὅμως τελευταίους νὰ ζητήσωμεν τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος. Καὶ ὁ σκοπός μας μόνον εἶνε νὰ διορθωθοῦν αἱ σημειωθεῖσαι ἀτέλειαι.

ΠΛΑΣΤΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Καὶ αἱ κληρώσεις τῶν ἐνόρκων ἀκόμη γίνονται κατὰ τρόπον, ἠμπορῶ νὰ εἴπω πλαστόν.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τί κάμνουν;

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Συμπράττουν ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν πολλάκις νὰ εὕρουν ἐνόχους. Εἶνε βεβαιωμένον, τονίζει, ὅτι πολλάκις κληρώνονται ἔνορκοι ἄλλοι καὶ ἐκφωνοῦνται ἄλλοι. Ταῦτα τὰ λέγω, διότι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔχει ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον νὰ εἰσηγηθῇ νομοθετικὰ μέτρα ἐξυγιαντικὰ τοῦ συστήματος.

Ν. ΑΒΡΑΑΜ. Ἐφέραμεν προσφάτως νομοσχέδιον ὅπερ ἐψηφίσθη καὶ δι' οὗ λαμβάνονται πλεῖστα μέτρα διορθωτικὰ τοῦ συστήματος. Ἐξεδώκαμεν καὶ δύο ἐγκυκλίους καὶ ἕνας λόγος δι' ὃν ἤλθομεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν εἶνε ὅτι κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἐκληροῦντο ἔνορκοι πρὸ πολλοῦ ἀποβιώσαντες καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐματαιώθησαν 10 δίκαι ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς δὲν παρίστατο.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Γίνονται αὐτὰ καὶ ἀπὸ πολλοὺς προέδρους συνέδρων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν διέτριψα εἰς τὸ θέμα αὐτὸ διὰ νὰ ὑπερασπισθῶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει κανεὶς τόσον ἀνάστημα ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ θίξῃ. Ἐν τούτοις τὸ ἄρθρον 58 τοῦ νομοσχεδίου τὸ θίγει, ἐφ' ὅσον διατάσσεται σύμπραξις δικαστηρίου, συνέδρων καὶ ἐνόρκων.

Ν. ΑΒΡΑΑΜ. Ὁ νόμος ΥΖΔ' τοῦ 1898 ὥριζεν ὅτι πράγματι ἀπόντος τοῦ κατηγορουμένου ἡ ὑπόθεσις δικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν ὅμως ἐπανήρχετο δι' ἀνακοπῆς ἡ ἐκδίκασις γίνεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἡ ἔννοια εἶνε ὅτι οἱ σύνεδροι δὲν ἠμποροῦν νὰ μετέχουν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐνόρκων.

ΣΚΙΑΜΑΧΙΑ

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ἀπέναντι, συνεχίζει, αὐτῶν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ νομοσχεδίου καὶ τῶν ἀντισυνταγματικοτήτων του ἠκούσθησαν τὰ περὶ κιτρίνου Τύπου ἀποφθέγματα καὶ ἓν ἐπιχείρημα ὅπερ δὲν εἶνε σοβαρὸν λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὅτι καταργεῖται τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου τοῦ 1837 περὶ ἐξυβρίσεως καὶ λοιδωρίας κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐρωτῶ, κύριε πρόεδρε τῆς κυβερνήσεως, πότε ἐφηρμόσθη τὸ ἄρθρον αὐτὸ ὅπερ ἤδη καταργεῖται τόσον γενναιοφρόνως; Αὐτὸ γνωρίζετε ὅτι περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν καὶ σκιαμαχεῖτε ἁπλῶς τονίζοντες ὅτι τὸ καταργεῖτε.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Ἂν δὲν τὸ κατηγγέλλομεν θὰ μᾶς κατηγορούσατε ὅτι τὸ θέλομεν ἐν ἰσχύϊ. Λησμονεῖτε καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου τοῦ τιμωροῦντος τὸν χλευάζοντα τὸ Πολίτευμα. Ἐπίσης λησμονεῖτε ὅτι ἐρχόμεθα ἡμεῖς, καίτοι ὑπάρχει ἀμφισβήτησις διὰ τὸ Πολίτευμα καὶ σᾶς λέγομεν καὶ λέγετε ὅ,τι θέλετε κατὰ τῆς Δημοκρατίας, διότι ἡμεῖς θὰ σᾶς ἀντιπαρατάξωμεν μόνον τὴν ἀξίαν τοῦ Πολιτεύματος. Ἐπίσης λησμονεῖτε ὅτι διατάξεις προστατευτικαὶ τοῦ Πολιτεύματος ὑπάρχει εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Θὰ ἠδίκει τὴν εὐφυΐαν ὑμῶν, κύριε πρόεδρε, ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀπέδιδεν ἀξίαν εἰς τὰς διατάξεις τὰς προστατευτικὰς τῶν πολιτευμάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε γνωστὸν ὅτι δὲν σώζονται μὲ τοιαύτας προστασίας. Ὥστε μὴ λέγετε ὅτι ἐπράξατε αὐτὰ ἐκ φιλελευθερισμοῦ καὶ γενναιοδωρίας.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶπα ὅτι ἐπράξαμεν αὐτὰ σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχάς μας.

Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ι. ΡΑΛΛΗΣ. Ἀλλὰ τὰ σπουδαιότερα, συνεχίζει, ἐπιχειρήματα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐστήριξεν ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν νόμων. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς παρέσχε καὶ ἐξέθηκε τὰς ἰδέας αὐτοῦ, αἵτινες ἐστηρίζοντο ἀληθῶς ἐπὶ τῶν ἰδεῶν τῶν ἀγγλικῶν. Ἐγώ, ὅπως προεῖπον, ἀντιφρονῶ πρὸς ὑμᾶς, κύριε πρόεδρε, καὶ δὲν δέχομαι ὅτι εἶνε φιλελεύθερος ὁ λαὸς ὁ ἀγγλικός, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει κάτι τι ἄλλο τὸ ὁποῖον δὲν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς, οὔτε ἄλλοι λαοὶ μᾶλλον ἡμῶν προηγμένοι ὅπως ὁ Γαλλικός. Ἠμποροῦσε καὶ ἡ γαλλικὴ νομοθεσία διὰ τὴν ὁποίαν δὲν δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε ὅτι εἶνε φιλελεύθερα, νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα καὶ ὄχι νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ναί, κύριε πρόεδρε, οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶνε φιλελεύθεροι. Εἰς τὸ 1862, δηλαδὴ 80 ἔτη μετὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ὅταν ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ Τύπου ἐν Ἀγγλίᾳ, οἱ Ἄγγλοι εἶχον ἀκόμη νόμον ὅστις ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως καὶ ἐφορολόγει ἰδιαιτέρως τὸν δημοσιογραφικὸν χάρτην. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ: Ἦτο τοῦτο φιλελεύθερον; Ἴσως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀγγλικῆς μορφώσεως νὰ μὴν εἶχε τοῦτο ἐπιρροήν, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις τῶν Ἄγγλων δὲν ἦσαν φιλελεύθεραι. Ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως μᾶς ἀνέφερεν εἰς ἐπιτροπὴν ἀπόφασιν Ἄγγλου δικαστοῦ παράδοξον δι' ἡμᾶς. Συνεχίζων ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, καθ' ἣν ὁ Ἄγγλος δικαστὴς κατεδίκασε δημοσιογράφον εἰς πρόστιμον διὰ δημοσίευσιν μιᾶς κοινωνικῆς εἰδήσεως. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ ἀγγλικοῦ δικαστηρίου ἐσχολιάσθη πανταχοῦ καὶ ἐθεωρήθη παράδοξος.

Καταλήγων λέγει: Μὴν ἐξαλείψετε τὸν φόβον τοῦ ἐλέγχου διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς δημοσιεύσεως, διότι κλονίζετε μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας.

ΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ

Α. ΜΑΡΚΟΥ. Αἱ ἐλευθερίαι τοῦ Τύπου δὲν ἀνήκουν μόνον εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἀλλ' εἶνε ἐλευθερίαι ἀνήκουσαι εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, δικαιουμένους ἐλευθέρως νὰ ἐκθέτωσι τὰ διανοήματά των. Ἐπιτακτικαὶ συνταγματικαὶ διατάξεις καθορίζουν τὰ σύνορα τῆς ἀσκήσεως τῶν προνομίων αὐτῶν. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συντάγματος λέγει ὅτι οἱ πολῖται εἶνε ἐλεύθεροι νὰ ἐκφράζουν τοὺς στοχασμούς των, ὅτι ὁ Τύπος εἶνε ἐλεύθερος καὶ ὅτι κάθε προληπτικὸν μέτρον ἀπαγορεύεται. Ἑπομένως κάθε μέτρον ἀντικείμενον εἰς τὰς διατάξεις αὐτὰς δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, τὰ δὲ νομοθετικὰ Σώματα δὲν ἠμποροῦν νὰ τὰς παραβλέψουν. Μέχρι σήμερον ὑπῆρχον διατάξεις ἱκαναὶ διὰ τὰς ὑπερβασίας τοῦ Τύπου ἐν Ἑλλάδι, ὅστις ἤχθη εἰς σημεῖον τελειότητος καὶ χρησιμεύει ὄχι μόνον διὰ τὰς εἰδήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθοδήγησιν τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν καλὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τοῦ Τύπου ὀφείλεται καὶ ἡ ἀνάπτυξις κάθε προοδευτικῆς ἰδέας καὶ ἡ συγκράτησις πάσης ὑπερβασίας τῶν διευθυνόντων τὰ κοινά. Οἱ ἡγήτορες τοῦ Τύπου δὲν ζητοῦν ὅπως ἡμεῖς ἀναβάπτισιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ κατὰ 4ετίαν, ἀλλὰ κάθε ἡμέραν ζητοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ, διότι ἄν τις δὲν ἔχῃ αὐτὴν τὴν καθημερινὴν ἐμπιστοσύνην δὲν δύναται νὰ ἔχῃ βιώσιμον ἐφημερίδα. Δὲν εἶνε συνεπῶς αὐτοχειροτόνητοι, ἀλλὰ ἀρύονται καθ' ἡμέραν τὴν δύναμίν των ἀπὸ τὸν λαόν. Ἐὰν λοιπὸν ὑπάρχῃ, ἔστω καὶ ἐλαχίστη ὑπόνοια, ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου, ὁμολογῶ ὅτι προτιμῶ μίαν ὑπερβασίαν, μίαν κατάχρησιν τοῦ Τύπου, παρὰ νὰ μένῃ, ἔστω καὶ ὁ ἐλάχιστος φόβος ὅτι ὁ ψηφιζόμενος νόμος θὰ χρησιμεύσῃ εἰς δεδομένην στιγμὴν νὰ φιμωθῇ ὁ Τύπος, καὶ διὰ τῆς φιμώσεως αὐτῆς νὰ φιμωθῇ καὶ ἡ ἀλήθεια. Ἡ Κυβέρνησις φρονοῦσα, ὄχι ὀρθῶς, ὅτι ἦτο ἀνάγκη ὑποβολῆς νομοσχεδίου διὰ τὰς καταχρήσεις τοῦ Τύπου, ὑπέβαλε πρὸ δύο μηνῶν τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον, καθ' οὗ ἠγέρθησαν ζωηραὶ ἀντιρρήσεις ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος δημοσιογράφους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλείστας ὀργανώσεις καὶ ἀπὸ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου.

ΤΕΡΑΤΩΔΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ὑπάρχουν τόσον πολλαὶ ἄλλαι ἀντισυνταγματικαὶ διατάξεις, τόσον κατ' ἐξοχὴν αὐστηραὶ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε νὰ θέτουν τὸν Τύπον ἐνώπιον τοῦ προβλήματος αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς του.

Συνεχίζων ὁ κ. Μάρκου ἀναφέρει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 καὶ λέγει ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ δημιουργεῖ καὶ ἰδιαίτερον πρόσθετον ἀδίκημα. Ἡ ἐξύβρισις διὰ τοῦ Τύπου ἐπιφέρει ποινὴν ἀνωτέραν ἐκείνης ἣ ὁποία θὰ ἐπεβάλλετο ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐξυβρίσεως διὰ τοῦ Τύπου, ἐπιβάλλεται καὶ χρηματικὴ ποινὴ ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἰδιαιτέρου ἀδικήματος. Τὴν διάταξιν ταύτην θεωρῶ καὶ αὐστηρὰν καὶ ἄδικον καὶ ἀνελεύθερον. Ἐκτὸς αὐτῆς ἔχομεν καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 6 καθ' ἣν διευθυντὴς ἢ ἐκδότης ἐφημερίδος δύναται νὰ εἶνε μόνον ὁ πολίτης Ἕλλην ὁ μὴ στερηθεὶς τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀξίωσις αὐτὴ ἀπὸ τὸν ἐκδότην ἐφημερίδος ὡρισμένων προσόντων δὲν ἀποτελεῖ, παρὰ περιορισμὸν δικαιωμάτων. Τὸ Σύνταγμα δὲν ἠθέλησε νὰ θέσῃ οὐδένα περιορισμόν, διότι ἂν ἐπέτρεπε νὰ τεθῇ περιορισμὸς θὰ ἀφίνετο οὗτος εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Θὰ ἠδύνατο μία αὐθαίρετος Κυβέρνησις νὰ καταδικάσῃ ἕνα δημοσιογράφον εἰς στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, ὁπότε θὰ ἐστερεῖ τοῦτον καὶ τοῦ δικαιώματος νὰ ἐκδίδῃ ἐφημερίδα. Αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν κίνδυνον, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἠθέλησε ν' ἀποφύγῃ ὁ νομοθέτης. Ἔχομεν κατόπιν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 34. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ μεταχειρισθῶ βαρὺν χαρακτηρισμὸν διὰ τὴν διάταξιν ταύτην. Εἶνε αὐτόχρημα τερατώδης, διότι δι' αὐτῆς καταργεῖται τὸ μέχρι σήμερον κρατοῦν σύστημα τῆς συγχωνεύσεως τῶν ποινῶν.

Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

Ἔρχεται κατόπιν εἰς τὸ ἄρθρον 67. (Κατάσχεσις εἰσπράξεων). Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης —λέγει— ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ πέσουν μίαν πρωΐαν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες, αἵτινες δὲν ἀποτελοῦν ἰσχυροὺς ὀργανισμούς, ἀλλὰ στηρίζουν μόνον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῶν κοινοῦ. Ἐὰν προβαίνωμεν εἰς τὴν κατάσχεσιν τῶν εἰσπράξεων τοῦ Πρακτορείου ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν ἐφημερίδων τούτων, στεροῦμεν αὐτὰς τῶν μοναδικῶν των πόρων. Ἡ διάταξις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ σοβαρῶς. Ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν πῶς ζῶσιν αἱ ἐφημερίδες, μὲ ποῖον τρόπον ἀντεπεξέρχονται εἰς τὰς ἀνάγκας των. Ἐφόσον γνωρίζομεν ὅτι μέγας ἀριθμὸς ἐφημερίδων ἀντλεῖ τοὺς πόρους του ἀπὸ τὸ Πρακτορεῖον, πολλάκις δὲ τοῦτο προκαταβάλλει εἰς τοὺς δημοσιογράφους σημαντικὰ ποσά, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ παύσῃ τὸ Πρακτορεῖον τὰς προκαταβολάς του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὸ κλείσιμον τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων. Ἡ διάταξις αὐτὴ εἶνε μία ἀπειλὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Εἶνε διάταξις ἀντισυνταγματική, διότι τὸ Πρακτορεῖον ἐφόσον γνωρίζει ὅτι εἶνε ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς κινδύνους τῆς κατασχέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐφημερίδων θὰ κρατῇ ἕνα μέρος αὐτῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ συνταγματικὸν νομοθέτημα.

Τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα — συνεχίζει— περὶ γοργοτέρας ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἄνευ νομοσχεδίου. Θὰ ἤρκει νὰ εἴπωμεν ὅτι κάθε ἀδίκημα θὰ κριθῇ ἀπὸ τὸν δικαστήν, ἀπὸ ποῖον δικαστήριον θὰ δικάζεται. Αὐτὰ εἶχον νὰ εἴπω. Ἐὰν δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν θελήσῃ νὰ ἀπαλείψῃ τὰς διατάξεις, τὰς ὁποίας θεωρῶ ἐπιληψίμους καὶ ἀνελευθέρας καὶ ἀντισυνταγματικὰς δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ εἶμαι ἀντίθετος εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου. Δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ ἐμποδίσω τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ψήφισιν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἡ διαθέτουσα τὴν πλειοψηφίαν ἐπιμένουσα εἰς τὴν ψήφισιν, ἀναλαμβάνει πλήρη εὐθύνην ἀπέναντι τῆς ἱστορίας. (Χειροκροτήματα).

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ. Ἐγώ, καίτοι ἀντιπολιτευόμενος, ὑπερεμάχησα διαφόρων νομοσχεδίων. Διὰ τὸ παρὸν ὅμως, δὲν ἔχω, παρὰ νὰ συλλυπηθῶ τὴν Κυβέρνησιν, διότι εἰς ἀτυχεῖς στιγμὰς εἶχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τοιοῦτον τέρας, γεννηθὲν μάλιστα ἐκ κλεψιγαμίας, γεννηθὲν μάλιστα ἐκ κλεψιγαμίας. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου ρίπτονται βορὰ θύματα: Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ ὑπέγραψαν. Ἀλλ' ὁ δεύτερος ἐδικαιολογεῖτο, διότι εἶνε στρατιωτικός, ἐνῷ ὁ πρῶτος ὡς δικηγόρος δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του κάτωθεν τοιούτου νομοσχεδίου. Κατόπιν τῶν πυρῶν τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων, τοῦ Τύπου καὶ τοῦ πρασίνου καὶ τοῦ κιτρίνου, ὅπως ἡ Μήδεια καταδιωκομένη ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὰς σάρκας τοῦ ἀδελφοῦ της, οὕτω καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς ἔκοψε τὰς σάρκας τοῦ τέκνου του. Τὸ Νομοσχέδιον ἀψυχολογήτως ὑπεβλήθη, διότι ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ μᾶς φέρῃ νομοσχέδιον θεσπίζον τὴν ἀγχόνην διὰ τοὺς καταχραστὰς τοῦ δημοσίου πλούτου, ἀντὶ νὰ λάβῃ δρακόντια μέτρα διὰ τὴν ζωοκλοπήν, ἀντὶ νὰ λύσῃ διάφορα προβλήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα σφαδάζει ἡ χώρα, μᾶς ἔρριψεν ὡς βόμβαν κατὰ τῆς ἡσυχίας μας τὸ Νομοσχέδιον καὶ αὐτὸ εἰς ἐποχὴν μεγάλων σκανδάλων. Ἀπορῶ δὲ ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὡς ἄσσος πολιτικὸς εἰς τὸ πολιτικὸν αἰσθητήριον, κατέστρεψε τὸ πολιτικόν του θερμόμετρον, ὥστε νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ σφυγμομετρήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην, διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ νὰ δημιουργήσῃ τόσον πνιγηρὰν ἀτμόσφαιραν. Ποῖα ὀργάνωσις καὶ ποῖον Σωματεῖον ὑποστηρίζει τὸ Νομοσχέδιον. Καὶ αὐτὰ τὰ φύλλα τὰ Κυβερνητικὰ τηροῦν σιγὴν χαρακτηριστικήν.

Ἐλησμόνησεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεσαζόντων ὑπεστήριξεν ὅτι ὑπάρχουν τάξεις μεσαζόντων καὶ μεσαζομένων καὶ μὲ τὰς ἰδίας της χεῖρας τώρα καταστρέφει τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἔχῃ ὁ νόμος ἐκεῖνος, διότι ἀντὶ νὰ πῇ εἰς τὸν Τύπον, δός μου τὰ στοιχεῖα καὶ ὅταν δὲν ἔχῃς τοιαῦτα, δός μου ἐνδείξεις διὰ ν' ἀνασύρω ἐκ τοῦ βορβόρου καὶ ἄλλα σκάνδαλα καὶ νὰ γίνω ἐγὼ τιμωρός, ἔρχεται νὰ φιμώσῃ τὸν Τύπον.

Ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον, ὅστις ὀρθῶς ἐξασκῶν τὴν δημοσίαν λειτουργίαν συνετέλεσε νὰ ἀνακαλυφθοῦν τὰ σκάνδαλα τῶν ἀλεύρων καὶ τῆς κινίνης καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποβοηθήσωμεν τὸ στόμα τοῦ Τύπου. Τὸ Νομοσχέδιον ὅπως κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐτιμωροῦντο τὰ ἄψυχα καὶ ἡ μάχαιρα καὶ ὁ ἡμίονος ἀκόμα, ἐτιμωρεῖ μὲ τὴν ἀρχικήν μορφήν καὶ αὐτὰ τὰ μηχανήματα, καὶ ἐξεπεκτείνετο τὸ μένος του καὶ κατὰ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων καὶ κατ' αὐτῶν τῶν τραπεζῶν τοῦ Τυπογραφείου.

Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ Τύπος ἔφθασεν εἰς παρεκτροπὰς καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ὑπέστην ταύτας, ἀλλὰ μήπως τὸ βουλευτικὸν βῆμα, δὲν ἐσημείωσεν εἰς ὅλα τὰ κράτη παρεκτροπάς; Ἀλλ' εἶπε κανεὶς νὰ καταργηθῇ ἡ ἀσυλία; Κτυπῶμεν τὴν ὑπερβολὴν διὰ τῆς ὑπερβολῆς ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἥκιστα πολιτικόν, ἥκιστα κοινοβουλευτικόν. Τὸ λεχθὲν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιχείρημα περὶ ἐξαιρετικῆς ἐπιεικείας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου, ἐὰν ἀληθεύῃ εἶνε ἐπιχείρημα κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου. Διότι σημαίνει ὅτι κοινὴ εἶνε ἡ ἀντίληψις νὰ τιμωρῆται ἐπιεικέστατα ὁ Τύπος, ἐστὶν ὅτε δὲ καὶ νὰ ἀμνηστεύεται διότι εἶνε περισσότερα τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα προξενεῖ ἀπὸ τὰ κακά. Ὁ ἔλεγχος τῶν πραττόντων κοινά, ἔστω καὶ δριμὺς κατ' οὐδὲν βλάπτει, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν πολιτικῶν ἔπαθέ τι ἀπὸ τὸν ἔλεγχον. Καὶ αὐτὸς ὁ Περικλῆς κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλοπῇ χρυσοῦ δὲν ἔπαθε καὶ οἱ τίμιοι πολιτικοὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους οὐδὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν, διότι ὁ λαὸς ἔχει πολὺ ἀνεπτυγμένον τὸ πολιτικὸν αἰσθητήριον, ὥστε νὰ διακρίνῃ καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὰς κακίας.

Πολλὰ ἐγράφησαν περὶ φαυλοκρατίας, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφέβαλλεν ὁ λαὸς ὅτι οἱ πολιτικοί του εἰσελθόντες πλούσιοι καὶ ἐξελθόντες πένητες ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἦσαν τίμιοι.

Ν' ΑΝΑΒΛΗΘΗ

Συνεχίζων ἐπικρίνει τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἔθεσε ζήτημα πολιτικὸν καὶ συνιστᾷ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, διότι εἶναι πιθανὸν νὰ παύσῃ ὁ ἐπικρατῶν βρασμὸς ψυχικῆς ὁρμῆς, ἐφ' ὅσον εἶναι γεγονὸς ὅτι δὲν εὑρίσκεται ἐν πλήρει νηφαλιότητι ὁ κ. Πρωθυπουργός, νὰ ἀλλάξῃ γνώμην. Ἀσφαλῶς δὲ ἂν δὲν τὸ ἀποσύρῃ πάντως θὰ κάμῃ καὶ ἄλλας ἀβαρίας.

Ὁ κ. ΜΑΚΚΑΣ εὑρίσκει ἀπαραιτήτους τὰς διατάξεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τῶν πολιτῶν καὶ λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι θὰ ὑπάρξῃ δημόσιος λειτουργὸς ὁ ὁποῖος θὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας ὅταν θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του ὅτι θὰ τὸν κρίνῃ αὔριον ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία ὁσαδήποτε καὶ ἂν λέγουν παραμένει ὁ τελευταῖος κριτὴς τῶν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου. Καταλήγων ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν τῆς ἐπὶ πληρωμῇ δημοσιεύσεως τῶν πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὥρα 10 ½ μ.μ. διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 11 ½ μ. μ.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως ὡμίλησεν ὁ κ. Καρασεβδᾶς κηρυχθεὶς ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου. Ἦσαν ἐγγεγραμμένοι νὰ ὁμιλήσουν ἐπίσης οἱ κ.κ. Παπαθανάσης, Μαντᾶς κλπ. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπουσίαζαν, ὁ κ. Σοφούλης ἔλυσε τὴν συνεδρίασιν διὰ σήμερον 5ην μ.μ. μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ὁμιλήσουν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων.

* * *

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θ' ἀγορεύσουν κατὰ σειρὰν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου οἱ κ. κ. Τσαλδάρης, Παπαναστασίου καὶ Κονδύλης.

Ὁ κ. Καφαντάρης δὰ προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν, καὶ θὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν εἰς β' ἀνάγνωσιν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς συνομιλίαν του μὲ τοὺς δημοσιογράφους μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς τὴν νύκτα ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἔχει καμμίαν ἀντίρρησιν ν' ἀγορεύσουν τόσον ὁ κ. Καφαντάρης, ὅσον καὶ ὁ οἰκουρῶν ἀκόμη κ. Ζαβιτσιάνος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι εἶνε λίαν ἐνδεχόμενον καὶ αὐτὸς νὰ μὴ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς β' ἀνάγνωσιν τοιαύτην, ὁπότε καὶ θὰ ἔχῃ διαμορφωθῇ τελείως τὸ νομοσχέδιον.

* * *

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἴτησις τοῦ κ. Παγκάλου περὶ συγχωνεύσεως τῶν ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐπ.βληθεισῶν εἰς αὐτὸν ποινῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΝ ΚΟΝΙΤΣῌ (ΗΠΕΙΡΟΥ)

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ εἰσαχθῶσιν εἴκοσι μαθηταί. Αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν μαθητῶν γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου.

Αἱ αἰτήσεις δέον να συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν κάτωθι πιστοποιητικῶν:

1) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἐμφαῖνον τὴν ἡλικίαν τοῦ αἰτοῦντος, ἥτις δέον νὰ εἶνε 14-16 ἐτῶν.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος ὅτι ὁ αἰτῶν εἶνε τέκνον γεωργοῦ ἢ κτηνοτρόφου ἢ ἀσχολουμένου μὲ τὴν γεωργίαν ἢ τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας.

3) Ἐνδεικτικὸν ὅτι συνεπλήρωσε τοὐλάχιστον τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν.

4) Ἔνορκον βεβαίωσιν ἰατροῦ ἐμφαίνουσαν ὅτι εἶνε ὑγιὴς καὶ ἐνεβολιάσθη μὲ δαμαλίδα.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνος τοῦ μαθητοῦ.

Οἱ εἰσαγόμενοι πληρώνουσι κατ' ἔτος τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς διὰ τροφεῖα δίδακτρα, ἐνδυμασίαν κλπ. πληρωτέας εἰς δύο δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας.

Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸν αἰτοῦντα.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σχολείου)

Κρετὸν Τουὰλ ντεζουΐ
«ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Καταρτισθὲν ὁριστικῶς θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ νόμος περὶ χαρτοσήμου. Αἱ κυριώτεραι τῶν τροποποιήσεων τούτων εἶνε αἱ ἑξῆς:

1) Μείωσις τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12, ἥτις ἰσοδυναμεῖ μὲ γενικὴν μείωσιν τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους ὅλων τῶν ἀστικῶν σχέσεων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταύτας ἐξοφλήσεων.

2) Μείωσις τοῦ τέλους τῶν ἐξοφλήσεων τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

3) Καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς ὅτι ὅταν τὸ πάγιον τέλος χαρτοσήμου τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων εἶνε ἀνώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος ἀναλογικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποδείξεως, εἰσπράττεται ἀντὶ τοῦ παγίου τὸ ἀναλογικὸν τέλος.

4) Ἡ προνομιακή, οὕτως εἰπεῖν, ὑπαγωγὴ τῶν συμβάσεων ἐνεγγύου πιστώσεως ἢ προκαταβολῆς ἐπὶ φορτωτικῶν τῶν ἀφορωσῶν σιτηρά, καπνὰ ἢ σταφίδας εἰς τὸ ἐλαφρότερον τέλος τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

5) Ὁ σημαντικὸς περιορισμὸς τοῦ τέλους τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, ὅπερ ἐνῷ εἶχεν ἀνώτατον ὅριον τὰς δραχμὰς χιλίας ἤδη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς 100, καὶ ἡ ὁλοσχερὴς κατάργησις τοῦ τέλους τούτου ἐπὶ τῶν πληρωμῶν εἰς δημοτικά, κοινοτικὰ καὶ ἄλλα εἰδικὰ ταμεῖα.

6) Ἡ καθιέρωσις τῆς ἐλαφροτέρας κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν συντάξεων τῶν ταμείων συντάξεως καὶ προνοίας ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ κατάργησις τοῦ τέλους διὰ τοιαύτας συντάξεις κάτω τῶν δραχμῶν 200.

7) Ἡ μείωσις τοῦ τέλους τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων περὶ τῆς προελεύσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

8) Ἡ μία ἐκ τῶν πλέον σοβαρῶν μειώσεων, ἡ μείωσις τοῦ τέλους τοῦ τιμολογίου τοῦ ἐκδιδομένου παρ' ἐμπόρου δι' ἔμπορον, ὅπερ ἐνῷ μέχρι τοῦδε ἦτο ἀναλογικὸν ἐμπορικόν, ἤδη καθορίζεται πάγιον ἀπὸ λεπτῶν 50 μέχρι δραχμῶν 10.

9) Ἡ καθιέρωσις παγίου τέλους δραχ. 1 ἀντὶ τοῦ ἀναλογικοῦ διὰ τὰς ἐκδιδομένας ἀποδείξεις ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοτικῶν ἢ λιμενικῶν φόρων.

10) Ἡ καθιέρωσις τῆς ἀπαλλαγῆς παντὸς τέλους τῶν αἰτήσεων τῶν θυμάτων πολέμου καὶ τῶν κατ' αἴτησιν αὐτῶν ἐκδιδομένων πιστοποιητικῶν καὶ τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς βοηθημάτων εἰς ἀπόρους ἢ παθόντας ἐκ θεομηνιῶν.

11) Ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ τέλος τοῦ ἀντιγράφου τῶν ἐγγράφων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε ἀνώτερον τοῦ τέλους εἰς ὃ ὑποβάλλεται τὸ πρωτότυπον.

ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

12) Ἡ πλέον οὐσιώδης τροποποίησις τοῦ σχεδίου εἶνε ἡ ἐπερχομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 19.

Δι' αὐτοῦ ἐπιτρέπεται, πλὴν ἐξαιρέσεων τινων ῥητῶς ἐν τῷ σχεδίῳ ἀναφερομένων, ὅπως αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς ταύτας ἐξοφλήσεις, αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τοῦ ἄρθρου 14, μὴ ὑποβάλλωνται ὑποχρεωτικῶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου, ἀλλὰ μόνον, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔγγραφον εἰς τὰ δικαστήρια ἢ τὰς ἄλλας τοῦ κράτους ἀρχάς. Δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα ἔγγραφα δι' ὧν παραδείγματος χάριν συμφωνοῦνται ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἐμπορευμάτων δὲν εἶν πλέον ὑποχρεωτικὸν νὰ χαρτοσημαίνωνται ἐξ ἀρχῆς ἅμα τῇ καταρτίσει των· τὸ ἄρθρον 19 ἐπιτρέπει, ὅπως αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιστολαὶ ἢ τὰ ἄλλα τοιαῦτα ἔγγραφα (πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου τούτου) χαρτοσημανθοῦν τότε μόνον, ὅταν ἐξ οἱουδήποτε λόγου πρόκειται νὰ προσαχθοῦν εἰς τὰ δικαστήρια ἢ ἄλλας τοῦ κράτους ἀρχάς.

13) Ἑτέρα ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς εἶνε ἡ τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 20 ἡ ἀφορῶσα τὰ ἐμπορικὰ βιβλία. Ὅ τε παλαιὸς καὶ ὁ νέος νόμος δὲν περιωρίζοντο νὰ ἐπιβάλουν ποινὰς διὰ τὴν χαρτοσήμανσιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, ἀλλ' ἐπέβαλλον ποινὰς καὶ διὰ τὴν μὴ τήρησιν τοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἀπογραφῶν. Φρονοῦμεν ὅτι τὰ πλεονεκτήματα ἐκ τῆς τηρήσεως ἐμπορικῶν βιβλίων κατὰ νόμιμον τύπον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας, εἶνε τόσον σοβαρὰ δι' ἕνα ἔμπορον, ὥστε θὰ ἔπρεπεν ἡ χρησιμότης τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων τούτων οἴκοθεν νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων καὶ οὐχὶ δι' αὐστηρῶν ποινῶν νὰ ἐπιβάλλεται ἡ τήρησις αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρον 20 τοῦ σχεδίου ἐπιβάλλει ἐφεξῆς ποινὴν διὰ τὴν μὴ χαρτοσήμανσιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, οὕτως ὥστε διὰ τὴν μὴ τήρησιν ἀπομένει ὡς συνέπεια ἡ στέρησις τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον καὶ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν πλεονεκτημάτων ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τούτων.

14) Ἰδιάζουσαν σημασίαν ἔχει καὶ ἡ διὰ ῥητῆς διατάξεως καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς καθ' ἣν ἰδιωτικὰ συμφωνητικά, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἅμα τῇ ἐκδόσει των προσάγονται καὶ χαρτοσημαίνονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου διὰ πράξεως αὐτοῦ καταχωριζομένης εἰς τὸ βιβλίον χαρτοσημασμένων ἐγγράφων ἀποκτοῦν βεβαίαν χρονολογίαν.

15) Διὰ τοῦ ἄρθρου 24 εἰδικὴ μείωσις προβλέπεται, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, διὰ τὰς ἀποδείξεις ἐνοικίων, δι' ἀκίνητα ὧν αἱ μισθώσεις συνήφθησαν πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1930, ἢ ὧν αἱ μισθώσεις παρετάθησαν διὰ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεων καὶ μέχρις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

ΑΙΜΑΤΗΡΑ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΜΑΝΙΑΤΩΝ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ συνεπλάκησαν χθὲς αἱ οἰκογένειαι Κ. Ἀντωνάρου καὶ Π. Ἀλογάκου, ἐκ Λακωνίας ἀμφότεραι, ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας:

Πρό τινων ἡμερῶν, ἡ Βασιλικὴ χήρα Γηλεγκλάκου, περιῆλθεν εἰς ῥῆξιν μὲ τὴν οἰκογένειαν Ν. Μιχαλολιάκου δι' ἀσήμαντον ἀφορμήν, καθ' ἣν ἐτραυματίσθη ἡ σύζυγος τοῦ Μιχαλολιάκου, ὀνόματι Πασχαλιά.

Χθὲς ὁ ἀδελφὸς τῆς Πασχαλιᾶς, Κ. Ἀντώναρος, μεταβὰς εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ Κουκάκου, ἐκάλεσε τὸν Π. Ἀλογᾶκον, ἀδελφὸν τῆς Γηλεγκλάκου πρὸς ὃν καὶ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι λόγῳ τραυματισμοῦ τῆς ἀδελφῆς του, ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Μιχαλολιάκου, εἶχε δημιουργηθῇ ἔχθρα μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἡ διαφορά των ἐπὶ τόπου. Ὁ Ἀλογᾶκος ἀπαντῶν, ἐδήλωσεν, ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρόκλησιν. Ταυτοχρόνως, ὁ Ἀντώναρος ἐξαγαγὼν περίστροφον ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς ἐναντίον τοῦ Ἀλογάκου, συστήσας εἰς αὐτὸν νὰ προφυλαχθῇ.

Εἰς τὸ ἄκουσμα τῶν πυροβολισμῶν προσέτρεξαν αἱ οἰκογένειαι ἀμφοτέρων καὶ οὕτω ἡ συμπλοκὴ ἐγενικεύθη, ριφθέντων ἀρκετῶν πυροβολισμῶν.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα σπεύσαντα ἐπὶ τόπου, συνέλαβον μόνον τὴν Β. Γηλεγκλάκου καὶ τὸν Π. Ἀλογᾶκον.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΙΝΗΝ

Ἐσυνεχίσθη καὶ χθὲς εἰς πρωϊνὴν καὶ ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν ἡ δίκη διὰ τὴν νοθείαν τῆς κινίνης, ἐξετασθέντων διαφόρων μαρτύρων ὑπερασπίσεως τῶν κατηγορουμένων. Μεταξὺ αὐτῶν ἐξητάσθη καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κ. Κοπανάρης ὅστις ὑπερηπύνθη τῆς ἐντιμότητος τῶν Γαλοπούλου, Δασκαλάκη καὶ Χριστοπούλου, διὰ τοὺς ὁποίους ὡς εἶπεν, ἔχει λόγους νὰ εἶνε ἀπολύτως πεπεισμένος, ὅτι εἶνε ἀνώτεροι πάσης ὑπονοίας.

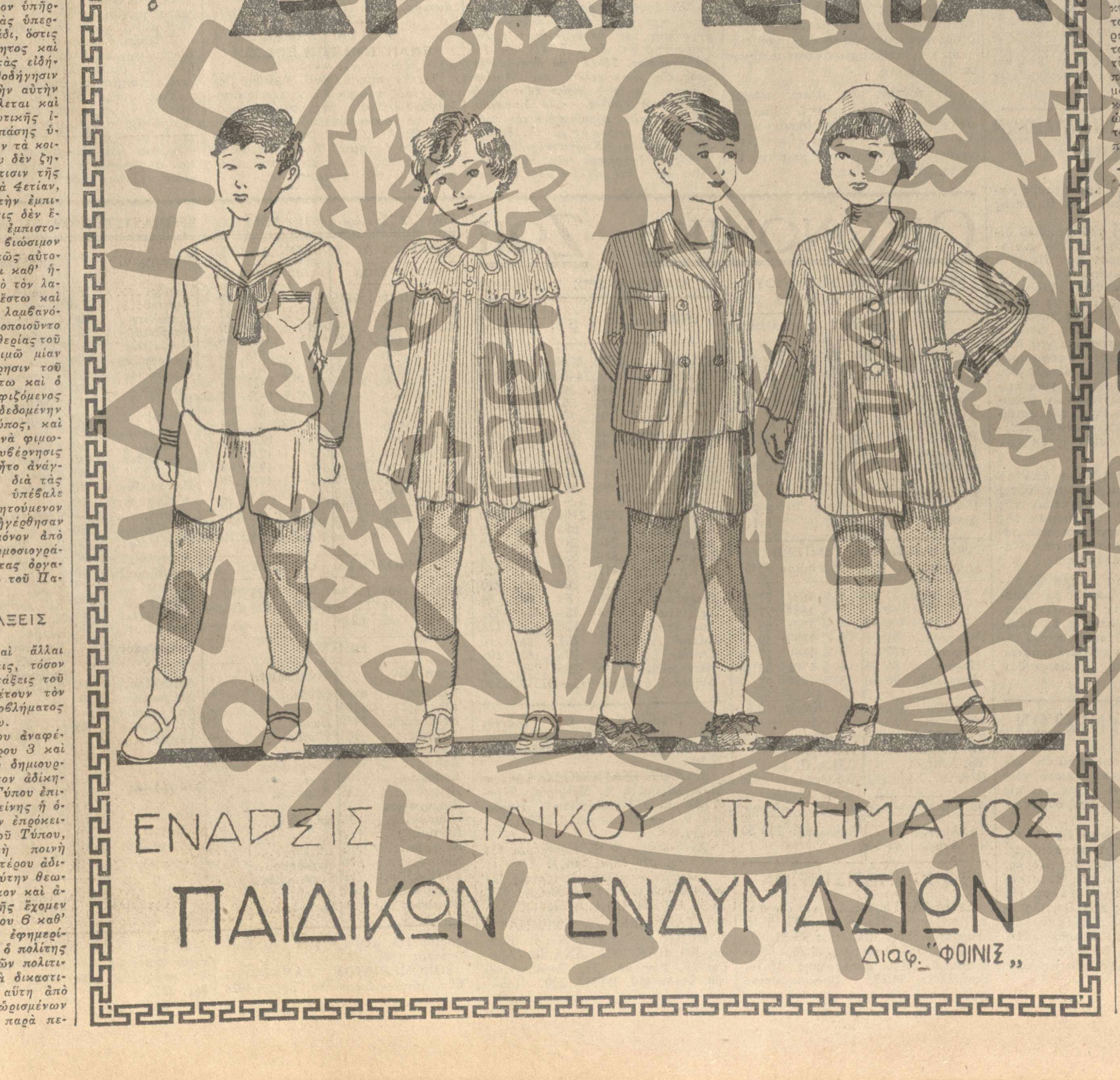

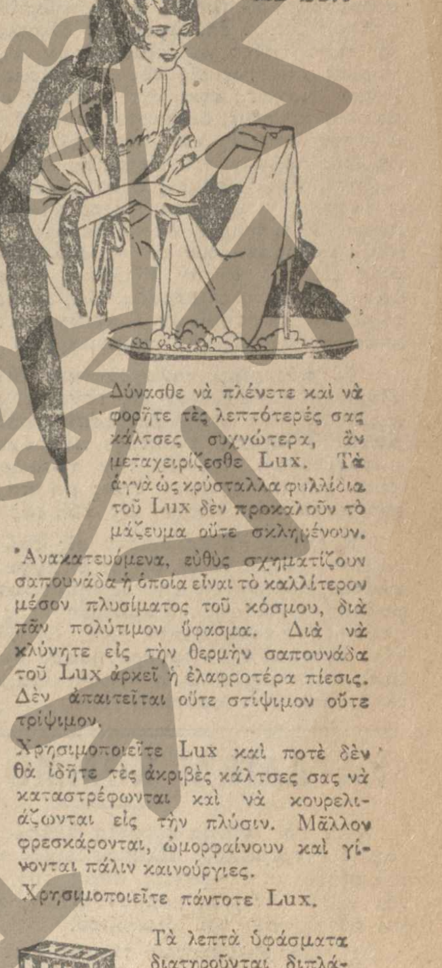

ΑΙ ΑΚΡΙΒΑΙ ΜΕΤΑΞΩΤΑΙ ΚΑΛΤΣΑΙ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙ ΜΑΚΡΟΤΕΡΟΝ ΟΤΑΝ ΠΛΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ LUX

Δύνασθε νὰ πλένετε καὶ νὰ φορῆτε τὲς λεπτότερές σας κάλτσες συχνότερα, ἂν μεταχειρίζεσθε Lux. Τὰ ἁγνὰ ὡς κρύσταλλα φυλλίδια τοῦ Lux δὲν προκαλοῦν τὸ μάζευμα οὔτε σκληραίνουν.

Ἀνακατευόμενα, εὐθὺς σχηματίζουν σαπουνάδα ἡ ὁποία εἶναι τὸ καλλίτερον μέσον πλυσίματος τοῦ κόσμου, διὰ πᾶν πολύτιμον ὕφασμα. Διὰ νὰ χλύνητε εἰς τὴν θερμὴν σαπουνάδα τοῦ Lux ἀρκεῖ ἡ ἐλαφροτέρα πίεσις. Δὲν ἀπαιτεῖται οὔτε στίψιμον οὔτε τρίψιμον.

Χρησιμοποιεῖτε Lux καὶ ποτὲ δὲν θὰ ἰδῆτε τὲς ἀκριβές κάλτσες σας νὰ καταστρέφωνται καὶ νὰ κουρελιάζωνται εἰς τὴν πλύσιν. Μᾶλλον φρεσκάρονται, ὡμορφαίνουν καὶ γίνονται πάλιν καινούργιες.

Χρησιμοποιεῖτε πάντοτε Lux.

Τὰ λεπτὰ ὑφάσματα διατηροῦνται διπλάσιον χρόνον.

LUX

Τιμὴ ἑκάστου πακ. μέσου μεγέθους Δρχ. 1
Τιμὴ ἑκάστου μικροῦ πακέτου ... Δρχ.
Ἀδελφοὶ Λέβερ Λίμιτεδ, Πόρτ Σανλάϊτ, Ἀγγλία

M-LX 249-0261 GK

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΕΤΥΧΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ
Η ΣΗΜΕΙΩΘΕΙΣΑ ΑΠΟΧΗ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ ὁριστικὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν ἔχουν εἰσέτι συγκεντρωθῆ. Κατὰ μεγίστην ὅμως προσέγγισιν, ὑπολογίζονται εἰς 52 ο)ο αἱ ψῆφοι τὰς ὁποίας συνεκέντρωσεν ἡ κυβέρνησις, 18 ο)ο αἱ ψῆφοι τῶν Ἀγροτικῶν, 6 ο)ο αἱ ψῆφοι τοῦ κ. Γεωργίου Βρατιάνο (ἀποσχισθέντος ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων), 5 ο)ο αἱ ψῆφοι τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκο, 4 ο)ο αἱ ψῆφοι τοῦ «Οὐγγρικοῦ κόμματος», 3 ο)ο τῶν σοσιαλιστῶν. Τὰ ὑπόλοιπα μοιράζονται μεταξὺ τῶν ἄλλων μικρῶν ὁμάδων.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς «Ἀντεβέρουλ» μετέσχον εἰς τὰς ἐκλογὰς 2.100.000 ψηφοφόροι, ἤτοι μόνον 30 ο)ο τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως σχολιάζουν τὴν ἀποχὴν ταύτην οὐχὶ ὡς ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος ἀπὸ μέρους τῶν ἐκλογέων ἀλλ' ὡς ἐκδήλωσιν δυσπιστίας πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων τὰς ὁποίας συνεκέντρωσαν οἱ Ἀγροτικοὶ θεωρεῖται ὡς καλὴ σχετικῶς ἐπιτυχία των. Ἡ κυβέρνησις θὰ καταλάβῃ πλέον τῶν 75 ο)ο τῶν ἑδρῶν εἰς τὴν νέαν Βουλήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἡ ρουμανικὴ πρεσβεία ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν Ρουμανίᾳ ἐνηργήθησαν πολὺ ἡσύχως. Ἐπὶ τῶν ἐκλεγέντων 387 βουλευτῶν, οἱ 300 ἀνήκουν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὰ συμπράττοντα μετ' αὐτῆς κόμματα.

Κατὰ τὰ διαβιβασθέντα σήμερον τὴν πρωΐαν τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου, ἐκ τῶν μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης γνωσθέντων ἀποτελεσμάτων, ἡ κυβέρνησις συνεκέντρωσε τὰ 65 ο)ο τῶν ψήφων, ἰδίως εἰς τὴν παλαιὰν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βεσσαραβίαν.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 2. (Ἀσύρμ.).— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεχίζει τὴν συγκέντρωσιν τῶν τηλεγραφικῶς καταφθανόντων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀποτελεσμάτων ὅπως δυνηθῇ νὰ καθορίσῃ τὰς ἐπιτυχίας ἑκάστου κόμματος καὶ προβῇ εἰς τὴν κατανομὴν τῶν ἑδρῶν τῶν ἀναλογουσῶν εἰς ἕκαστον κόμμα. Ἡ Κυβέρνησις, συγκεντροῦσα τὰ 60 % τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, θὰ ἔχῃ 300 ἕδρας εἰς τὴν νέαν Βουλήν, οἱ ἐθνικοαγροτικοὶ μὲ 16 % τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων θὰ ἔχουν 21 ἕδρας, ἡ ὁμὰς ὑπὸ τὸν κ. Γεώργιον Βρατιάνο μὲ 7 % καὶ ἡ τοῦ στρατηγοῦ Ἀβερέσκου μὲ 5—6 % τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ἐξασφαλίζουν 9 ἡ πρώτη καὶ 7 ἡ δευτέρα. Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Λούπου ὁμάς, ἡ ἀντισημιτική, ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ ἡ κατὰ τῆς τοκογλυφίας, ἡ ὑπὸ τὸν κ. Στέρε ὁμὰς συνεργαζόμεναι συνεκέντρωσαν μόλις τὰ 2 % τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ὡς καὶ ἄλλα τινὰ μετ' αὐτῶν συνυπολογιζόμενα μικροκομματίδια. Οἱ κομμουνισταὶ δὲν θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν εἰς τὴν νέαν Βουλήν. Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων καὶ τὸ γερμανικὸν κόμμα συνέπραξαν μετὰ τῶν κυβερνητικῶν.

Ὁ Τύπος γράφει ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διαθέτουσα ἤδη ἰσχυρὰν καὶ ὁμοιογενῆ πλειονοψηφίαν, θὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πρόγραμμά της.

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ εἰς Ἄγκυραν ἀνταποκριτοῦ της κ. Μὶλλ μετὰ τοῦ Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη, ὅστις ἐξεφράσθη εὐνοϊκώτατα διὰ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐπέμεινεν εἰς τὴν βεβαίωσιν περὶ ἀπολύτου ἀνεξαρτησίας τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς ἔναντι τῆς Ρωσσίας.

Ὁ Ρουσδῆ βέης, ὅταν τοῦ ἀνεφέρθη ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ὁ ἑλληνικὸς Τύπος ἀπέδωσεν εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Τουρκίαν, κατὰ τὴν τελευταίαν διάσκεψιν τῆς Γενεύης, ἀνεγνώρισεν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ τὴν ὠφελιμότητα τῆς ζητηθείσης καὶ παρασχεθείσης βοηθείας. «Ἡ Ἑλλὰς ἐξειδικεύθη πράγματι, εἶπε, καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας εἰς ἔργα οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως καὶ ἐπομένως ἡ Τουρκία ὑπολογίζει ἐπὶ τῶν νέων δεσμῶν, τῶν δημιουργηθέντων μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, ὥστε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἑλληνικῆς πείρας εἰς τὰ λεπτὰ ταῦτα ζητήματα, εἰδικώτερον δὲ σχετικῶς μὲ τὰς ζητηθησομένας πιστώσεις διὰ τὴν γεωργίαν».

Ὁ ἀνταποκριτὴς καταλήγει εὐχόμενος ὅπως ἡ Τουρκία ἀκολουθήσῃ τὴν ἰδίαν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς ἄλλα Κράτη.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης συνωμίλησε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, ἰδίως δὲ διὰ τὰ ἀποδοτέα ἐνταῦθα ἑλληνικὰ ἀκίνητα. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἀμφισβητοῦν τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ὡρισμένων κτηματιῶν.

Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΑΚΤΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗ

Πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἀπεστάλη ἀπὸ μέρους καταστηματαρχῶν τῆς ἀκτῆς Τζελέπη τοῦ Πειραιῶς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Κατάπληκτοι ἀπὸ ἀνακοινώσεις τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ο.Λ.Π. κ. Γρηγοράκη διὰ τὴν καταστροφήν, ποὺ ἐπέφερεν εἰς ὁλόκληρον τὸν Πειραιᾶ ἡ ἀμελέτητος μεθόρμισις τῶν ἀτμοπλοίων ἐκ τοῦ κυρίου λιμένος εἰς τὸν λιμενίσκον τῶν Ἀλῶν, ὁπόθεν διοχετεύεται κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας ἡ ἐπιβατικὴ κίνησις, διαμαρτυρόμεθα ἐκ μέρους χιλιάδων ἐπαγγελματιῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ὁ πρῶτος πολίτης τοῦ Πειραιῶς ἐνδιαφερθῆτε καὶ διατάξητε, ὅπως, μέχρις ὅτου τοὐλάχιστον ἀποφασισθῇ ἡ ἔναρξις τῶν ἔργων εἰς τὸ χῶρον ἀπὸ Ὡρολογίου μέχρι Τζελέπη, ἡ ὁποία βεβαίως θὰ γίνῃ τμηματικῶς, ἀγκυροβολοῦν τὰ ἀτμόπλοια ὡρισμένων γραμμῶν εἰς τὴν ἀκτὴν Τζελέπη, γινομένης τῆς ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως τῶν ἐπιβατῶν διὰ κουβερτωμένων φορτηγίδων (σατιῶν) ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὴν προκυμαίαν.»

Τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα διεβιβάσθη ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον εἰς τὸν κ. Γρηγοράκην, ὅστις καλέσας παρ' αὐτῷ ἐπιτροπὴν ἐπαγγελματιῶν τῆς ἀκτῆς Τζελέπη, ἀνέπτυξε πῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῆς μεθορμίσεως, ἐτόνισε τὴν προσωρινότητα τοῦ μέτρου καὶ συνέστησεν ὅπως μὴ παρασύρωνται οἱ ἐκεῖ καταστηματάρχαι εἰς ἀδίκους ἐπικρίσεις.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέδειξεν εἰς ταῦτα πλήρη ἀδιαλλαξίαν, ἐδήλωσε δὲ ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι θὰ προσέλθουν αὔριον εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς «Παμπειραϊκῆς Ἑνώσεως», διαρκούσης τῆς ὁποίας θὰ κλείσουν τὰ καταστήματά των. Οἱ αὐτοὶ ἐπαγγελματίαι ἐζήτησαν νὰ συγκροτήσουν καὶ συλλαλητήριον διαμαρτυρίας, ἀλλ' ἡ «Παμπειραϊκὴ Ἕνωσις» δὲν υἱοθέτησε τὴν πρότασίν των.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Χθὲς τὴν νύκτα ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου κατὰ τῶν συλληφθέντων προχθὲς παρὰ τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς κομμουνιστῶν, κατηγορουμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἰδιωνύμου.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης κατεδικάσθησαν εἰς 7 μηνῶν φυλάκισιν οἱ Μωραΐτης, Ἀναστασιάδης, Σπαλαῖος, Οἰκονόμου, Πανίδης, Μανιός, Κορές, Νιούδης, Κανελλόπουλος, Ἀθανασίου καὶ Κατσιλόπουλος. Εἰς 6 μηνῶν φυλάκισιν ὁ Φωτόπουλος, εἰς 5 μηνῶν φυλάκισιν οἱ Ἀδαμαντίδης καὶ Βασιλειάδης καὶ εἰς 4 μηνῶν φυλάκισιν οἱ Σπυρόπουλος, Ἀμβραΐδης, Τσιγκώνης, Γρηγορᾶτος, Σύμπας, Μιχαλόπουλος, Καραγιώργης, Κλάδος, Νικολόπουλος, Βλάχος, Τριπολίτης, Σουγκλῆς καὶ Λουσθ-της, τῶν λοιπῶν ἀθωωθέντων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΘΡΑΚΗΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου. Ὁ κ. Παπαδάτος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ἐπανέλαβε δὲ καὶ πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι ὁ ἀντίκτυπος τῆς μεγάλης κρίσεως τῶν καπνῶν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην εἶνε βαθύτατος. Ὑπάρχουν περιφέρειαι, προσέθεσεν εἰς τὰς ὁποίας αἱ πτωχότεραι τάξεις πεινοῦν πραγματικῶς. Καὶ εἰς μὲν τοὺς παραγωγοὺς ἡ ἐπικουρία τῆς Ἀγροτικῆς εἶνε ὁπωσδήποτε ἀνακουφιστική, διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως ν' ἀναπνεύσουν οἱ γεωργικοὶ πληθυσμοὶ παρίσταται ἀνάγκη λήψεως γενικωτέρων ὑπὲρ αὐτῶν μέτρων, ἐν οἷς ἡ παροχὴ μεσοπροθέσμων ἢ μακροπροθέσμων δανείων πρὸς αὐτούς.

Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως δυστυχία, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ παρατηρεῖται εἰς τὰ ἐργατικὰ κέντρα, ὅπου χιλιάδες ἐργατῶν στεροῦνται ἐργασίας. Πρόκειται κυρίως περὶ τῶν καπνεργατῶν, τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁποίων, ἀποκαθισταμένων τῶν ἐθελουσίως ἐξερχομένων, εἴτε γεωργικῶς, εἴτε ἐπαγγελματικῶς τῇ ἀρωγῇ τοῦ Κράτους, πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἓν ἐκ τῶν πρώτων μελημάτων τοῦ καπνικοῦ ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὸν κ. ὑφυπουργὸν παρὰ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν διέρχονται οἱ πληθυσμοὶ ἀντιμετωπίζουν μετὰ ψυχραιμίας τὴν κατάστασιν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου ἐγένετο χθὲς ἡ κλήρωσις τοῦ Μικροῦ Λαχείου. Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἑξῆς ποσά:

38401	400.000
25358	50.000
35497	30.000
37975	20.000
47063	10.000

Ἀνὰ 5.000 δραχμὰς κερδίζουν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

23548 49480 14995 2530 4699.

Ἀνὰ 4.000 δραχμὰς κερδίζουν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

12764 5263 19827 6268 29998.

Ἀνὰ 2.000 δραχμὰς κερδίζουν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

26864 32962 24314 4020 48414.

Ἀνὰ 1.000 δραχμὰς κερδίζουν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

31206 12756 23640 29892
16073 41545 45596 31298
20386 3576.

Ἀνὰ 500 δραχμὰς κερδίζουν οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

36531 42086 40224 42805
18199 20786 13530 10466
26055 22730 39567 42944
29339 29087 44470 37186
7671 2086 23721 19894
45188 43360 48126 33497
48479 32300 45271 6646
15416 22215 31814 250
16257 45825 13909 10685
10923 6477 34995 40175
32859 17687 21290 11208
13863 32768 40266 950
42847 33534.

Ἐπίσης ἀνὰ 100 δραχμὰς κερδίζουν πάντες οἱ ἀριθμοὶ οἱ λήγοντες εἰς 1.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ
Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ;

Ἀνακοινοῦται ἁρμοδίως ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν τίθεται ζήτημα ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐν Παρισίοις διαμένοντος ἐπ' ἀδείᾳ ἀρχηγοῦ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἀντιστρατήγου κ. Μαζαράκη.

Ἐν τούτοις κατ' ἄλλας πληροφορίας ὁ κ. Μαζαράκης, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ ἕνεκεν λόγων ὑγείας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΘΕΣΗ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ

Μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διεξήχθη συνεννόησις ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ζητήσουν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας, διότι παρὰ τὰς γενομένας μέχρι τοῦδε συστάσεις ἀπὸ μέρους των, ἐξακολουθεῖ ἡ ἡμερησία διάταξις νὰ εἶνε βεβαρημένη μὲ φόρτον νομοσχεδίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία σοβαρὰ συζήτησις καὶ κανεὶς πραγματικὸς ἔλεγχος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξακολουθήσῃ συνεδριάζουσα ἡ Βουλή.

Ἡ περίπτωσις τῆς ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τῶν οὐσιαστικωτέρων ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίων εἶναι λίαν πιθανή.

Πάντως ὅπως καὶ χθὲς ἐγράψαμεν τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ζητήσουν ἀπὸ συμφώνου τὴν παραπομπὴν εἰς ἐξεταστικὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ὅλης ὑποθέσεως τῆς ὁδοποιΐας.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς καὶ πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως θὰ καταθέσῃ τὰ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐζήτησεν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Καραπαναγιώτη ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως τῆς ὁδοποιΐας. Προσέθεσεν ὅτι ἐὰν κατετίθετο αὔριον σχετικὴ ἐπερώτησις ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ διεξαχθῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις μεθαύριον.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐν συνεννοήσει τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως θὰ ὁρισθῇ ἡμέρα συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως Καραπαναγιώτη ἐν συναφείᾳ μὲ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας ἡ προσεχὴς Δευτέρα.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἔχουν ἐν τῷ μεταξὺ ληφθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ὄχι μόνον περὶ τῆς τύχης τῆς συμβάσεως ὁδοποιΐας ἀλλὰ καὶ τῆς περαιτέρω συνεχίσεως τῶν ἔργων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ αὔριον εἰδικὴ ὑπουργικὴ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου. Προκαταρκτικῶς συνειργάσθησαν χθὲς οἱ ὑπουργοὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν κ.κ. Δίγκας καὶ Δεληγιάννης, μετέχοντος καὶ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Κράτους κ. Μαλεβίτη.

Αἱ περὶ τῶν κρατουσῶν ἐν προκειμένῳ ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίαι εἶναι ἀντιφατικαί. Ὑφ' ὡρισμένων κυβερνητικῶν κύκλων δὲν ἀπεκλείετο ἡ περίπτωσις τῆς ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἀναδόχου ἑταιρείας ριζικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συμβάσεως. Κατ' ἄλλας πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις θὰ προχωρήσῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως καλοῦσα τὸν ἀνάδοχον νὰ χρηματοδοτήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, καθ' ἣν ἔχει ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρέωσιν, προβλέπουσα ὅτι θὰ εὑρεθῇ οὗτος εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του.

ΑΛΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Καὶ ταῦτα μὲν ἀφοροῦσι τὰς ἐπισήμους τρόπον τινὰ σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει ἤδη ἀποφασίσει, λύων, διαλύων ἢ καταγγέλλων τὴν σύμβασιν, ν' ἀναθέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸν Οἶκον Μακρῆ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδικῶν ἔργων, διότι, κατὰ τὴν ἐντύπωσίν του, ἡ Ἑταιρεία Μακρῆ ἔχει ἀρτίαν ὀργάνωσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ἐλέγετο μάλιστα ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔχει ἤδη προέλθει ἐμμέσως εἰς κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰς τὸ μέλλον τὰ ἔργα διὰ τοῦ οἴκου Μακρῆ. Ταῦτα δὲν πρόκειται νὰ χρηματοδοτηθῶσι διὰ δανείου καλυπτομένου ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τοῦ ἀναδόχου, ἀλλὰ ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ταμείου ὁδοποιΐας, τὸ ὁποῖον θὰ προικισθῇ μὲ νέον φόρον, ὄχι μόνον διοδίων, ἀλλὰ καὶ ἐτήσιον τοιοῦτον ἐπὶ παντὸς τροχοφόρου.

Ὑπάρχει ἐπίσης ἡ πληροφορία ὅτι διὰ τῆς νέας συμφωνίας θὰ κατορθωθῇ ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ σημερινοῦ χιλιομετρικοῦ κόστους τῶν ὁδῶν, διὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ποσοστῶν τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ τοῦ κέρδους τοῦ ἀναδόχου. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον μελετᾶται καὶ ὁ καταλληλότερος τρόπος τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ἐξεδόθη χθὲς ὑπὸ τοῦ Β' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ἀπόφασίς του διὰ τοὺς δικαστὰς τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου, τῶν ὁποίων ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπειδὴ ἀπήλλαξαν τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος» κ. Στρατὴν Μυριβίλην, μηνυθέντα ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Βυρ. Καραπαναγιώτη ἐπὶ δυσφημίσει.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως του ταύτης ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν δέχεται τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, οὔτε τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως του κ. Κ. Γεωργιάδου, καὶ ἀπαλλάσσει πάσης κατηγορίας τὸν πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου κ. Κωνσταντῖνον Τρικκαῖον καὶ τοὺς ἐφέτας κ.κ. Σπῦρον Μαῦρον, Χρῆστον Σταυρόπουλον, Ζαχαρίαν Ζαχαρίου καὶ Δημήτριον Εὐθυμιόπουλον καὶ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀφορμὴ νὰ τιμωρηθοῦν οὗτοι πειθαρχικῶς. Μόνον δὲ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ ἰδίου Ἐφετείου κ. Φίλιππον Τσαπραλῆν ἐπιβάλλει τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως διὰ τὴν μὴ ὀρθὴν εἰς γενικότητά της γνώμην του ὅτι «ἐπιβάλλεται ὁ ἔλεγχος εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὸ ἰμπέριουμ, διότι οὗτοι παρασύρονται εἰς ὑπερβασίας τὰς ὁποίας ἐμποδίζει μόνον ὁ ἔλεγχος διὰ τοῦ Τύπου.»

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶνε ἐκτενεστάτη καὶ δικαιολογημένη διὰ λεπτομερῶν συλλογισμῶν, περιλαμβανομένων εἰς 20 δακτυλογραφημένας σελίδας.

Τὸ Β' Τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασιν, συνίστατο ἐκ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ἀντ. Ζιλήμονος καὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν κ.κ. Δ. Παπαχατζῆ, Γ. Σταυροπούλου, Ε. Παντοπώλου, Κ. Γ. Παπαδοπούλου, Α. Σκούμπη καὶ Ζ. Λιβανοῦ, παρευρίσκετο δὲ καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κ. Γεωργιάδης, ὡς καὶ ὁ δικ. γραμματεὺς κ. Ε. Πολίτης.

Ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποφάσεως ἀναφέρεται καὶ περιέχεται ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπ' ἀριθ. 5310 τῆς 12 Φεβρουαρίου 1931, τὸ ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζητήθη ἡ πειθαρχικὴ δίωξις τῶν δικαστῶν τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου διὰ τὴν ἀπόφασίν του, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν Μυριβίλη—Καραπαναγιώτη.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον λέγει ὅτι στέλλει μαζὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τὴν δικογραφίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη πρῶτον βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης, ἐπικυρωθὲν κατόπιν ὑπὸ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου. Τὸ βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐδέχθη ὅτι τὸ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος τῆς Μυτιλήνης εἶνε ἐξυβριστικὸν διὰ τὸν μηνυτήν, ἀλλ' ἀπήλλαξε τοὺς κατηγορουμένους, διότι δὲν ἐξάγεται ἡ δολία προαίρεσις τούτων. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤχθη ἡ ὑπόθεσις αὕτη δι' ἀνακοπῆς, ἐδέχθη ὡς ὀρθὰς τὰς σκέψεις τοῦ ἀνακοπτομένου βουλεύματος, πλειοδοτῶν δὲ προσθέτει ὅτι: «οὐ μόνον δὲν προκύπτει δόλος, ἀλλά, κατὰ τὴν ὑποκειμενικήν του γνώμην, ὁ διὰ τοῦ Τύπου ἔλεγχος πράξεων τῶν ἀρχῶν εἶνε ἐπιβεβλημένος, δεδομένου ὅτι τὸ ἰμπέριουμ ἀσυναισθήτως καὶ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον παρασύρει τὸν ὑπάλληλον τὸν διὰ τούτου περιβεβλημένον εἰς ὑπερβασίας, αἵτινες κωλύονται καὶ προλαβάνονται διὰ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Τύπου.»

Τὴν πρότασιν ταύτην τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου. Τὸ ὑπουργεῖον ὅμως διὰ τοῦ ἐγγράφου του ὑποστηρίζει ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἀπαλλάσσεται «αὐθαιρέτως» καὶ ζητεῖ νὰ ἀσκηθῇ ὁ πειθαρχικὸς ἔλεγχος κατὰ τῶν δικαστῶν. Προσθέτει δὲ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἐγγράφου του ὅτι εἰς τὸ δημοσιευθὲν ἄρθρον ἀνεγράφετο ὅτι ὁ μηνυτὴς πρώην ὑπουργὸς «κάμνει συμβάσεις ἐπιβλαβεῖς διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσπράττει προμηθείας» καὶ χαρακτηρίζει τοῦτο ὡς διάδοσιν γεγονότος δυναμένου νὰ βλάψῃ τὴν ὑπόληψιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ἀληθές. Ἐπιλέγει δὲ τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν εἶνε κατὰ μείζονα λόγον ἐσφαλμένη, διότι τὴν καθαρὰν δυσφήμησιν μεταβάλλει εἰς ἔλεγχον.

Αὐτὰ γράφει τὸ ὑπουργικὸν ἔγγραφον, κατόπιν τοῦ ὁποίου ὁ Ἄρειος Πάγος ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαν τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Ἐφετεῖον δικαστάς, ὅταν ἐξεδόθη τὸ βούλευμα.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΕΤΩΝ

Τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τοὺς κληθέντας εἰς ἀπολογίαν ἐφέτας περιλαμβάνουν ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῶν σκεπτικῶν τῶν βουλευμάτων καὶ ἀναπτύσσουν τὸ ζήτημα σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἐγγράφων τούτων, οἱ ἐφέται Αἰγαίου ὑπέβαλον τὰς ἀπολογίας των ἐγγράφως. Ταύτας δὲ εἰσήγαγεν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ Εἰσαγγελεύς του κ. Γεωργιάδης.

Διὰ τῆς ἐγγράφου προτάσεως του ὁ κ. Γεωργιάδης εὑρίσκει ὅτι ὑπάρχει ὄντως παράπτωμα καὶ προτείνει νὰ τιμωρηθοῦν πειθαρχικῶς οἱ κ.κ. Φ. Τσαπραλῆς καὶ Χρ. Σταυρόπουλος καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς πρόστιμον ἐκ δρ. 500, ὁ πρόεδρος κ. Κ. Τρικκαῖος μὲ πρόστιμον δρ. 50 διότι ἠμέλησε νὰ διαγράψῃ ἀπὸ τὸ βούλευμα τὰς δοξασίας περὶ Τύπου τῶν ἐφετῶν καὶ ν' ἀπαλλαγοῦν οἱ κ.κ. Ζ. Ζαχαρίου, Δ. Εὐθυμόπουλος καὶ Σ. Μαῦρος, ὡς μὴ λαβόντες γνῶσιν τῆς δικογραφίας.

ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν ὅλων τούτων, ἡ ἀπόφασις προχωρεῖ εἰς τὸ σκεπτικόν.

ΟΡΘΩΣ ΔΕΝ ΔΙΕΤΥΠΩΘΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Διὰ τούτου τονίζεται ὅτι ὀρθῶς ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης ἐπρότεινε νὰ μὴ διατυπωθῇ κατηγορία κατὰ τῶν κατηγορουμένων δημοσιογράφων ὡς ὑπαιτίων παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4133 διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐκ τῆς ὅλης ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου «ἡμέραι καὶ ἔργα» τῆς ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος» δὲν ἐνδείκνυται δολία πρόθεσις τῶν κατηγορουμένων ὅπως δυσφημήσωσι τὸν μηνυτὴν ὡς ἄτομον καὶ ὑπουργόν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 471 βουλεύματος, τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης ὀρθῶς ἐκτιμῆσαν τὸ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς τακτικῆς ἀνακρίσεως, εὗρε τοῦτο σύμφωνον πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ νόμιμον πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀπεφάνθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ στηριχθῇ κατηγορία ἐναντίον τῶν μηνυθέντων ἐπὶ διαδόσει διὰ τοῦ Τύπου ὡρισμένων γεγονότων δυναμένων νὰ βλάψουν τὴν ὑπόληψιν τοῦ μηνυτοῦ καὶ ὡς ἀτόμου καὶ ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἀκολούθως διὰ τοῦ σκεπτικοῦ γίνεται λόγος περὶ ἐνεργηθείσης ἀνακοπῆς τοῦ μηνυτοῦ κ. Καραπαναγιώτη ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Αἰγαίου καὶ εὑρίσκονται νόμιμοι καὶ ὀρθαὶ τόσον ἡ πρότασις τοῦ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Αἰγαίου ὅσον καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Αἰγαίου, καθότι οὔτε ἱκαναὶ καὶ ἐπαρκεῖς ἐνδείξεις ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων προέκυψαν, οὐδὲ δόλος αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ὥριζε καὶ τὸ πρωτόδικον βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν Μυτιλήνης. Ἄλλωστε τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν Αἰγαίου δὲν ἀποκλείει ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ὑπαιτίων παραβάσεως τοῦ νόμου περὶ ἐξυβρίσεως.

ΚΑΛΩΣ ΕΛΗΦΘΗ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περαιτέρω τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τονίζει ὅτι υἱοθετεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Αἰγαίου, ὡς καλῶς εἰλημμένην, δεδομένου ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 4133 προβλεπόμενον ἀδίκημα προϋποθέτει δολίαν προαίρεσιν, ἡ ὁποία δὲν συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἰσχυριζόμενος ἢ διαδίδων διὰ τοῦ Τύπου εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσώπου, ἀλλὰ εἰς τὸ νὰ εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐπιτήδειον τὸ γεγονὸς νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσώπου καὶ νὰ ἔχῃ ὁ πλήξας τὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἰδιότητος ταύτης τοῦ γεγονότος.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Αἰγαίου ἐν τῇ αἰτήσει του ὅπως ἀπορριφθῇ ἡ ἀνακοπὴ τοῦ μηνυτοῦ κ. Καραπαναγιώτη ἀνέπτυξε καὶ τὴν θεωρίαν, μὴ υἱοθετηθεῖσαν, ὡς προκύπτει, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Αἰγαίου, ὅτι οἱ κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς διαπιστευθείσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας ἐκτρέπονται εἰς ὑπερβασίας, αἱ ὁποῖαι ἀποτρέπονται διὰ τοῦ Τύπου, ὡς ἐλεγκτοῦ αὐτῶν, τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀποφαίνεται, ὅτι μόνον διὰ τὸν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα κ. Φίλιππον Τσαπραλῆν ὑπάρχει περίπτωσις ἐπιβολῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ἐπιπλήξεως. Ἀφορᾷ ὅμως διὰ τὸν ἴδιον κ. Εἰσαγγελέα ὅπως καὶ διὰ τοὺς συγκροτήσαντας τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν Αἰγαίου κ.κ. Κωνστ. Τρικκαῖον, πρόεδρον Ἐφετῶν Αἰγαίου, Σπῦρον Μαῦρον, Χρῆστον Σταυρόπουλον, Ζαχαρίαν Ζαχαρίου καὶ Δημήτριον Εὐθυμόπουλον, ἐφέτας, πειθαρχικῆς τιμωρίας δὲν ὑπάρχει.

ΣΥΝΗΛΘΟΝ ΤΕΤΡΑΚΙΣ

Χαρακτηριστικὸν τῆς δυσκόλου θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν τὰ μέλη τοῦ β' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, προκειμένου νὰ ἀποφασίσουν διὰ τοὺς ἐφέτας τοῦ Αἰγαίου, ἐναντίον τῶν ὁποίων προέβησαν εἰς δηλώσεις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι συνῆλθον τετράκις ἵνα λάβουν ἀπόφασιν.

ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΜΕΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ἐλήφθησαν ἔγγραφα τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, δι' ὧν διεκτραγῳδεῖται ἡ κατάστασις, εἰς ἣν ἔχουν περιέλθει σήμερον οἱ ἔμποροι καὶ ζητεῖται ὅπως γίνῃ θερμὴ σύστασις εἰς τὰς Τραπέζας διὰ τὴν μείωσιν τοῦ τόκου προεξοφλήσεων πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλαγῶν τῶν ἐμπόρων.

Ὡσαύτως εἰς τὴν Ἕνωσιν Τραπεζῶν ἐγένοντο ἐπανειλημμένα διαβήματα τῶν ἐμπόρων ζητούντων, ὅπως αἱ Τράπεζαι λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν κρίσιν, ἣν σήμερον διέρχεται τὸ ἐμπόριον μειώσουν τὰ εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων κέρδη των ἐκ τῶν διαφόρων τόκων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τοῦ προεξοφλητικοῦ καὶ τοῦ τόκου δανείων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν συνερχόμενον ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων καὶ θὰ λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις.

Ὡς ἀνεκοινώθη τὸ Συμβούλιον θὰ προβῇ εἰς συστάσεις πρὸς τὰς Τραπέζας, ὅπως μειώσουν τὸν τόκον προεξοφλήσεως.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸν 4ον λόχον τοῦ συντάγματος τηλεγραφητῶν ὁ ἐπιλοχίας Δημ. Ἠλιόπουλος ἐπυροβόλησε διὰ περιστρόφου κατὰ τῆς Ἕλλης συζύγου Παναγ. Μπουρλιάρου, τὴν ὁποίαν καὶ ἐτραυμάτισε εἰς τὸν δεξιὸν μηρόν.

Ἐκ τῆς προανακρίσεως προέκυψαν τὰ ἑξῆς:

Ἡ Μπουρλιάρου εἶχε μεταβῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιλοχίου νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ υἱοῦ της στρατιώτου, ὑπηρετοῦντος εἰς τὸν 4ον λόχον, διότι δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπὸ ἑξαημέρου.

Ὁ ἐπιλοχίας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Μπουρλιάρου, ὅτι ὁ υἱός της ἀπουσίαζεν ἀπὸ πενθημέρου καὶ τῆς παρέδωκεν ἓν περίστροφον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφήσει εἰς τὸ γραφεῖον του.

Ἐνῷ ἡ Μπουρλιάρου ἔθετεν εἰς τὸ τσαντάκι της τὸ περίστροφον, τοῦτο ἐξεπυρσοκρότησε καὶ ἐπροξένησεν ἐλαφρὰ ἐγκαύματα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιλοχίου ἐνῷ ἡ σφαῖρα ἐνεσφηνώθη εἰς τὸν τοῖχον, ὀλίγον ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του.

Ὁ ἐπιλοχίας, νομίσας ἐν τῇ συγχύσει του, ὅτι ἐπυροβολήθη ὑπὸ τῆς Μπουρλιάρου, ἥρπασε ἐκ τοῦ δαπέδου, ὅπου εἶχε πέσει ἐκφυγὸν ἐκ τῆς χειρός της τὸ περίστροφον καὶ τὴν ἐπυροβόλησε δι' αὐτοῦ, τραυματίσας αὐτὴν ἀκινδύνως.

Ὁ ἐπιλοχίας κρατεῖται εἰς τὸ πειθαρχεῖον τοῦ Συντάγματος. Ἡ παθοῦσα μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικήν.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ

Χθὲς τὴν 5ην μ. μ. ηὐτοκτόνησεν ἐντὸς τοῦ α' νεκροταφείου βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὸ στόμα ὁ Δ. Ν. Περιστιάδης ἐτῶν 62 πρώην ὑπάλληλος τῆς Δημαρχίας. Ὁ αὐτόχειρ ἀφῆκε σημείωμα ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει ὅτι εἰς τὴν αὐτοκτονίαν προέβη διὰ λόγους οἰκονομικούς. Εἰς τὸ σημείωμα γράφει τὴν φράσιν «χρεωστῶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον».

—Χθὲς τὴν πρωΐαν εὑρέθη ἀπηγχονισμένος ἐντὸς τῆς κατοικίας του παρὰ τὴν θέσιν Βουρλοπόταμος τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου ὁ προπονητὴς τῶν ἵππων Λουδάρη ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ τοῦ Δέλτα Ἰωσὴφ Κρίμσα ἐτῶν 42 ἐκ Τσεχοσλοβακίας.

— Ηὐτοκτόνησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ α' Νεκροταφεῖον ὁ Δημ. Περεστιάδης, 65 ἐτῶν, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὸ στόμα. Οἱ λόγοι εἶνε οἰκονομικοί.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ" ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» εἰς τὰ Βαλκάνια δημοσιεύει μακρὸν ἄρθρον διὰ τὰ καθεστωτικὰ προβλήματα ὅλων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν. Διακρίνει πανταχοῦ δικτατορικὰς τάσεις, ὀφειλομένας, λέγει, εἰς τὰς μεταπολεμικὰς πολιτικὰς καὶ οἰκονομικὰς δυνάμεις καὶ ἐπιδράσεις, ὡς καὶ εἰς τὴν νεαρότητα τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, ἀναφέρει δὲ ὡς παράδειγμα τὰ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ συμβαίνοντα. Μολονότι γενικῶς κρίνει τὴν Ἑλλάδα ὡς δημοκρατικῶς ἀσφαλῆ, σημειοῖ ἐν τούτοις ὅτι ἀκόμη καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ἂν καὶ ἀναμφισβητήτως φιλελεύθερος, κατηγορήθη ἐσχάτως ὅτι δικτατορίζει.

Ἐξετάζων λεπτομερῶς τὰ στοιχεῖα τοῦ θέματος, περιγράφει τὸν κρατοῦντα εἰς ὅλα τὰ Βαλκάνια κομματαρχισμὸν καὶ τὴν κατωτέραν πολιτικὴν ἠθικήν.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σέρβοι, λέγει, ἀποκτήσαντες τὴν ἐλευθερίαν των διὰ λαϊκῶν ἐπαναστάσεων καὶ ἀκαταπαύστως ἀντιδράσαντες ἐναντίον τῶν αὐταρχικῶν κυβερνητῶν, ὑπερέχουν τῶν ἄλλων βαλκανικῶν λαῶν ὡς πρὸς τὸν δημοκρατισμόν.

Ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία καταστᾶσαι ἀνεξάρτητοι δι' ἐξωτερικῶν ἐπεμβάσεων καὶ εἰσαγαγοῦσαι ἀκολούθως δυνάστας ἔξωθεν διετήρησαν συγκεκαλυμμένον ἁπλῶς τὸν αὐταρχισμὸν τῶν δυναστῶν των ὡς ἀρχηγῶν τῶν λαῶν των.

Ὁ ἀνταποκριτὴς ἐξιστορεῖ ἀκολούθως τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τὸ κοινωνικὸν αὐτῶν ἀνασάλευμα, εὑρίσκων εἰς αὐτὸ προσθέτους παράγοντας τῆς διασείσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς μονοπωλήσεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ ἑνὸς κόμματος.

Παραθέτων, κατόπιν, τὸν περὶ δημοκρατίας λόγον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν ὡς καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν συναισθανομένων τὰς εὐθύνας τῆς ἀρχηγίας πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἑτοίμων πάντοτε νὰ θυσιασθοῦν χάριν τῶν ἀρχῶν των, καταμετρεῖ ἐπὶ τοῦ λόγου τούτου τὴν τακτικὴν τῶν πολιτικῶν τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, τακτικὴν συνισταμένην εἰς τὴν κατάπνιξιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ πρὸς μονοπώλησιν τῆς ἐξουσίας. Τὰ πληγέντα κόμματα τότε, λέγει, ἐξεγείρουν τὸν λαόν, διασαλεύοντα οὕτω τοὺς θεσμούς.

Παραδέχεται τὰς εἰδικὰς δυσχερείας ἑκάστης χώρας καὶ διαπιστώνει τὸ ἑνωτικὸν ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνει ἡ δικτατορία, ἀλλὰ —προσθέτει— ὁ σερβικὸς δημοκρατισμὸς κατασιγασθεὶς προετοιμάζει ἴσως εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον τὴν τύχην τοῦ Ἀλφόνσου, ἐὰν κάποτε ἤθελεν ἐλευθερωθῇ τῆς δικτατορίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρουμανίαν, ὁ ἀνταποκριτὴς βλέπει χρεωκοπίαν τῶν κομμάτων ἔναντι τοῦ ἀδιεξόδου τοῦ βασιλέως Καρόλου, ἐκφράζει δὲ ἀμφιβολίας ἂν ὁ Κάρολος εἶνε ἀνεξάρτητος κινδύνων ἀναλόγων πρὸς τοὺς ἀναμένοντας τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ὁμοίους κινδύνους διαβλέπει καὶ διὰ τὴν Βουλγαρίαν ὅπου, λέγει, ἡ πολιτικὴ ὀλιγαρχία ἀπώλεσεν οἱανδήποτε λαϊκότητα, καὶ ἐν τούτοις διατηρεῖται εἰς τὴν ἀρχήν. Ὑποπτεύεται ὅτι οἱ βασιλόφρονες ἐν Βουλγαρίᾳ θὰ ἐπιβάλουν ἐν τέλει εἰς τὸν Βόριδα νὰ δικτατορεύσῃ, ὁπότε τὸ μέλλον θὰ εἶνε ζοφερόν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς καταλήγει λέγων ὅτι μόνον ἡ Ἑλλάς, ἐξ ὅλων τῶν Βαλκανίων, ὅπου φιλελεύθερος πολιτικὸς ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος κυριαρχεῖ τῆς καταστάσεως, φαίνεται δημοκρατουμένη ἐπὶ ἀσφαλοῦς ἐδάφους.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΣΕΚΕΡΣ
Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Πρακτ. Τρανζόσεαν). — Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουν ὅτι ὁ ἀγγλικὸς Τύπος ἀφιερώνει μακρὰ σχόλια διὰ τὴν ἐπικειμένην ἐν Τσέκερς συνάντησιν τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ κ. Μακντόναλντ καὶ τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου κ. Μπρύνιγκ.

Ὁ «Ἡμερήσιος Κῆρυξ» γράφει ὅτι, εἰς ἀπάντησιν τῶν παραπόνων τῶν Γερμανῶν ὑπουργῶν, οἵτινες θὰ ὑποστηρίξουν ὅτι εἶνε δυσβάστακτα τὰ ἐκ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ βάρη καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησίς του, οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοὶ θὰ προβάλουν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρει μόνον τὴν Ἀγγλίαν ἀλλὰ καὶ ἄλλα κράτη καὶ κατ' ἀκολουθίαν, ἂν ἡ Γερμανία ἐπιζητῇ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ σχεδίου, δὲν πρέπει ν' ἀποταθῇ μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀλλ' εἰς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἡ ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἂν ἡ γερμανικὴ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ θὰ συνεπήγετο τὴν σύγκλησιν νέας διασκέψεως ἐμπειροτεχνῶν ἢ τοὐλάχιστον θ' ἀνετίθετο εἰς τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν Πληρωμῶν νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἱκανότητα τῆς Γερμανίας πρὸς πληρωμήν.

Τὰ «Οἰκονομικὰ Νέα» τοῦ Λονδίνου ἀφ' ἑτέρου ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφουν ὅτι τὸ σχέδιον Γιοὺγκ δὲν περιέχει διάταξιν περὶ ἀναθεωρήσεως, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐνδεχομένην παραχώρησιν τριετοῦς χρεωστασίου τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐπέφερεν οὐδεμίαν πραγματικὴν ἀνακούφισιν.

ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΟΘΥΕΛΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΔΡΑΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Δράμας ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν χαλαζοθύελλαν εἰς τὴν θέσιν Λάκκος ἐπνίγησαν τέσσαρα ἄτομα, ὁ Ἀναστάσιος Μπατζόγλου ἐτῶν 29, μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τῶν δύο τέκνων του. Τὰ πτώματά των ἀνευρέθησαν. Αἱ ζημίαι ἐκ τῆς χιονοθυέλλης εἰς τὴν περιφέρειαν Δράμας ἀνέρχονται εἰς 5 ἑκατομμύρια. Ἐπίσης ἐπνίγησαν 50 μεγάλα ζῷα καὶ 100 μικρά. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐπνίγησαν καὶ οἱ ἑξῆς: Ἀνέστης Θεοδόγλου, Θεόδωρος Λεμονιᾶς, ὁ μονοετὴς υἱός του καὶ ὁ 12ετὴς ἀνεψιός του Ἰωάννης Σιδηρᾶς. Οὗτοι εὑρίσκοντο εἰς τοὺς ἀγροὺς κατὰ τὴν καταιγίδα καὶ μόλις ἐξέσπασεν αὕτη κατέστη ἀδύνατον νὰ διαφύγουν. Ἐπὶ δίωρον ἐπάλαισαν πρὸς τὰ ὕδατα, χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ σωθοῦν. Ἡ μήτηρ ἔξαλλος ἐτράπη εἰς φυγὴν διὰ νὰ σώσῃ τὸ τέκνον της, ἀλλὰ τὰ ὁρμητικὰ ὕδατα τῆς ἀνέκοψαν τὸν δρόμον καὶ τὴν παρέσυραν. Τὴν ἰδίαν τύχην εἶχε καὶ ὁ σύζυγος μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του. Κατεστράφη ἡ παραγωγὴ 2500 στρεμμάτων δημητριακῶν καρπῶν καὶ 400 στρεμμάτων ἀμπελώνων. Ἐπίσης ὅλα τὰ φυτώρια καπνοῦ καὶ 5000 ὀκάδες καπνοῦ ἐφετεινῆς ἐσοδείας.

ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Πρακτ. Τρανζόσεαν).—Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ἡ μεταξὺ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Κυρηναλίου ἀνακωχὴ ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον. Ἐν τούτοις μεταξὺ τῶν κύκλων τοῦ Βατικανοῦ τονίζεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ Πάπας θὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν διακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητῇ πρῶτον ἐξηγήσεις διὰ τὴν παραβίασιν τῶν διατάξεων περὶ ἀσυλίας τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Βατικανοῦ, δεύτερον διὰ τὴν μὴ τιμωρίαν τῶν ἐξυβρισάντων κατὰ τὰ τελευταῖα ἐπεισόδια τὸ πρόσωπον τοῦ Πάπα καὶ τρίτον ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὑλικὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΙΜΜΙΚΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ γίνῃ σήμερον δεκτὸς εἰς συνεργασίαν παρὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, μετὰ τοῦ ὁποίου θὰ συζητήσουν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς προσμίξεως ποσοστοῦ κριθῆς εἰς τὸν παρασκευαζόμενον ἄρτον. Ἐὰν ἀποφασισθῇ τοῦτο τελικῶς, δὲν θὰ ὑποβληθῇ νέον νομοσχέδιον, ἀλλὰ θὰ τροπολογηθῇ τὸ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐκκρεμοῦν περὶ διακανονισμοῦ ἀρτοποιητικῶν ζητημάτων. Ἡ πρόσμιξις, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοὐλάχιστον ἡ ὁποία κρατεῖ μέχρι τοῦδε, θὰ εἶνε προαιρετική. Θὰ καθορισθῇ δηλαδὴ καὶ ἑτέρα ποιότης ἄρτου μὲ ποσοστὸν κριθαλεύρου κυμαινόμενον μεταξὺ 10—15 ο)ο. Ὑποχρεωτικὴ πρόσμιξις θὰ ὁρισθῇ μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποφασίσῃ πρὸς τοῦτο ἡ Βουλή.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου...	374.25	375.—
Παρισίων...	3.01	3.02
Ν.Ὑόρκης..	76.94	77.14
Ἑλβετίας...	14.82	14.86
Ἰταλίας....	4 03	4.05
Ὀλλανδίας..	30.87	30.97
Βρυξελλῶν..	2.14	2.16
Βερολίνου..	18.37	18.40
Βιέννης....	10.84	10.88
Σόφιας.....	0 550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	1 137	1.140

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας Κλείσιμον 1)6

5 % 1910	61.50	5 % 1881	77.50
5 % 1914	80.—	5 % 1884	77.50
7 % 1924	100.75	4 % 1887	63 —
6 % 192	91.50	4 % 1889	59.—
Κτηματικ.	102.—	5 % 1890	77.—
Παραγωγ.	86.75	4 % 1902	62.50
Ἀνταλλάξ.	96.50	5 % 1907	92.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ. Κλείσ. 2)6

5 % 1914		Λαυρίου..	
Τρ.Ἀθηνῶν		Ἠλεκτρικ.	
Τρ.Ἀνατολ	217	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων.....	161	Σιδ.Θεσσ.	330

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλεισ. 2)6 γρόσ

Τρ.Ἀθην.	27.75	Ἀνταλλάξ.	253 50
Τρ.Ἀνατ.	45.50		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 2 Ἰουνίου. — Παρισίων 123.15 Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.75, Ἱσπανίας 46.20, Ἀμστερνταμ 12.11, Στοκχόλμης 18.14, Βρυξελλῶν 34.87, Βουκουρεστίου 817, Βερολίνου 20.398, Βιέννης 34.51, Πράγας 164, Βελιγραδίου 276.60, Σόφιας 670, Βουδαπέστης 27.80.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. — Ἀνταλλάξιμα 8 %. Μετρητοῖς 971—973.50 καὶ 972 (κλείσιμον). Προθεσμία 973 — 973.50 καὶ 973.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 %. Προθεσμία 839—843 καὶ 840 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. Μετρητοῖς 477 καὶ 476 (κλείσιμον). Προθεσμία 475.50 — 477 καὶ 476 (κλείσιμον).

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ.— Φὶξ 440, Φῶς 40, Κάδμος 100, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 40, Ἀβεζὰπ 23, Ψυχικοῦ 32, Ξενοδοχείων 650, Τιτὰν 450, ΕΤΜΑ 200, Ἱπποδρομίου 315, Χαρτ. Αἰγίου 240, Πουλόπουλος 180.

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΝ ΔΑΝΕΙΟΥ.— Ἐθν. Δάνειον Δημοσίων Ἔργων 1928 —Αἱ ὁμολογίαι αὐτοῦ διαπραγματεύονται ἀπὸ χθὲς ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 4 τοκομεριδίου πρὸς λίρας 0.12.0 ἢ δρχ. 225.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 2)6	30)5
Ἑλλάδος....	6900	6900	6900	6900
Ἐθνικῆς....	74800	74400	74400	75300
Ἀθηνῶν....	410	395	401	416
Ἀνατολῆς ..	673	663	667	667
Ἐμπορικῆς..	705	700	705	715
Βιομηχανίας	131	129	131	125
Ἐθν.Ἀτμ...	185	185	185	185
Οἰνοπνευμ..	290	285	285	296
Οἴνων......	514	502	502	553
Ἠλεκτρ.Σιδ.	596	593	593	600
Ἡσαΐα.....	5.—	5.—	5.—	5.—
Πυριτιδοπ..	2120	2100	2100	2030
Λιπασμάτων	705	695	700	750
Ἔργον.....	240	240	240	240
Προμηθεὺς..	540	530	535	570
Σ.Π.Α.Π....	417	417	417	417
Ἐριουργίας.	215	208	208	220
Πειραϊκῶν..	88	88	88	88
Χρώματα...	454	454	454	454
Διαμαντοπ.	128	128	128	128
Καπνοῦ....	206	205	206	210
Τέκτων....	105	105	105	105
Ἠλεκτρικῆς	295	295	295	295
Ἀνταλλάξ..	97459	973—	97350	97550

Τρίτη, 2 Ἰουνίου 1931 ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5745	5 % 1898	72.—
5 % 1884	5730	5 % 1900	82.25
4 % 1887	4740	1 % 1906	50.—
4 % 1889	4435	6 % 1917	86.—
5 % 1890	5735	6 % 1918	90 —
5 % 1893	5350	8 % Α.Β.191	93 50
2 ½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	93 50
4 % 1902	4625	8 % Ζ.Ι. 1929	92.50
5 % 1907	1370	5 % 1920 π.	206.50
4 % 1910	4530	5 % 1920 μ.	209.—
5 % 1914	5965	6 ½ % 1922	98 75
7 % 1924	7600	6 % 1926	91.50
7 % 1924	38500	8 % 1926	99.50
8 % 1925	81275	8 % 1927	476.—
6 % 1928	6860	Ἀνταλλ. 8 %	973.50
6 % 1928	34500	Ἀνταλλ. 6 %	840 —
6 % 1928	6600	Βουλγαρ.6 %	420.50
		Πολεμοπ.6 %	76.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	75.—	7.— % 1925	292.—
2.50 % 1912	75.—	7.— % 1926	293.—
2.— % 1925	6725	....	

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	6895	Οἰνοποιΐας..	285
Ἐθνικῆς....	74400	Οἴνων.....	502
Κτηματικῆς.	3910	Καμπᾶ.....	125
Ἀθηνῶν....	401	Ἡσαΐα.....	5.—
Ἀνατολῆς..	667	Ἕνωσις....	90
Λαϊκῆς.....	5400	Γεωργ.Βιομ.	130
Ἐμπορικῆς .	705		
Πειραιῶς...	385	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	131		
Οἰκονομίας.	25	Κάππαρη...	2.—
Κεντρικῆς..	182		
Κοσμαδοπ..	775	Ἐθνικῆς....	178
Χίου.......	670	Μιχαληνοῦ..	510
Ἐλ.Ἐμ.Πίσ.	215	Γιαννουλάτ.	50
Καραβασίλη	8200	Χιακῆς.....	18
Λακωνίας..	98	Κροκοδείλου	170

Βιομηχαν.	
Ἑρμῆς......	156
Καπνοῦ.....	206
Ἀπόλλων...	100
Βασιλειάδη.	300
Πυριτιδοπ..	2100
Λιπασμάτων	700
Χρωμάτων	454
Ἄγκυρα....	20
Βιὸ........	77
Παλλὰς....	150
Κυλινδρόμ..	122
Ἥλιος.....	40
ΨυγεῖαΘεσ.	195
Ἀθηνᾶ.....	63
Παγοπ.Πατ.	90
Ἀλεξόπουλ.	10
Σάνιτας....	2.—
Κονσέρβαι..	250
Ψυγ. Πειρ..	200
Ἀνατολὴ...	80
Χημ.Βιομηχ.	66
Ἅλατος....	73
Λεβαδείας..	200
Εὐρώτας...	95
Ἑστία.....	700
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου..	16
Ἀνθρακωρ..	8.—
Ἐπ.(κοιναὶ)	26.—
Ἐπ. (προν.)	90
Λαυρίου....	4.—
Ὠρωποῦ...	15
Σιδηρ) καὶ	
Θεσσαλίας	1001
Σ.Π.Α.Π...	417
Ἠλεκτρ.Σιδ.	593
....	

Οἰκοδ) καὶ	
Ἡρακλῆς..	620
Τιτὰν.....	2550
Ξυλείας...	103
Τέκτων...	105
Ἔρεα.....	580
Ἄτλας....	29
Ἔργον....	240
Κέκρωψ ..	190
Κύκλωψ ..	107
Ἐργοληπτ.	128
Ὄλυμπος..	170
ΑΚΤΕ....	12.—
ΠρώτηΟἰκ.	250
Καψαμπέλη	87
Ἑλλοὺλ...	70
Ὑφαντουρ.	
Πειρ. Ἐπιχ	78
Ἐριουργία	208
Βερμίου...	375
Ἔρια.....	36
Ἑλλ.Ταπητ	17
Χρυσαλλὶς	10050
Βάμβαξ...	95
Ὑφαντουρ.	23
Ἀθηναΐς..	131
Ναθαναὴλ.	350
Φανελλοπ.	50
....	
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικ.	295
Ἑνιαίας...	525
Τίτλ.Ἰδρ.	40
Ὑπεγγύων	4275
Κορίνθου .	340
Γεν.Ἀποθ.	390
Ἐξ. Καπν.	4765
Προμηθεὺς	535

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ